

อนุสรณ์

ในงานฌาปนกิจศพ

นายฉลอง ไปษยานนท์

ณ เมรุวัดธาตุทอง

วันจันทร์ที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๑๓

อนุสรณ์

ในงานฌาปนกิจศพ

นายฉลอง ไปษยานนท์

ณ เมรุวัดธาตุทอง

วันจันทร์ที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๑๓

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระทัยและขอบพระคุณอย่างสูงแด่ท่านผู้ที่กรุณาให้เกียรติมาในงานฌาปนกิจศพคุณฉลองในวันนี้ ตลอดจนท่านผู้ได้กรุณาร่วมบำเพ็ญกุศลนับแต่วันที่คุณฉลองถึงแก่กรรมจนบัดนี้ ซึ่งข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งในพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าขอเทอดทูลความเมตตาของทุกท่านไว้ ณ ที่นี้ด้วย ข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่าวิญญาณของคุณฉลองคงจะปลาบปลื้มปีติเป็นล้นพ้น ขอเดชะแห่งกุศลบุญราศี ซึ่งท่านทั้งหลายกรุณาร่วมกันบำเพ็ญให้คุณฉลองในครั้งนี้ จงดลบันดาลให้ดวงวิญญาณอันบริสุทธิของคุณฉลอง ได้ประสพสุขในสัมปรายภพตลอดไป.

(ทินกร โปษยานนท์)

ชาตะ : 22 กุมภาพันธ์ 2465

มตะ : 15 มีนาคม 2513

ประวัติ

นายฉลอง โปษยานนท์

นายฉลอง โปษยานนท์ เป็นบุตร์คนที่ 7 ของมหาอำมาตย์ตรี พระยาพิพัฒนธนากร กับ คุณนายชุ่ม โปษยานนท์ เกิดเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2465 เมื่อปฐมวัยได้เข้าศึกษาที่โรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก แผนกภาษาฝรั่งเศส ต่อมาได้ย้ายมาเรียนที่โรงเรียนอำนวยศิลป์ และได้ย้ายมาเรียนที่โรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จเจ้าพระยาจนจบตามหลักสูตร์ของโรงเรียน

ต่อมาท่านบิดาได้ส่งไปศึกษาต่อที่ฮ่องกง โดยหวังว่าจะได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาจีนไปด้วย เพราะการรู้ภาษาจีนจะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพต่อไป ครั้นศึกษาอยู่ที่ฮ่องกงได้ 2 ปี ก็ย้ายไปศึกษาต่อที่ประเทศญี่ปุ่น แต่เรียนยังไม่ทันจบก็เกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 นายฉลอง โปษยานนท์ จึงได้เดินทางกลับมายังประเทศไทย

เมื่อกลับมายังประเทศไทยแล้ว นายฉลองฯ จึงได้เริ่มประกอบธุระกิจการค้าและได้ทำงานหลายแห่ง เช่น บริษัทลีเวอร์บราเดอรส์ (ประเทศไทย) จำกัด จนครั้งหลังนี้ได้เป็นผู้จัดการบริษัท เฉลิมนครประกันภัย จำกัด เป็นกรรมการบริษัท ไทยพาณิชย์ประกันภัย จำกัด เป็นกรรมการบริษัท รวมรถยนต์ประกันภัย จำกัด และในที่สุดได้รับเลือกเป็นนายกสมาคมประกันภัย การที่นายฉลองฯ ได้รับความเชื่อถือไว้วางใจในหมู่สมาคมประกันภัย ก็โดยความรู้ความสามารถที่ได้เล่าเรียนมาพอสมควร และสามารถพูดภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นได้

นายฉลองฯ เป็นผู้ที่มีความขยันหมั่นเพียร มีนิสัยดีและกิริยาสุภาพเรียบร้อย เป็นผู้ที่รู้จักกันทั่วไปในวงการค้าและสังคมอื่นๆ นาย

ฉลองฯ เป็นผู้ที่เปี่ยมไปด้วยเมตตาจิตต์ได้ช่วยเหลือญาติพี่น้องและเพื่อนฝูงอยู่เป็นนิจ ผู้ใดจะขอให้ช่วยเหลือก็ช่วยทำให้ด้วยความเต็มใจ เพราะเหตุนี้นายฉลองฯ จึงเป็นผู้ที่มีเพื่อนฝูงมากและรักใคร่นับถือจนวาระสุดท้ายแห่งชีวิต อนึ่ง นายฉลองฯ ยังได้คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเอาใจใส่ในงานบ้านเมืองและได้รับเลือกเป็นเทศมนตรีนครกรุงเทพฯ อยู่สมัยหนึ่ง

นายฉลอง โปษยานนท์ ได้สมรสกับนางสาวทินกร พรหมโยธี ธิดาพลเอกมังกร พรหมโยธี และ คุณหญิงทองเจือ พรหมโยธี มีบุตร 3 คน คือ.–

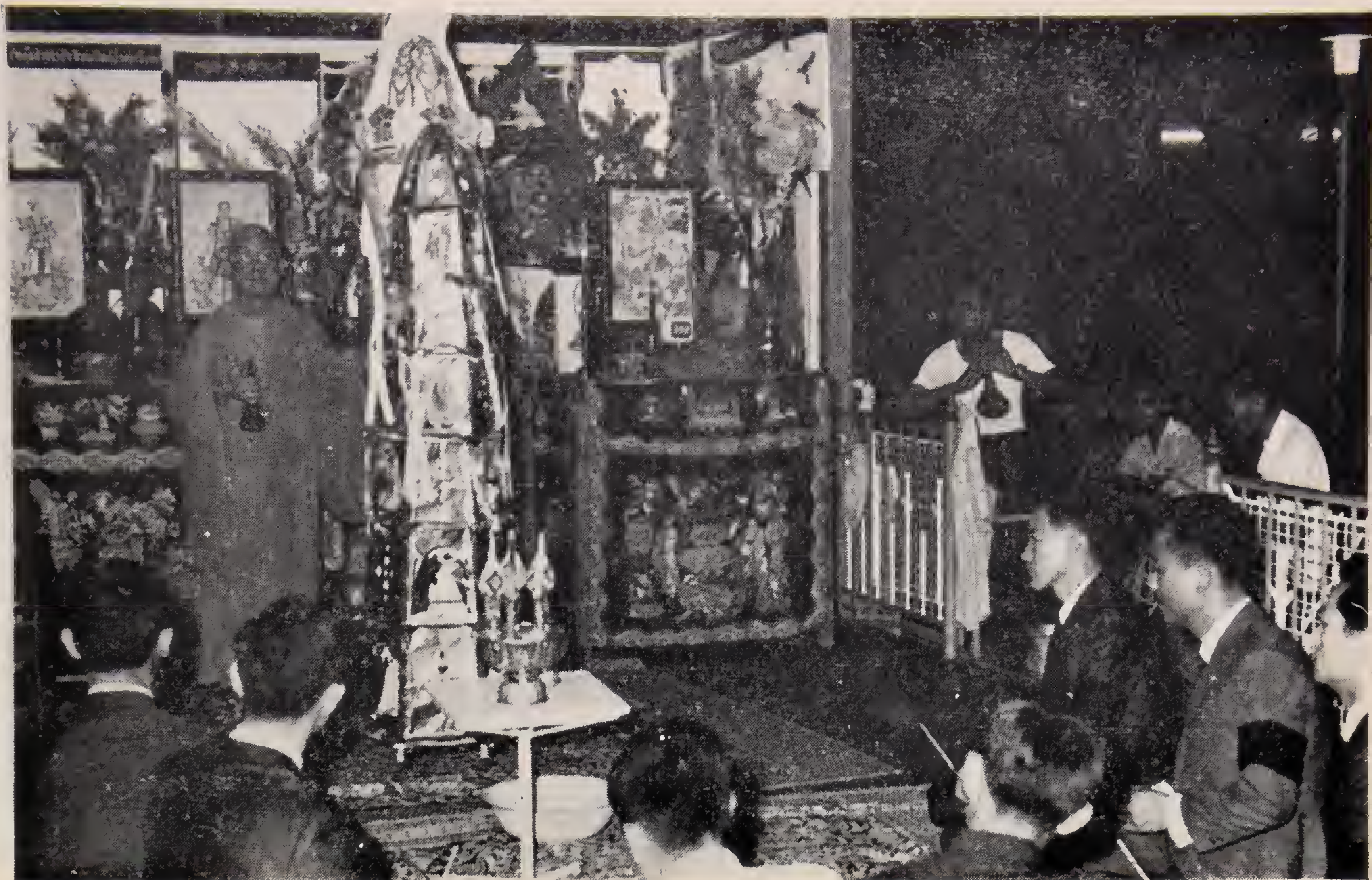
1. นายศุภวัฒน์ โปษยานนท์
2. เด็กชาย ธนวัฒน์ โปษยานนท์
3. เด็กชาย วีระพจน์ โปษยานนท์

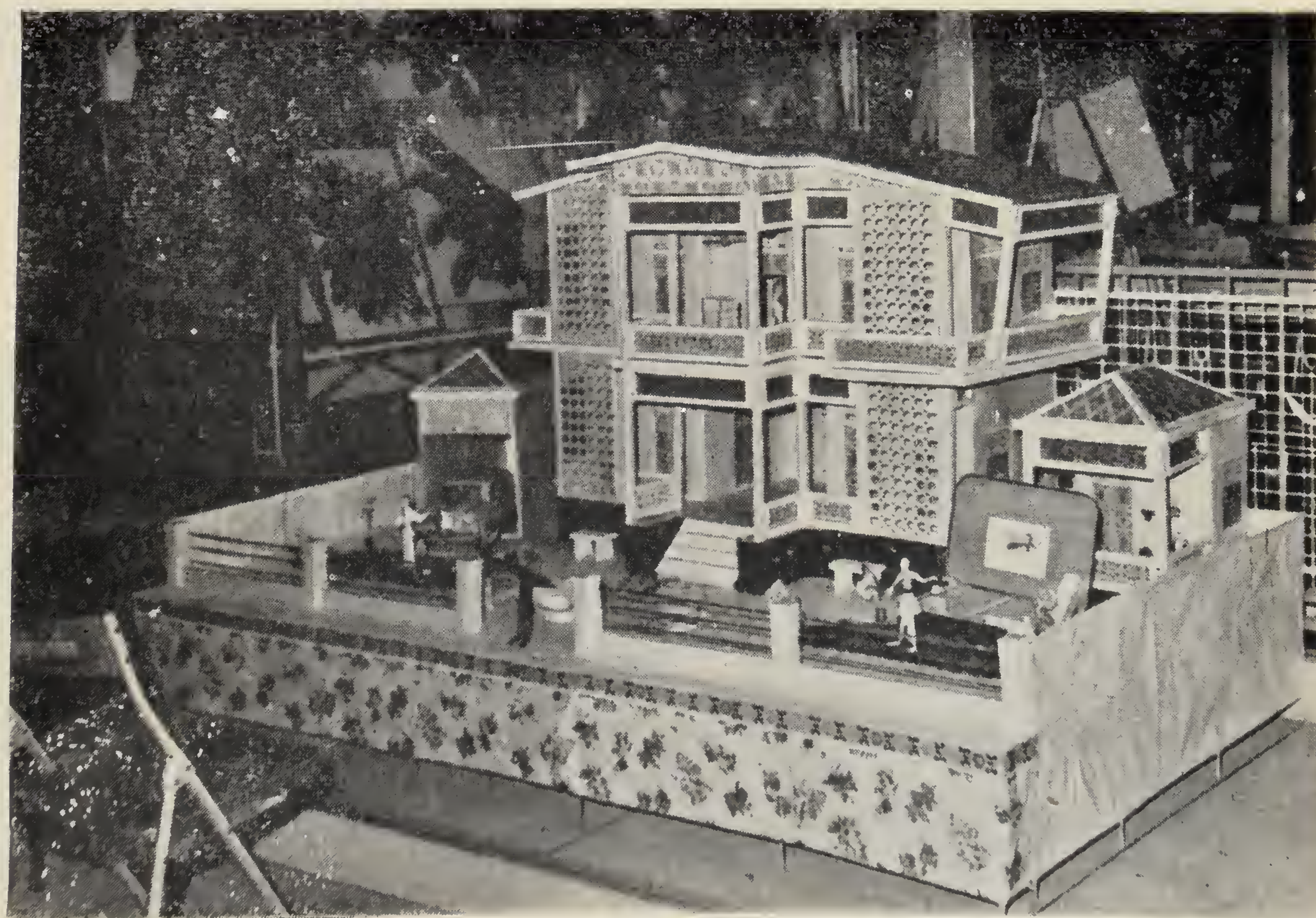
นายฉลอง โปษยานนท์ ได้เริ่มป่วยโดยรู้สึกปวดเมื่อยแพทย์ได้ทำการรักษาและได้ทำการผ่าตัดกระดูก ต่อมารู้สึกว่าความปวดได้เลื่อนไปที่คอ หลังจากตรวจทางการแพทย์โดยละเอียดถี่ถ้วนแล้วก็พบว่าเป็นโรคมะเร็งที่ขั้วปอด บรรดานายแพทย์ผู้เชี่ยวชาญได้พยายามรักษาอย่างเต็มความสามารถ นายฉลองฯ ได้เข้ารักษาตัวในโรงพยาบาล เมื่อ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2512 ได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2513 รวมศิริอายุได้ 47 ปี.

MARINA & TRADING CO.LTD.

สมาคม ประกันภัย

นายฉลอง โปษยานนท์
ชาตะ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๖๕
มรณะ 15 มีนาคม 2513

คำไว้อาลัย

เมื่อข้าพเจ้าได้ทราบว่า คุณฉลอง โปษยานนท์ ได้ถึงแก่มรณกรรมลง ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสลดใจร่วมไปกับบรรดาญาติพี่น้อง ตลอดจนลูกหลานของท่านผู้ตายอย่างสุดซึ้ง ทั้งนี้สืบเนื่องมาจาก คุณฉลอง โปษยานนท์ เป็นผู้ที่ข้าพเจ้ารู้จักและคุ้นเคยมาเป็นเวลานาน ซึ่งข้าพเจ้ารักในความสามารถในการทำงาน และนิสัยใจคอเป็นอย่างมากผู้หนึ่ง เมื่อครั้งยังมีชีวิตอยู่ คุณฉลอง โปษยานนท์ ขณะดำรงตำแหน่งนายกสมาคมประกันวินาศภัยก็ได้อุทิศตนทุ่มเททำงานให้กับสมาคมอย่างเต็มที่ เพื่อมุ่งหวังที่จะส่งเสริมธุรกิจประกันภัยอันมีคุณค่าและประโยชน์ต่อสังคมให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น และได้ประสานงาน ตลอดจนให้ความร่วมมือต่อทางราชการในการที่จะควบคุมและส่งเสริมให้ธุรกิจประกันภัยเป็นอย่างดียิ่ง ดังนั้น เมื่อท่านต้องมาถึงแก่อวสานต์แห่งชีวิตลงในครั้งนี้ ข้าพเจ้าจึงมีความเศร้าสลดเป็นอย่างยิ่ง กรรมดีทั้งหลายที่ท่านผู้ตายได้ก่อไว้เมื่อครั้งดำรงชีวิตอยู่ ขอให้กรรมดีนั้นจงตอบสนองแก่ท่านในสัมปรายภพ จงทุกประการ.

(นายชูเกียรติ ประมูลผล)

ผู้อำนวยการกองประกันภัย

คำไว้อาลัย

ในการณาปนกิจศพคุณฉลอง โปษยานนท์ อดีตกรรมการผู้จัดการบริษัทเฉลิมนครประกันภัย จำกัด เนื่องจากขณะที่คุณฉลอง โปษยานนท์ ยังมีชีวิตอยู่ได้กระทำประโยชน์ไว้ให้แก่วงการประกันภัยเป็นอย่างมาก ข้าพเจ้าจึงขอถือโอกาสนี้เขียนคำไว้อาลัยเพื่อจะได้เป็นอนุสรณ์ให้ระลึกถึงคุณความดีของคุณฉลอง โปษยานนท์ ที่กระทำไว้ให้แก่วงการประกันภัยสืบไป

คุณฉลอง โปษยานนท์ ได้เข้ามามีบทบาทช่วยเหลือในกิจการประกันภัย โดยได้รับเลือกเป็นกรรมการของสมาคมประกันภัยแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ครั้งสมัยที่ยังมีสมาคมเกี่ยวกับกิจการประกันภัยอยู่ถึง 5 สมาคม ต่อมาในปี พ.ศ. 2510 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย และหลังจากประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้แล้ว จึงได้มีการปรึกษาหารือและรวมกิจการของสมาคมประกันภัยต่าง ๆ ทั้ง 5 สมาคมเข้าด้วยกัน ให้เหลือเพียงสมาคมเดียว โดยให้ชื่อว่า สมาคมประกันวินาศภัย และคุณฉลอง โปษยานนท์ ก็ได้รับเลือกให้เป็นกรรมการของสมาคมด้วยผู้หนึ่งในปี พ.ศ. 2510 อันเป็นปีแรกที่ก่อตั้งสมาคมนี้ขึ้นมา

ตลอดเวลาที่คุณฉลอง โปษยานนท์ ดำรงตำแหน่งกรรมการของสมาคมอยู่ ได้แสดงความสามารถและช่วยเหลือกิจการของสมาคมเป็นอย่างดียิ่ง ฉะนั้น เมื่อการเลือกตั้งคณะกรรมการของสมาคมชุดใหม่ในปี พ.ศ. 2511 คุณฉลอง โปษยานนท์ จึงได้รับเลือกให้เป็นกรรมการของสมาคม และในปีนี้คณะกรรมการของสมาคมได้พร้อมใจกันเลือกให้ดำรงตำแหน่งนายกคณะกรรมการของสมาคม

เนื่องจากมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2510 คุณฉลอง โปษยานนท์ ในฐานะนายกคณะกรรมการได้ดำเนินการประสานงานระหว่างกองควบคุมประกันภัยกับบริษัทประกันภัยต่าง ๆ ให้กิจการดำเนินไปได้ด้วยดี เช่นมีการขอแก้ไขกฎกระทรวงและปรับปรุงกิจการด้านบัญชีและแบบแสดงรายการต่าง ๆ ได้ให้ความร่วมมือกับทางราชการเพื่อให้กิจการประกันภัยดำเนินไปได้ด้วยดี ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย

คุณฉลอง โปษยานนท์ ได้สละเวลาบำเพ็ญประโยชน์เพื่อกิจการประกันภัยเป็นส่วนรวมด้วยความเข้มแข็ง ฉะนั้น ในปี พ.ศ. 2512 จึงได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกคณะกรรมการของสมาคมอีกวาระหนึ่ง และในปี พ.ศ. 2512 นี้ คุณฉลอง โปษยานนท์ ในฐานะนายกคณะกรรมการได้ดำริและจัดให้มีงานวันประกันภัยขึ้น เพื่อหาเงินเก็บสมทบตั้งเป็น "ทุนการกุศล" ขึ้น เพื่อช่วยเหลือในกิจการกุศลต่าง ๆ นอกจากนี้คุณฉลอง โปษยานนท์ ยังได้เป็นผู้ริเริ่มดำเนินงานเตรียมการจัดหาซื้อที่ดินเพื่อก่อสร้างเป็นสถานที่ถาวรของสมาคม

ในการที่คุณฉลอง โปษยานนท์ ต้องจากพวกเราชาวประกันภัยไปเช่นนี้ ถึงแม้จะได้ทราบกันแล้วว่า การเกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นสิ่งที่ไม่มีผู้ใดหลีกเลี่ยงได้ แต่ถึงกระนั้นพวกเราก็ยังอดไม่ได้ที่จะรู้สึกอาลัยและระลึกถึงอยู่เสมอ ข้าพเจ้าพร้อมด้วยบริษัทสมาชิกของสมาคมขออุทิศส่วนกุศลผลบุญที่ได้บำเพ็ญมา จงดลบรรดาลให้วิญญาณของคุณฉลอง โปษยานนท์ ไปสู่สุขคติในสัมปรายภพตลอดกาลนาน.

(เช่งจือ ลือประเสริฐ)

นายกสมาคมประกันวินาศภัย

ไว้อาลัย คุณฉลอง โปษยานนท์

คุณฉลอง โปษยานนท์ อดีตนายกสมาคมประกันภัยผู้ล่วงลับไปแล้ว แต่ทว่า คุณความดีของท่านยังคงอยู่ในความทรงจำของผู้ที่เคยรู้จักคุ้นเคยกับท่านทุกคน

ก่อนหน้าที่ข้าพเจ้าจะมีโอกาสได้รู้จักกับคุณฉลอง โปษยานนท์ ข้าพเจ้าเคยได้ยินได้ฟังคำกล่าวถึงท่านอยู่บ่อยครั้งว่า ท่านเป็นผู้ที่เกิดในตระกูลสูง ทรัพย์มรดกที่ตกทอดมาให้ท่านคุ้มครองและจัดการมีอยู่มากมาย กิจการประกันภัยเป็นเพียงส่วนน้อย เปรียบประหนึ่งงานอดิเรกชิ้นหนึ่งของท่านเท่านั้น

ครั้นต่อมา เมื่อข้าพเจ้าได้รู้จักกับคุณฉลอง ในตอนแรกข้าพเจ้าเพียงมีความรู้สึกว่า ท่านเป็นคนสุภาพไม่ถือตัว และค่อนข้างจะถ่อมตน

ตราบจน พ.ร.บ. ประกันวินาศภัยประกาศใช้บังคับ และบรรดาสมาคมประกันภัยต่างยุบเลิกเพื่อรวมเข้าเป็นสมาคมเดียวกัน ข้าพเจ้าจึงมีโอกาศได้พบปะและได้ร่วมงานกับคุณฉลองอย่างใกล้ชิด ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นความสามารถและคุณความดีของท่านมากขึ้นตามลำดับ อีกทั้งยังประจักษ์ว่า คุณฉลอง โปษยานนท์ เป็นผู้ที่มีภูมิความรู้สูงแต่ไม่เคยแสดงหรือกล่าวคำอวดอ้างตนเอง

ด้วยความรับผิดชอบที่มีต่อสมาคม ในฐานะนายกสมาคมประกันภัย คุณฉลอง โปษยานนท์ พยายามทำการติดต่อกับบรรดาสมาชิก เพื่อ

เชื่อมสัมพันธไมตรีให้รวมเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน จะได้ร่วมแรงร่วมใจกันจรรโลงกิจการของสมาคมประกันภัยให้เจริญเป็นปึกแผ่นมั่นคงยิ่ง ๆ ขึ้น ด้วยความสามารถและการกระทำอันเต็มไปด้วยกุศล เจตนากอรปกับสมรรถภาพอันเข้มแข็งสมกับการเป็นผู้นำของท่าน ยังผลให้บรรดาสมาชิกพร้อมใจกันลงมติเป็นเอก ฉันท์ทำการแก้ ไขกฎข้อบังคับว่าด้วยการ เลือกตั้งนายกสมาคมในที่ประชุมใหญ่เพื่อให้ได้เลือกตั้งคุณฉลอง เป็นนายกสมาคมอีกในสมัยต่อไป ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นชัดว่า บรรดาบริษัทสมาชิกต่างเห็นพ้องต้องกันว่า คุณฉลองเป็นผู้ที่เหมาะสมกับตำแหน่งนายกสมาคมประกันภัยด้วยประการทั้งปวง

ในระหว่างที่คุณฉลอง โปษยานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมประกันภัยอยู่นั้น แม้ว่าท่านจะมีภาระกิจในด้านต่าง ๆอยู่อย่างมากมาย แต่ท่านก็ยังสละเวลาปลีกตัวเข้ารวมกลุ่มสนทนาวิสาสะกับมวลสมาชิกอยู่เสมอจึงได้รับการยกย่องสรรเสริญจากบรรดาสมาชิก ของสมาคมอย่างจริงใจตลอดมา

วันที่ 16 พฤศจิกายน 2512 ถูกกำหนดขึ้นเป็นการเฉลิมฉลองวันประกันภัย ครั้งที่ 3 ซึ่งห่างจากวันมรณะกรรมของคุณฉลอง โปษยานนท์ เพียง 4 เดือน ในระยะเวลานี้คงอยู่ในระยะที่ท่านถูกโรคร้ายคุกคามแล้ว แต่ท่านก็ยังคงไม่ละความพยายามและ ไม่แสดงอาการ เหนื่อยหน่ายใน อันที่จะให้งานฉลองครั้งนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีทุกประการ

คุณฉลอง โปษยานนท์ เกิดมาในตระกูลสูง ได้รับการอบรมและการศึกษาเป็นอย่างดีอีกทั้งยังเป็นผู้ที่มีมานะพยายาม และพูดจริง ทำจริง การจากไปอย่างไม่มีวันกลับมาของท่านในครั้งนี้จึงเป็นการสูญเสียอันยิ่งใหญ่ และยังความโศรกเศร้าเสียใจแก่มวล ญาติมิตรและผู้ที่เคยอยู่ ใกล้ชิดกับท่าน

อย่างสุดซึ้ง ขอกุศลผลบุญและคุณความดีต่าง ๆ ที่คุณฉลองได้กระทำไว้ จงเป็นผลดลบันดาลให้ดวงวิญญาณของคุณฉลอง โปษยานนท์ จงประสพแต่สันติสุขในสัมปรายภพจงทุกประการ.

(นาย เค วาย แชน)

อุบนายกสมาคมประกันภัย

20 มิถุนายน 2513

สดุดี คุณฉลอง โปษยานนท์

คุณฉลอง โปษยานนท์ ซึ่งเป็นเพื่อนที่เคารพรักนับถือและมักคุ้นสนิทสนมกับข้าพเจ้ากว่า 20 ปี ข้าพเจ้ารักนับถือแบบพี่ชายคนหนึ่ง เพราะพี่ชายคนนี้เป็นผู้มีอัธยาศัยโอบอ้อมอารี ไม่เอารัดเอาเปรียบ ทรงด้วยคุณธรรม ซื่อสัตย์สุจริต เป็นที่รักใคร่ในบรรดาหมู่ญาติมิตร

ข้าพเจ้ามีอาชีพเดียวกันกับ คุณฉลองฯ ปรกติมีการพบปะสังสรรค์ติดต่ออยู่เสมอ และช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นประจำ ในฐานะเป็นกรรมการ ซึ่งคุณฉลองฯ เป็นนายกสมาคมประกันวินาศภัย ตั้งแต่ทางรัฐประกาศใช้พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย เมื่อ พ.ศ. 2510 ซึ่งมีคุณวัย วรรธนะกุล พี่เบิ้มแห่งวงการประกันภัยเป็นนายกสมาคมคนแรก ต่อมาปี พ.ศ. 2511 ถึง 2512 คุณฉลองฯ ก็ได้รับความไว้วางใจจาก บริษัทบรรดาสมาชิกทั้งหลาย ให้เป็นนายกสมาคมติดต่อกันมาถึงสองสมัย นับว่าเป็นบุคคลสำคัญของวงการประกันภัยคนหนึ่งที่ได้รับเกียรติเช่นนี้ คุณฉลองฯ ได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างดียิ่งและสละเวลาบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวมในกิจการประกันภัยของสมาคม และทางราชการอย่างมากมาย

ข้าพเจ้า ในฐานะอุปนายกสมาคมประกันวินาศภัย ขอแสดงความเสียใจแทน บริษัท บรรดาสมาชิกทั้งหลาย ต่อครอบครัวคุณฉลองฯ เป็นอย่างยิ่ง พร้อมกับให้คำมั่นสัญญาว่า กิจการอันใด เกี่ยวกับการประกันภัยก็ดี สมาคมก็ดี ซึ่งท่านอดีตนายกของเราทำค้างไว้อยู่ พวกเราพร้อมอยู่เสมอที่จะทำตาม ปฏิบัติจนความสำเร็จและให้บรรลุผลตามเป้าหมายของท่าน

การจากไปโดยไม่มีวันกลับของคุณฉลองฯ ข้าพเจ้ารู้สึกเสียดาย และอาลัยเป็นอย่างมาก วงการประกันภัยต้องเสียผู้นำที่ดีคนหนึ่ง แต่ก็เป็นธรรมของสังสารทุกรูปทุกนามที่ต้องจากไปวันหนึ่ง สุดที่จะป้องกันและเหนี่ยวรั้งไว้ได้

แต่ด้วยคุณความดีที่คุณฉลองฯ บำเพ็ญมาแล้ว จงบรรดาลให้ดวงวิญญานของคุณฉลองฯ ไปสู่สุขคติประสพสุขในสัมปรายภพทุกประการเทอญ.

(สีทอง ปุรณะพรรณ์)

อุปนายกสมาคมประกันวินาศภัย

คณะกรรมการสมาคมประกันภัย ปีที่ 3 (พ.ศ. 2512)

มิตรที่รักและผู้นำที่เด่น

โดย นายสุ่ยฮั้ว แซ่ซื้อ

เลขาธิการสมาคมประกันวินาศภัย

ในที่สุด พวกเราชาวประกันภัยต้องสูญเสียมิตรที่รักและผู้นำที่ดีเยี่ยมไปคนหนึ่ง ท่านคือ คุณฉลอง โปษยานนท์ ผู้ได้ไปจากพวกเราไปโดยไม่มีวันจะกลับมาอีก

คุณฉลอง เคยเป็นกรรมการของสมาคมประกันภัยแห่งประเทศไทยมาหลายปี ซึ่งในสมัยนั้นในวงการประกันภัยได้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มสมาคมประกันภัยแห่งประเทศไทย สมาคมประกันภัยจีนแห่งประเทศไทย และสมาคมประกันภัยฝรั่ง ถึงแม้ว่าท่านจะเป็นกรรมการของกลุ่มสมาคมไทยก็ตาม แต่ท่านก็ยังเป็นเพื่อนที่รักของในหมู่บริษัทประกันภัยจีน เพราะฉะนั้นในปีที่ 2 (พ.ศ. 2511) ที่ 3 สมาคมได้ร่วมกันเป็นสมาคมเดียว คือ "สมาคมประกันวินาศภัย" คุณฉลองก็ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานคณะกรรมการของสมาคมนี้

กระผมรู้จัก คุณฉลองมา เป็น เวลานานซึ่งนอกจาก ในด้านธุรกิจแล้วเรายังเป็นเพื่อนที่ชอบพอกัน เพราะฉะนั้น กระผมจึงรู้จักนิสัยของท่านดี คือ "งานคืองาน" "การรื่นเริงคือการรื่นเริง" และไม่เคยถือตัว

ในระยะเวลาที่ท่านเป็นประธานของสมาคมฯ ท่านได้ทุ่มเทกำลังและเวลาอันมีค่าไปให้กับสมาคมฯ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของสมาชิกโดยไม่คำนึงถึงความเหน็ดเหนื่อย แม้ว่าตอนหลังนี้ท่านไม่สบายและเจ็บป่วยเพียงใด ถ้าเป็นงานส่วนรวมแล้ว ท่านไม่เคยท้อถ้อย

คืนในงานวันประกันภัย คือวันที่ 16 พฤศจิกายน 2512 ท่านกระซิบกับกระผมว่า "เฮ้ย ซื้อเว้ย อั๊วปวดหลังจังชักจะยืนไม่ไหว แม้นั่งลงก็ยังปวด" แต่ท่านก็ยังอุตส่าห์ไปในงานให้ได้และอยู่จนตลอดงานเลิก ทั้ง ๆ ที่ท่านบอกว่าปวดมาก และเท่าที่ทราบว่า ท่านได้รับการแนะนำจากนายแพทย์ว่าต้องทำการรักษาและพักผ่อนมาก ๆ อยู่แล้ว แต่ท่านเป็นห่วงถึงงาน และท่านเองเป็นผู้เสนอให้รายได้ที่เหลือจากงานนี้จัดตั้งเป็น "เงินกองทุนเพื่อการกุศล" ฉะนั้น ท่านต้องการอยู่เพื่อให้งานนี้ได้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

ในวันเสาร์หรือวันอาทิตย์ เราและเพื่อนร่วมอาชีพเดียวกันก็มักจะได้พบคุณฉลองที่สมาคมฯ และเราก็คุยกันสนุกเฮฮา

ในวันก่อนที่ท่านจะจากโลกนี้ไปคือวันเสาร์ 14 มีนาคม ศกนี้ กระผมและผู้จัดการสมาคมฯได้ไปเยี่ยมท่านที่โรงพยาบาลรามาธิบดี แต่ไม่อาจเข้าเยี่ยมได้ คุณน้อยภรรยาคุณฉลองบอกกระผมว่า "คุณหมอกำลังให้อ๊อกซีเย่นอยู่เพราะหายใจลำบาก คุณหมอห้ามเข้าเยี่ยม"

"วันสองวันนี้คุณฉลองพูดไม่ค่อยได้ แกเขียนตัวหนังสือว่า "ลูก" อยู่บนกระดาษและชู 3 นิ้วขึ้น แกคิดถึงลูกมากแต่ลูก ๆ ก็ไปเรียนที่ต่างประเทศ" คุณน้อยกล่าวต่อไปด้วยน้ำตาคลอ

ท่านอยากเห็นหน้าบุตร ๆ ของท่าน แต่ท่านไม่มีโอกาสได้เห็นเพราะในวันรุ่งขึ้นท่านก็จากโลกนี้ไป

อนิจจา ทำไมพระเจ้าจึงไม่โปรด เหตุไฉนคนดีจึงต้องจากโลกนี้ไปเร็วเช่นนี้

คุณฉลอง โปษยานนท์ เพื่อนที่รัก ผู้นำที่เด่นของพวกเราชาวประกันภัยก็ต้องจากเราไป แต่อย่างก็ตามพวกเราชาวประกันภัยจะไม่มีวันลืมคุณงามความดีต่าง ๆ ที่ท่านได้กระทำไป

กระผมขอตั้งจิตอธิษฐานให้ดวงวิญญาณ อันบริสุทธิ์ผุดผ่องของคุณฉลอง โปษยานนท์ จงไปสู่ความสงบสุขในสัมปรายภพเทอญ.

คำไว้อาลัย

ในวันที่ 15 มีนาคม ปี พ.ศ. 2513 นี้ วงการประกันภัยได้ประสพการสูญเสียอย่างใหญ่หลวงอยู่เรื่องหนึ่ง นั่นก็คือการจากโลกนี้ไปโดยไม่มีวันกลับของ คุณฉลอง โปษยานนท์ อดีตนายกสมาคมประกันวินาศภัย

ผมได้รู้จักคุณฉลองมาเป็นเวลานานพอสมควร ในฐานะที่เราได้อยู่ในวงการประกันภัยด้วยกันและได้มีการคบค้าหาสู่กันมากขึ้น เนื่องจากต่างได้รับภาระหน้าที่ ๆ ได้รับมอบหมายจากทางสมาคม ฯ และได้มีเวลาทำงานร่วมกันอยู่เสมอ แม้ว่าเวลาจะไม่เนิ่นนานเท่าใดก็ตาม แต่ความประทับใจในการปฏิบัติ ตนตลอดจนผลการบริหารงานของสมาคม ฯ ในหน้าที่ ๆ ท่านได้รับมอบหมาย ซึ่งท่านได้ให้ไว้กับพวกเรานั้นมีอยู่มากมายนัก ถ้ายิ่งเป็นงานของสมาคมแล้ว ท่านจะทุ่มเททั้งกำลังกาย และกำลังใจอย่างไม่นึกถึงความเหน็จเหนื่อย ทั้งนี้ เพื่อผลประโยชน์ของธุรกิจประกันภัยตลอดจนสมาชิกทั้งหลายของสมาคม ฯ โดยปราศจากการเห็นแก่ตัวใด ๆ ทั้งสิ้น ในตลอดระยะเวลาที่ท่านได้ดำรงตำแหน่งเป็นนายกสมาคมอยู่นี้ ถ้าหากสมาคม ฯ ได้ประสพกับปัญหายุ่งยากไม่ว่ากรณีใด ๆ ก็ได้อาศัยการปฏิบัติงานอย่างมีประ สิทธิภาพและความเฉลียวฉลาดของท่านผ่านพ้น–ความยุ่งยากไป ถ้าเราจะเปรียบสภาพของสมาคม ฯ ขณะนี้ ก็เสมือนหนึ่งต้นไม้เล็ก ๆ ที่กำลังจะเจริญเติบโต ซึ่งยังไม่แข็งแรงเต็มที่ และมีความต้องการผู้อุปถัมภ์ค้ำชูที่มีความสามารถอย่างคุณฉลองนี้อยู่มาก แต่เหตุไฉนฟ้าดินท่านจึงไม่ปราณี ได้ด่วนพรากท่านไปจากพวกเราเช่นนี้ ทำให้พวกเราทั้งหลายมีความเศร้าโศกและเสียดายเหลือที่จะกล่าว

อย่างไรก็ดี แม้ว่าคุณฉลองได้จากโลกนี้และจากพวกเราไปแล้วก็ตาม แต่ผลงานและคุมงามความดีที่ท่านได้กระทำให้ไว้แก่วงการประกันภัยนั้น พวกเราชาวประกันภัยทั้งหลายย่อมจะจารึกไว้ในจิตใจไปตลอดกาลนาน/.

นายมั่นตรง ธนกิจจารุ

เหรัญญิกสมาคมประกันวินาศภัย

คำไว้อาลัย

แด่

คุณฉลอง โปษยานนท์

ถึงแม้ว่า การเกิด แก่ เจ็บ ตาย จะเป็นของธรรมดาก็ตาม ก็ยังไม่มีใครนึกเลยว่าคุณฉลอง โปษยานนท์ ผู้ที่ข้าพเจ้าเคารพรัก จะถึงแก่มรณะกรรมเร็วเช่นนี้ เมื่อได้ทราบข่าวพี่น้อง ญาติ มิตรสหายตลอดทั้งเพื่อนร่วมอาชีพในวงธุระกิจประกันภัย ก็ต้องเสียใจทุกคน เพราะทุกคนได้สูญเสียผู้ที่เรา เคารพ รัก และนับถือไปหนึ่งคน

ข้าพเจ้าในฐานะทั้ง ญาติ และเพื่อนร่วมอาชีพ ถึงแม้จะได้มีโอกาสใกล้ชิดสนิทสนมกันอย่างมาก เพราะคุณฉลองเป็นผู้ที่มีมิตรจิตมิตรใจ และมีอุปนิสัยสนุกสนาน ร่าเริง จึงเป็นผู้ที่คบค้าหาสู่ได้ง่าย และเมื่อคุณฉลองได้รับเลือกเป็นนายกสมาคมประกันภัย พวกเราในวงการธุรกิจประกันภัย ก็ได้มีโอกาสเห็นว่าคุณฉลองเป็นผู้มีสติปัญญา วิริยะ อุตสาหะ และมีจิตใจเปี่ยมไปด้วยความมีน้ำใจที่จะเสียสละ เพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมทุกประการ พร้อมทั้ง เป็นผู้ที่สามารถปรับปรุงตนให้เข้ากับสังคมทุกระดับชั้น และให้เข้ากับเหตุการณ์ ทุกประเภทได้เป็นอย่างดี ฉนั้นคุณฉลองจึงเป็นผู้ที่ได้รับความเคารพ ความรัก และความนับถือ จากพวกเราผู้ประกอบกิจการประกันภัยทุกคน

การถึงแก่กรรมของคุณฉลองนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกเสียดายและอาลัยเป็นอันมาก ถึงแม้ว่าจะเป็นธรรมดาของสังขารทุกรูป ทุกนาม ที่จะต้องล่วงโรยและดับสิ้นไปจากโลกนี้ โดยมนุษย์เรามิอาจจะป้องกันเหนี่ยวรั้งไว้ได้ แต่ดวงจิตที่เต็มเปี่ยมไปด้วยน้ำไมตรี ของคุณฉลอง อันประกอบ

ด้วยความเสียสละเพื่อส่วนรวม ซึ่งเป็นสิ่งล้ำค่าอันจะหาสิ่งใดเทียบเท่าได้ยากนั้น ยังคงอยู่ในลักษณะแห่งการฝั่งจิตประทับใจของพวกเราตลอดไป

ในโอกาสฌาปนกิจศพของคุณฉลองนี้ ข้าพเจ้าขอตั้งจิตอธิษฐานต่อคุณพระศรีรัตนตรัยของจงดลบันดาลให้ดวงวิญญานของ คุณฉลอง โปษยานนท์ จงไปสู่สุคติในสัมปรายภพ เทอญ.

สุจินต์ หวั่งหลี.
กรรมการสมาคมประกันวินาศภัย

24 มิถุนายน 2513.

คำไว้อาลัย

คุณฉลอง โปษยานนท์ เป็นผู้ร่าเริงเปิดเผย กลัวความอยุติธรรมมากกว่าอำนาจหรืออิทธิพล ในระยะเวลาเกือบ 2 ปีที่ได้ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมประกันวินาศภัย ได้ทำคุณประโยชน์ให้แก่กิจการประกันภัยเป็นอันมาก ทั้งเป็นผู้ที่เคารพรักของสมาชิกของสมาคมฯ โดยทั่วไป

การจากไปของคุณฉลอง โปษยานนท์ในวันที่ยังไม่สมควรเช่นนี้ ย่อมเป็นที่เสียหายและอาลัยยิ่งของบรรดาญาติมิตรและมิตรสหายทุกคน

เมธ ศตวุฒิ

กรรมการสมาคมประกันวินาศภัย

กล่าวปราศรัยในวันสังสรรค์ของสมาคมประกันภัย

ในวันทำบุญประจำปี 2512 ของสมาคมประกันภัย

คำไว้อาลัย

ในการจากไปของคุณฉลอง โปษยานนท์ ซึ่งเป็นทั้งเพื่อนรักของข้าพเจ้าและที่รักและเคารพนับถือของพวกเรา คณะกรรมการสมาคมประกันภัย สมาชิกสโมสรโรตารี่ ธนบุรี และนักก๊อล์ฟของราชกรีฑาสโมสร ได้ยังความเศร้าสลดและอาลัยให้แก่พวกเราอย่างสุดซึ้ง

ข้าพเจ้ารู้จักคุณฉลอง หรือ "พี่หลอง" ในฐานะที่อยู่ในวงงานประกันภัย เป็นสมาชิกสโมสรโรตารี่ธนบุรี และ เป็นนักก๊อล์ฟในคณะ "สายฝน" ด้วยกัน และโดยเฉพาะ เราเล่นก๊อล์ฟด้วยกันเป็นประจำ

ในฐานะนักก๊อล์ฟ ถึงแม้ "พี่หลอง" จะมิได้เป็นนักก๊อล์ฟฝีมือเยี่ยม แต่เพื่อนนักก๊อล์ฟด้วยกันก็จะต้องกล่าวว่า ในการร่วมกลุ่มเล่นก๊อล์ฟกับ "พี่หลอง" พวกเราจะได้รับความสนุกสนานเบิกบานจากการเล่าเรื่องขำขันของพี่หลอง จนบางท่านถึงกับบ่นว่า ทำให้ตีก๊อล์ฟไม่ค่อยจะถูกลูก เพราะมัวฟังเรื่องสนุก ๆ ของ "พี่หลอง" และผลก็คือแพ้ "พี่หลอง" ทั้ง ๆ ที่ฝีมือเหนือกว่า

ในฐานะที่เป็นนายกสมาคมประกันภัย ในการจากไปของคุณฉลอง วงการประกันภัยได้สูญเสียผู้ที่มีส่วนช่วยส่งเสริมกิจการประกันภัยไปอย่างเป็นที่น่าเสียดายยิ่ง ในการด่วนจากไปเช่นนี้ ทำให้กิจการประกันภัยซึ่งกำลังเจริญเติบโตต้องขาดคนดี ผู้ซึ่งเป็นที่รักและนับถือของมวลสมาชิกและคณะกรรมการในชุดของท่าน จนถึงกับมีสมาชิกบางท่านกล่าวปรารภว่า แล้วต่อไปนี้เราจะหานายกสมาคมที่ดีมีสมรรถภาพอย่างคุณฉลองได้อีกหรือ ? ทั้งนี้ เนื่องจากมวลสมาชิกของสมาคมประกันภัยมีหลายชาติ

หลายภาษา ซึ่งการที่ท่านสามารถควบคุมสถานะการณ์คับขันต่างๆ จนทำให้มวลสมาชิกเกิดความสามัคคีปรองดองและรวมอยู่ด้วยกันได้เป็นปึกแผ่นดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนั้นย่อมแสดงให้เห็นถึงบุคคลิกและความสามารถอันดีเด่นของท่าน

คุณฉลอง จากไปแล้วอย่างไม่มีวันกลับคงเหลือแต่ชื่อและความดีที่ได้กระทำไว้ ขอให้อานิสงห์แห่งความดีที่คุณฉลองได้ประกอบมาแล้วจงเป็นผลนำส่งให้ดวงวิญญานของท่านจงบรรลุไปสู่สุคติในสัมปรายภพหน้าโน้นเถิด.

(มิน ธาดาสีห์)
กรรมการสมาคมประกันวินาศภัย

คำไว้อาลัย

ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติที่ได้ มีโอกาสแสดงความไว้อาลัยต่อคุณ–ฉลอง โปษยานนท์ ในฐานะที่เคยร่วมงานกันมาในวงการธุระกิจประกันภัยเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ในสมัยที่ท่านเป็นนายกสมาคมประกันวินาศภัยร่วมกันต่อสู้อุปสรรคต่าง ๆ ในการพัฒนาให้ธุระกิจประกันภัยในประเทศไทยให้ก้าวหน้าทัดเทียมกับของต่างประเทศ และถูกต้องตามกฎหมาย นับว่าท่านเป็นเพื่อนที่ดียิ่งและเป็นผู้นำที่ดี ฉนั้นเมื่อได้ทราบว่าท่านถึงแก่กรรมไป จึงทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจและอาลัยเป็นอันมาก ข้าพเจ้าขอแสดงความเสียใจต่อครอบครัวและบุตรหลานของท่านด้วยใจจริง ณ ที่นี้-ด้วย ขอดวงวิญญาณของ คุณฉลอง โปษยานนท์ จงไปสู่สุคติในสัมปรายภพโน้น เทอญ.

(นายวิชิต เหศรัตนวงศ์)
กรรมการสมาคมประกันวินาศภัย

คำไว้อาลัย

ในฐานะที่ข้าพเจ้าได้รู้จักคุ้นเคยกับคุณฉลอง โปษยานนท์ อดีตนายกสมาคมประกันภัย เป็นอย่างดีและติดต่อการงานอย่างใกล้ชิดอยู่เสมอ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณฉลอง โปษยานนท์ ได้รับความนับถือจากบุคคลทุกชั้น รวมทั้งนักธุรกิจชาวต่างประเทศด้วย ท่านเป็นบุคคลที่ควรได้รับการยกย่องนับถืออย่างยิ่ง แม้ชีวิตของท่านจะล่วงลับไปแล้ว แต่พฤติกรรมต่าง ๆ ของท่านยังคงอยู่เป็นอนุสรณ์แด่คนรุ่นหลัง และยังเป็นตัวอย่างให้กุลบุตรกุลธิดาของท่านสืบไปชั่วกาลนาน ข้าพเจ้าเองใจหายและรู้สึกอาลัยอย่างยิ่งในการที่ท่านต้องจากไปในวงการประกันภัยของเรา ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกถึงมิตรภาพในอดีตและอุปการะคุณของท่านอีกครั้งหนึ่งในโอกาสนี้.

(**นายประสงค์ เอี่ยมยอดสิน**)
ผู้จัดการฝ่ายประกันวินาศภัย
บริษัทไทยประสิทธิประกันภัย จำกัด
กรรมการสมาคมประกันวินาศภัย

ดวงวิญญาณ ที่ไม่อาจลืมได้

เซี้ยง จงสกุล

เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นวิถีแห่งชีวิตซึ่งทุกคนไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงได้ ไม่ว่าในอดีตหรือแม้แต่อนาคต เสมือนหนึ่งละครที่ต้องมีบทรัก บทโศก บทบู๊ และบทตลก เคล้าคละกันไปแต่ชีวิตของเขาคุณฉลอง โปษยานนท์ ทำไมช่างสั้นเสียเช่นนี้ เขาต้องจากพวกเราไปอย่างไม่มีวันจะกลับมาอีก "มะเร็ง" โรคมหาวายร้ายซึ่งพรากเอาชีวิตของเขาไปทั้ง ๆ ที่เขาควรมีลมหายใจต่อไปอีก เพื่อเป็นผู้นำที่ดีของครอบครัวและสังคม เขาต้องอำลาจากโลกที่ให้ความ รุ่งโรจน์แก่เขาขณะที่เขายังหนุ่มแน่นและมี-ความหมาย เขาเป็นคนเปิดเผย ร่าเริง ตัดสินใจเด็ดขาดมีความเป็นกันเอง ซึ่งทุกคนยกย่องและชื่นชม

มัจจุราชไม่เคยมีความปราณี "มะเร็ง" จึงเป็นมารร้ายที่ก่อความเศร้าโศกให้กับมนุษย์อยู่ร่ำไป เขาเป็นโรคมะเร็ง แต่มันสายเสียแล้ว สายเกินกว่าที่นายแพทย์จะช่วยรั้งไว้ทัน เพราะรู้ตัวเอาเมื่อตอนเข้าขั้นโคม่า

สิ่งมีชีวิตในโลกต้องหมุนเวียนเปลี่ยนแปรไปตามกฎแห่งธรรม-ชาติ เมื่อมีฤดูแล้งย่อมต้องมีฤดูฝน มีจุดเริ่มต้นย่อมต้องมีจุดสิ้นสุด ใบ–ไม้อ่อนที่ผลิออกมาหลังจากใบเก่าได้ร่วงหล่นไป อีกไม่นานเจ้าใบอ่อนที่ผลิออกมาใหม่ก็ต้องแก่ตัว เหี่ยวแห้งและแล้วก็ร่วงหล่น .....

มนุษย์ก็เช่นกันหนีกฎแห่งกรรมและผลแห่งบุญไม่พ้น มีชาตะย่อมมีมรณะ แต่การมรณาของคุณฉลอง โปษยานนท์ ยังความเศร้าโศกสลดใจแก่ญาติมิตรอย่างเหลือจะหาที่เปรียบได้ เขายังมีภาระและหน้าที่ ๆ ต้องทำอีกมาก ไม่ว่าทั้งด้านสังคมและประเทศชาติ แต่เขาก็ต้องจำใจจาก

โลกนี้ไปจากลูกเมียไป จากทุก ๆ คนที่รักเขาและเขารัก ในคืนที่สมาคมประกันภัยเป็นเจ้าภาพสวดอภิธรรมที่วัดธาตุทอง ข้าพเจ้าเพ่งดูภาพถ่ายซึ่งตั้งอยู่ข้างศพ ดวงตาและใบหน้าที่ถูกพิงอยู่บนขาตั้งนั้น แสดงออกคล้ายกับว่ามีความอาลัยอาวรณ์ซ่อนเร้นอยู่เบื้องหลัง ริมฝีปากที่เผยอยิ้มน้อย ๆ เสมือนหนึ่งพ้องว่าทำไม? ฉันต้องจากไปเร็วนัก!

วันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2513 ประวัติศาสตร์ของวงการประกันภัยต้องจารึกไว้ว่า ณ เวลา 04.00 น. วินาทีแห่งความวิปโยคเราต้องสูญเสียผู้นำที่ดีที่ชนะใจคนส่วนมากไปแล้วท่านหนึ่งทุกวันนี้แม้ว่าร่าง–กายของเขาต้องจากเราไป แต่คุณงามความดีที่เขาได้สร้างสมเอาไว้เมื่อครั้งยังมีชีวิตอยู่ ยังคงฝั่งแน่นอยู่ในความทรงจำของพวกเราไปอีกนานเท่านาน.......

ข้าพเจ้าขออธิฐานวิงวอน พระสยามเทวาธิราช และ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลกจงช่วยนำดวงวิญญาณของคุณฉลอง โปษยานนท์ไปสู่สุขคติภพ ณ สรวงสวรรค์ ปราศจากโรคภัยและความเศร้าหมองทั้งปวงเทอญ.

(เซี้ยง จงสกุล)

30 มิ.ย. 13

บริษัท เอเชียทรัสท์ประกันภัย จำกัด

กรรมการสมาคมประกันวินาศภัย

ในงานเลี้ยงส่ง **Mr. G. A. Gubler** ณ หยาดฟ้าภัตตาคาร

ในวันทำบุญประจำปี 2511 ของสมาคมประกันภัย

คำไว้อาลัยแด่คุณฉลอง โปษยานนท์

ก่อน พ.ศ. 2510 ประเทศไทยมีสมาคมประกันภัยรวม 3 สมาคม ด้วยกันกล่าวคือ สมาคมประกันภัยจีนแห่งประเทศไทย สมาคมไทยและสมาคมฝรั่ง ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2510 มีการตราพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย สามสมาคมดังกล่าวนี้จึงได้รวมเป็นสมาคมประกันวินาศภัยเพียงแห่งเดียว

คุณฉลอง โปษยานนท์ ได้รับเลือกเป็นนายกสมาคม สมัยการเลือกตั้งนายกสมาคมครั้งที่ 2 ตามระเบียบของสมาคมประกันวินาศภัย ผู้ได้รับเลือกเป็นนายกสมาคมมีสิทธิ์ดำรงตำแหน่งได้เพียงหนึ่งปีเท่านั้น แต่เนื่องจากความสามารถในการบริหารงานและผลงานอันดีที่ได้ปรากฏในช่วงเวลาสั้นแห่งการบริหารงานของคุณฉลอง โปษยานนท์ เป็นเหตุให้ทางสมาคมประกันวินาศภัยต้องแก้ไขระเบียบการใหม่ และได้ขอร้องให้เขาดำรงตำแหน่งนายกสมาคมต่อไปอีกหนึ่งสมัย

เพียงชั่วระยะหนึ่งปีเศษ ๆ คุณฉลองได้ทำคุณประโยชน์ไว้กับสมาคมประกันวินาศภัยอย่างมากโขทีเดียว โดยที่เขาไม่ต้องกล่าวออกมาแต่ทุกคนย่อมตระหนักอยู่แก่ใจว่าเขาเป็นคนพูดจริงทำจริงขะมักเขม้นต่อการทำงาน มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่เป็นอย่างดี งานชิ้นใดที่มีผลประโยชน์ต่อทางสมาคมแล้ว เขามีความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะทำและตั้งใจทำให้สำเร็จลุล่วงไปโดยไม่คำนึงถึงอุปสรรคใด ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น เขาได้ทุ่มเทกำลังความคิดทั้งหมดเพื่อให้ได้มาสิ่งซึ่งเราทุกคนปรารถนา แต่เนื่องจากการตรากตรำเกินไปต่อการทำงานของเขา ซึ่งพวกเราไม่เคยคิดมาก่อนเป็นเหตุให้เขาต้องล้มป่วยลง และในที่สุดก็ได้อำลาจากพวกเราไปอย่างไม่กลับ

มาอีก เป็นสิ่งที่น่าเศร้าสลดใจเหลือคณานับที่เขาได้มรณกรรมเมื่อวันที่ 15 มีนาคม ศกนี้

ชีวิตของคนเราหนีไม่พ้นการเวียนว่ายตายเกิด มีแต่คุณงามความดีที่ได้ทำไว้ก่อนตายเท่านั้นที่ได้ฝากไว้กับมวลมนุษยชาติ ขอยกตัวอย่างเช่นคุณฉลอง โปษยานนท์ เขาได้ฝากผลงานอันดีส่วนหนึ่งไว้กับสังคม โดยเฉพาะในวงการธุรกิจประกันภัย ถ้าสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลกจะจะอนุโลมให้เขามีชีวิตต่อไปอีก ข้าพเจ้าเชื่อว่าเขาคงจะฝากผลงานที่ดีอีกมากมายไว้กับพวกเรา ถึงแม้เขาได้จากพวกเราไปแล้วก็ตามแต่คุณงามความดีที่เขาได้สร้างไว้ยังคงจารึกอยู่ในจิตใจของพวกเราทุก ๆ คน

สำหรับหน้าที่การงานเกี่ยวกับทางสมาคมประกันวินาศภัยที่เขายังต้องรับผิดชอบอยู่ พวกเราทุกคนต้องร่วมใจรับช่วงภาระเหล่านี้ต่อไป เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าพวกเราทุกคนคงจะยอมอุทิศตนเองด้วยความสมัครใจมาร่วมมือกันและพยายามดำเนินงาน ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นต่อไป

(นายชุมพร รุ่งโสภิณกุล)
กรรมการสมาคมประกันวินาศภัย
ประธานอนุกรรมการค้นคว้า และวิชาการ

อาลัยคุณฉลอง

เมื่อข้าพเจ้าได้ทราบข่าวมรณกรรมของ คุณฉลอง โปษยานนท์ รู้สึกใจหายและอาลัยเป็นอย่างยิ่ง เพราะคุณฉลองและข้าพเจ้าได้พบปะกันอยู่เสมอในฐานะที่เป็นเพื่อนร่วมอาชีพเดียวกัน และในฐานะที่คุณฉลองเคยเป็นนายกสมาคมประกันภัย ซึ่งข้าพเจ้าร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย นอกจากด้านหน้าที่การงานแล้ว ในด้านส่วนตัวข้าพเจ้าและคุณฉลองก็มีความสนิทสนมคุ้นเคยกันมาก ข้าพเจ้ารักน้ำใจของคุณฉลอง ตลอดจนนิสัยเปิดเผยตรงไปตรงมา และอารมณ์สนุกสนาน รื่นเริงของคุณฉลอง เมื่อใดที่เพื่อน ๆ ได้พูดคุยกับคุณฉลองจะต้องพลอยมีอารมณ์สรวลเสเบิกบานไปด้วยทุกครั้ง

ในสุดท้าย คุณฉลอง ก็ได้พบความสุขสงบอันแท้จริงไปแล้ว พวกเราซึ่งยังมีชีวิตอยู่ก็ต้องดิ้นรน ขวนขวาย เพื่อการดำรงชีวิตอยู่ถึงแม้ว่าความตายจะเป็นกฎธรรมชาติที่ทุกคนไปอาจเลี่ยงได้ตามกฎแห่งกรรม ข้าพเจ้าก็ยังอดมีความเสียดายและอาลัยในชีวิตของคุณฉลองเสียมิได้ ถ้าวิญญาณของคุณฉลองมีวิถีญาณใด ๆ ที่จะทราบได้ก็จงรับทราบไว้ด้วยว่า ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ ตลอดจนญาติมิตรทุกคนต่างมีความเศร้าสลดใจอย่างที่ต้องสูญเสียคุณฉลองไปและขอให้วิญญาณของคุณฉลองจงไปสู่สุคติในสัมปรายภพ เทอญ.

ยุตติ ล่ำซำ
กรรมการสมาคมประกันวินาศภัย

เป็นการ สูญเสียคนสำคัญยิ่ง
ต่อวงการประกันภัยเมืองไทย

(กิตติ อัชชวาณิชย์)
กรรมการสมาคมประกันวินาศภัย

คำไว้อาลัย

แม้ผมจะรู้จักกับคุณฉลอง โปษยานนท์ เป็นเวลาไม่นาน แต่ก็นึกยกย่องและสรรเสริญการวางตัวและการปฏิบัติงานอันน่านับถือของเขา เพราะแม้คุณฉลอง ฯ เป็นคนมั่งมี เกิดมาในตระกูลสูง และมีชื่อเสียงดีเด่นในวงสังคมก็ตาม แต่คุณฉลอง ฯ มิได้วางตนอย่างผู้มีบุญหนักศักดิ์ใหญ่เยี่ยงลูกท่านหลานเธอทั้งหลาย คุณฉลอง ฯ กลับปฏิบัติต่อคนทั้งหลายด้วยกิริยาวาจาสุภาพโดยไม่ถือตัว

เมื่อ พ.ศ. 2511 คุณฉลอง ฯ ได้รับเลือกให้เป็นนายกสมาคมชุดที่สองของสมาคมประกันวินาศภัยแห่งประเทศไทย ระหว่างอยู่ในตำแหน่งนายกสมาคม เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของวงการประกันภัย คือ พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2510 เพิ่งประกาศใช้ ทำให้บริษัทประกันภัย ต่างก็ต้อง ปรับปรุงให้ งานสอด คล้อง กับนโยบาย ของ พระราช - บัญญัติที่ประกาศใช้นี้ คุณฉลอง ฯ ขมักเขม้นเคร่งเครียดต่อการงาน เขาทำเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เขาเป็นคนกล้าพูดกล้าทำและมีขันติต่อการครหานินทาจนได้รับการเคารพนับถือจากผู้ประกอบอาชีพเดียวกัน

ตามข้อบังคับของสมาคมประกันวินาศภัย กำหนดให้นายกสมาคมอยู่ในตำแหน่งได้คราวละ 1 ปี เท่านั้น ผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งนายกแล้ว จะดำรงตำแหน่งในปีต่อไปอีกไม่ได้ แต่เนื่องจากคุณฉลองฯ ได้มุ่งมั่นต่องานด้านประกันภัย และสร้างความรสนิยมให้กับผู้ร่วมอาชีพ ที่ประชุมจึงลงมติเป็นเอกฉันท์ให้แก้ข้อบังคับของสมาคมประกันวินาศภัย เพื่อเลือกคุณฉลองฯ ให้เป็นนายกสมาคมต่อไปอีก เป็นเพราะความดีเด่นของคุณฉลองฯ เพียงคนเดียวนั่นเอง จึงทำให้ต้องแก้ไขข้อบังคับของสมาคม

เสียใหม่ เพื่อให้คุณฉลองเป็นนายกอีกต่อไป การกระทำเช่นนี้ เราไม่อาจพบได้ในองค์การจัดตั้งทั่วไป ถึงแม้จะพลิกประวัติศาสตร์ก็หาค้นพบไม่

การจากไปอย่างไม่มีวันกลับของคุณฉลองฯ อย่างกระทันหันเช่นนี้ นับเป็นการสูญเสียบุคคลสำคัญ ซึ่งเป็นที่รักใคร่นับถือของวงการธุรกิจประกันภัยในสังคมเมืองไทยผู้หนึ่งเป็นที่เศร้าสลดอาลัยแก่บรรดาญาติมิตร และผู้รู้จักคุ้นเคยเป็นอย่างยิ่ง

(นายไพบูลย์ คุ้มไพศาล)

กรรมการสมาคมประกันวินาศภัย

กรรมการผู้จัดการ บริษัท ไพบูลย์ประกันภัย จำกัด

คำไว้อาลัย

ของ

นายจือโอ๊ว แซ่คู

ผู้จัดการบริษัทคลังสินค้าแม่น้ำประกันภัยจำกัด

มรณกรรมของคุณฉลอง โปษยานนท์ เมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2513 นี้ได้จากไปแล้วอย่างไม่มีวันกลับ นับเป็นการสูญเสียบุคคลสำคัญซึ่งเป็นที่รักใคร่นับถือของวงการธุรกิจการประกันภัยและสังคมเมืองไทยไปผู้หนึ่ง ซึ่งในขณะนั้น คุณฉลองฯ ก็ได้ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมประกันภัย จึงเป็นที่เศร้าสลดอาลัยแก่บรรดากรรมการสมาคมฯ สมาชิก ญาติมิตร และบรรดาผู้รู้จักคุ้นเคยเป็นอย่างยิ่ง

ความรู้สึกของข้าพเจ้าในฐานะที่เคยรู้จักชอบพอกับคุณฉลองฯ มาก่อน รู้สึกว่าคุณฉลองฯ เป็นบุคคลที่เปิดเผย น่าคบหาสมาคมผู้หนึ่ง จึงรู้สึกเสียใจในการจากไปของคุณฉลองฯ ครั้งนี้อย่างจริงใจ

ขณะยังมีชีวิตอยู่ คุณฉลองฯ เป็นกำลังสำคัญในการจรรโลงสมาคมประกันภัย และเป็นผู้เชิดชูเกียรติของวงศ์สกุลที่น่าสรรเสริญยิ่ง เมื่อประกอบกับเป็นผู้มีอัธยาศัยโอบอ้อมอารีด้วยแล้ว ก็ยิ่งเป็นที่รักใคร่ของบรรดาญาติมิตรทั่วไป นอกจากนั้นทางด้านส่วนรวม คุณฉลองฯ ก็มีส่วนในการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์อยู่เสมอ แทบมิได้ว่างเว้นจนได้กล่าวว่า คุณฉลองฯ เป็นผู้หนึ่งซึ่ง "มาดี ทำดี และไปดี"

ขอให้ดวงวิญญาณของคุณฉลอง ฯ ผู้เคยแต่ประกอบคุณงามความดีจงประสบสุขและสงบในสัมปรายภพสมกับความดีที่ได้บำเพ็ญไว้ในขณะยังมีชีวิตอยู่ตลอดไป เทอญ.

(นายจือโอ๊ว แซ่คู)
กรรมการสมาคมประกันวินาศภัย
ผู้จัดการ บริษัท คลังสินค้าแม่น้ำประกันภัย จำกัด
20 มิถุนายน 2513

ดื่มถวายพระพร แด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และ
สมเด็จพระบรมราชินีนารถ ในวันประกันภัย ปี 2512

แจกรางวัล แก่ผู้มีโชคที่มาร่วมงานวันประกันภัย ปี 2512

คำไว้อาลัย

ถ้าสมาคมประกันวินาศภัยได้มีกฎไว้ว่า นายกของสมาคมนั้นเป็นได้เพียงปีเดียวเท่านั้น แต่แล้วต้องแก้กฎข้อบังคับนี้ เพื่อใครคนใดคนหนึ่ง ท่านผู้นั้นย่อมต้อง**มีความสำคัญ**ต่อสมาคมเป็นพิเศษโดยแน่แท้

ท่านผู้นั้นมิใช่ใครผู้ใดอื่น คุณฉลอง โปษยานนท์ เพื่อนรักของผมนั่นเอง คุณฉลองฯ เป็นนายกคนที่ 2. หลังจากสมาคมประกันภัยของไทย จีน ฝรั่ง 5 สมาคมได้รวมกันเป็นสมาคมเดียวกัน ก่อนจะสิ้นปีของการเป็นนายกของคุณฉลองฯ สมาชิกได้พร้อมใจกันเป็นเอกฉันท์แก้ข้อบังคับของสมาคมให้คุณฉลองฯ ได้เป็นนายกต่อไปอีก จนกระทั่งวันที่คุณฉลองฯ ต้องจากพวกเราไป คุณฉลองฯ ก็ยังเป็นนายกของสมาคมอยู่

คุณฉลองฯ เป็นนายกที่เพื่อนสมาชิกรัก เพราะเข้าได้กับทุกฝ่าย และก็เป็นผู้ติดต่อกับทางราชการได้เป็นอย่างดี จึงมีความสำคัญสำหรับสมาคมเป็นอย่างมาก

คุณฉลองฯ ไม่แต่จะเป็นเพื่อนร่วมอาชีพ เป็นเพื่อนร่วมสโมสรเป็นโรแทเรี่ยนด้วยกันแล้ว ยังเป็นเพื่อนสนิททางส่วนตัวอีกด้วย ก่อนผมจะต้องเดินทางไปออสเตรเลีย ผมทราบแล้วว่า เมื่อผมกลับมาอาจไม่ได้พบคุณฉลองฯ อีก จึงได้ไปเยี่ยมเรื่อย ๆ ไปอย่างหน้าชื่นอกตรม เพราะต้องการเป็นกำลังใจแก่ทุกคนแต่ภายในอกนั้นมันเศร้าสลดเพียงใด

ผมได้ทราบข่าวการจากไปของคุณฉลองฯ เมื่ออยู่ออสเตรเลีย ความเศร้าโศกนั้นแม้แต่จะได้เตรียมใจไว้แล้วก็ยังหนีไม่พ้น และมันก็เป็นความจริงอีกเหมือนกันที่ว่าคนเรานี้ถ้าไม่มีทุกข์ก็ไม่คิดถึงพระ ผมรำลึกถึงหนังสือที่ท่านเจ้าคุณสาสนโสภณได้ให้ผมเล่มหนึ่ง ชื่อว่า "พระพุทธ

เจ้าทรงสั่งสอนอะไร" จัดพิมพ์ขึ้นโดยพระราชประสงค์ของสมเด็จพระศรี-นครินทราบรมราชชนนี เนื่องในวาระดิถีคล้ายวันประสูติ เมื่อปี พ.ศ. 2510 อะไรเล่าที่จะเป็นเครื่องดับทุกข์ได้ ในหนังสือนั้นได้เขียนไว้ว่า :-

อริยสัจ 4 คือ :-

ทุกข์ ได้แก่ความเกิด ความแก่ ความตาย ความโศก ความระทม ความไม่สบายกายไม่สบายใจ ความคับแค้นใจ

สมุทัย เหตุให้เกิดทุกข์ ได้แก่ ตัณหา คือความทะยานอยาก

นิโรธ ความดับทุกข์ คือดับตัณหานั่นเอง

มรรค ทางปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์ ได้แก่มรรคมีองค์ 8 ซึ่งสรุปโดยย่อคือ ศีล สมาธิปัญญา

ไตรลักษณ คือ :-

อนิจจตา – ความเป็นของไม่เที่ยง

ทุกขตา – ความเป็นทุกข์

อนัตตตา – ความเป็นของไม่ใช่ตน

นิพพาน คือ ความละตัณหาในทางโลกและทางธรรมทั้งหมด

ทั้ง 3 อย่างนี้เป็น "สัจจธรรม" ที่พระพุทธเจ้าได้ตรัสรู้และได้ทรงแสดงสั่งสอน เรียกได้ว่าเป็น "ธรรมสัจจะ" สัจจะทางธรรมเป็นวิสัยที่พึงรู้ได้ด้วยปัญญา อันเป็นทางพ้นทุกข์ในพระพุทธศาสนา

คำสอนเหล่านี้ดูจะสูงเกินไปที่จะเป็นเครื่องช่วยให้ผมระงับความเศร้าโศกสลดได้ในเวลานั้น แต่แล้วในหนังสือเล่มนั้นก็ได้อธิบายต่อไปว่า พระพุทธเจ้ามิได้ทรงแสดงสัจจธรรมแก่ใครง่าย ๆ ทรงแสดงธรรมเบื้องต้นแก่คฤหัสถ์ด้วยการทรงพรรณนาทาน พรรณนาศีล พรรณนาผลของทานและศีล ที่เรียกว่าสวรรค์หมายถึงความสุข ความสมบูรณ์ต่าง ๆ ที่เกิดจากทานศีล ทั้งในชีวิตนี้และชีวิตหน้า

คุณฉลองฯ เป็นผู้ที่มีจิตใจโอบอ้อมอารี รักเพื่อนรักคณะ มีศีล มีเมตตาธรรม คุณฉลองฯ ต้องได้รับผลของทานและศีล อันเป็นความสุข สมบูรณ์โดยแน่แท้ ทั้งในภพนี้และภพหน้า

ระหว่างที่ผมอยู่ออสเตรเลียนั้น เป็นเวลาเทศกาลอีสเตอร์ และผมก็ได้มีโอกาสไปโบสถ์กับครอบครัวของพวกออสเตรเลียที่ผมอยู่ด้วยทุกวันอาทิตย์ นอกจากจะได้อธิษฐานให้แก่ผู้ที่ล่วงลับไปแล้วเป็นส่วนตัว ยังมีโอกาสที่ได้อธิษฐานร่วมกับพวกคริสตศาสนิกชน และฟังคำเทศนาของพระด้วย

มีเรื่องเล่ากันว่า ในมลรัฐคาลิฟอร์เนีย วันศุกร์ก่อนอีสเตอร์ มีเด็กหญิงผู้มีความเฉลียวฉลาดน่ารักคนหนึ่งได้เกิดจมน้ำตาย ลูกพี่ลูกน้องของผู้ตายอายุ 5 ปี ได้พูดกับแม่ของเด็กนั้นว่า “คุณป้าอลิสค่ะ, คิดดูซิค่ะว่าเฮเลนคงจะได้ฉลองอีสเตอร์อยู่กับพระเยซูแล้ว” คริสตศาสนิกชนมีความเชื่อว่าผู้ที่บำเพ็ญทั้งศีลและทาน เมื่อจากโลกนี้ไปแล้วย่อมจะไปอยู่กับพระเจ้า และจะมีชีวิตนิรันดร ชีวิตที่จะไม่มีทุกข์ ไม่มีโศก ไม่มีความเกิดแก่เจ็บตาย

คุณฉลองฯ แม้จะจากพวกเราไปยังสุคติภพแล้ว แต่การจากไปของคุณฉลองฯ จะเกิดเป็นบุญกุศลยิ่งขึ้น ถ้าพวกเราตื่นตัวตื่นใจที่จะค้นคว้าหาทางที่จะปลดเปลื้องทุกข์ของโลก ศึกษาฝึกฝน ภาวนา อธิษฐาน ให้ได้เกิดปัญญาที่จะเข้าถึงซึ่งพระธรรม อันจะนำไปสู่ยังชีวิตนิรันดร หรือไปสู่ทางที่จะบรรลุถึงซึ่งพระนิพพาน

วัย วรรธนะกุล
ที่ปรึกษาสมาคมประกันวินาศภัย

คำไว้อาลัย

ในระหว่างที่คุณฉลอง โปษยานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมประกันวินาศภัยนั้นท่านได้ปฏิบัติงานของสมาคมฯ สำเร็จลุล่วงอย่างดีหลายประการ นำความเจริญมาสู่สมาคมฯ อีกทั้งเป็นผู้นำที่เข้มแข็ง การถึงแก่กรรมของท่านนี้ เป็นการสูญเสียทำคัญยิ่งแก่สมาคมประกันวินาศภัยและวงการธุรกิจประกันภัยทั่วไป

ขอแสดง ความ เสียใจ อย่าง สุดซึ้ง แก่ครอบครัวของ คุณฉลอง–โปษยานนท์.

คณะอนุกรรมการประกันภัยยานยนต์

คำไว้อาลัย

การจากไปอย่างไม่มีวันกลับของคุณฉลอง โปษยานนท์ นอกจากวงการประกันภัยจะสูญเสียบุคคลที่ช่วยสร้างสรรค์ให้กิจการประกันภัยเจริญก้าวหน้าแล้ว ในวงสังคมก็ยังขาดบุคคลที่มีจิตใจเมตตากรุณา ให้ความเอื้อเฟื้อต่อผู้น้อย และวงการธุรกิจขาดนักบริหารที่ดีอีกด้วย

ด้วยกุศลผลบุญที่คุณฉลองได้สร้างไว้ ผมหวังว่าคงเป็นผลให้ดวงวิญญาณของคุณฉลองไปสู่สุขคติในสัมปรายภพ.

(เฉลิมศักดิ์ สุขะวิริยะ)
อนุกรรมการประกันอัคคีภัย และ ภัยทางทะเล

คำไว้อาลัยแด่ คุณฉลอง โปษยานนท์

แม้จะเป็นชั่วระยะเวลาอันสั้นที่คุณฉลอง โปษยานนท์ อดีต-นายกสมาคมประกันวินาศภัยได้ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมฯ แต่ชื่อเสียงและคุณงามความดีของท่านก็เป็นที่เลื่องลือกันในหมู่วงการธุรกิจประกันภัย และแม้ข้าพเจ้าไม่รู้จักกับท่านเป็นการส่วนตัวเนื่องจากท่านเป็นอาวุโสกว่า แต่จากการได้ร่วมงานในวงการประกันภัยด้วยกัน ข้าพเจ้ารู้สึกว่า ท่านเป็นบุคคลที่ยอมเสียสละเพื่อส่วนรวม แจ่มใสร่าเริง เป็นกันเอง และเป็นที่นับหน้าถือตาของทุกคน

การจากไปอย่างไม่มีวันกลับของท่าน เป็นการสูญเสียอันยิ่ง–ใหญ่ของวงการประกันภัย แม้ท่านจะจากไปแล้ว แต่เกียรติคุณของท่านก็ยังคงอยู่คู่กับสมาคมประกันวินาศภัยชั่วกาลนาน ขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลกจงรับดวงวิญญาณของท่านไว้ในสุคติภพด้วยเทอญ.

เปรม (มิ่งเกียรติ) ศาสตร์ยังกุล

อนุกรรมการ การประกันภัยทางทะเล

คำไว้อาลัย แด่คุณฉลอง โปษยานนท์

ตลอดระยะเวลาอันสั้นที่คุณฉลอง โปษยานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมประกันวินาศภัย ข้าพเจ้ารู้สึกว่าท่านได้สร้างความนิยม และเป็นที่กล่าวขวัญของทุกคนในวงการประกันภัยว่า ท่านเป็นบุคคลที่มีความความสามารถในด้านประกันภัยคนหนึ่ง ตลอดทั้งเป็นที่นับหน้าถือตาของบุคคลทั่วไป และยังเป็นกันเองกับทุก ๆ คน

แม้ท่านได้จากไปสู่สุขติภพแล้ว คุณงามความดีของท่านก็ยังคงดำรงอยู่คู่กับสมาคมการประกันวินาศภัยชั่วกาลนาน

จิมมี่ เลียง

อนุกรรมการ การประกันภัยทางทะเล

คุณฉลอง โปษยานนท์ ที่ข้าพเจ้ารู้จัก

โดย ไจ้บุ๊น แซ่อึ๊ง

ผู้จัดการทั่วไปสมาคมประกันวินาศภัย

ข้าพเจ้ารู้จักคุณฉลอง โปษยานนท์ กว่า 20 ปีมาแล้ว เริ่มแต่คุณฉลอง ฯ ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการบริษัทเฉลิมนครประกันภัย จำกัด เรื่อยมา คุณฉลองฯ เป็นคนรักการก้าวหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง ได้เคยเดินทางไปศึกษางานด้านพาณิชย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับกิจการประกันภัยที่ฮ่องกง สาธารณรัฐจีน ญี่ปุ่น และประเทศต่าง ๆ ในยุโรป ซึ่งได้นำมาเป็นแนวทางปรับปรุงกิจการประกันภัยที่ได้กระทำอยู่ และประสพความสำเร็จอย่างดีมาแล้วนั้น จึงเป็นบุคคลที่โชคดีในธุรกิจการค้าตลอดมา

คุณฉลอง เป็นคนทนงในศักดิ์แห่งลูกผู้ชายอย่างเต็มตัว พูดจาโผงผางตรงไปตรงมา พูดจริงทำจริงและมีอารมณ์ขันอยู่เสมอ เป็นที่ชอบพอและนับถือของเพื่อนฝูงทั้งหลาย ทั้งได้ประกอบงานการกุศลและด้านสังคมสงเคราะห์มามากมาย ในบั้นปลายชีวิตได้ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมประกันวินาศภัย ได้ใช้ความเจนจัดแห่งชีวิตและความรู้ความสามารถทางด้านพาณิชย์ ปรับปรุงส่งเสริมให้กิจการประกันภัยอันเป็นส่วนรวมรุดหน้าไปอย่างน่าชื่นชม เป็นที่เคารพนับถือของมวลสมาชิกทั้งหลาย นับว่าเป็นบุคคลสำคัญของวงการประกันภัยในประเทศไทยคนหนึ่ง

เมื่อคุณฉลองฯ ได้ถึงแก่กรรมลง จึงเป็นที่น่าอาลัยเสียดายยิ่งนัก ในฐานะข้าพเจ้าเคยเป็นมิตรและร่วมงานสมาคมด้วยกัน รู้สึกเศร้าโศกเสียใจอย่างสุดซึ้ง ด้วยเดชะบุญกุศลที่คุณฉลองฯได้สะสมไว้ จงเป็นปัจจัยดลบรรดาลให้ดวงวิญญาณไปสู่สุคติในสัมปรายภพเทอญ.

คำไว้อาลัย

ของ

ม.จ. บรรเจิดวรรณวรางค์ วรวรรณ

ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าสลดใจเป็นที่สุดที่คุณฉลอง โปษยานนท์ ได้มาด่วนสิ้นชีวิตไปในเวลาที่ยังไม่สมควร คุณฉลองเป็นผู้ที่มีมานะอดทนและพยายามที่จะฟันฝ่าอุปสรรคทั้งปวงที่มากีดขวางการดำเนินงานเป็นคนที่ไม่ยอมท้อถอยต่อการงานที่ลำบากยากเย็น พยายามเดินก้าวหน้าไม่หยุดยั้ง อาจเป็นเพราะเหตุนี้เองที่ทำให้เธอต้องมาด่วนสิ้นชีวิตลงในเวลาที่ยังไม่สมควรเลย.

ข้าพเจ้าได้เริ่มรู้จักกับคุณฉลอง โปษยานนท์ เมื่อเธอได้เข้ามาเป็นบุตรเขยของ พลเอก มังกร พรหมโยธี โดยสมรสกับ นางสาว ทินกร พรหมโยธี บุตรีคนใหญ่ของ พลเอก มังกร พรหมโยธี เมื่อ 21 ปีที่แล้วมา ต่อมา พลเอก มังกร พรหมโยธี ปรารถนาจะปลูกฝังบุตรเขยให้เป็นหลักฐานเป็นงานเป็นการ จึงได้เชิญชวนท่านเจ้าคุณพิพัฒนธนากรบิดาของคุณฉลองและญาติมิตรหลายท่านเข้าร่วมตั้งบริษัท เฉลิมนครประกันภัย จำกัดขึ้น ข้าพเจ้ามีเกียรติได้รับเลือกให้เป็นประธานกรรมการของบริษัท และคุณฉลองเป็นผู้จัดการ เมื่อ พ.ศ. 2493 เราต่างคนยังไม่มีความชำนาญในงานการนี้ดี แต่ด้วยคำแนะนำของเจ้าคุณพิพัฒนธนากร ซึ่งท่านได้ร่วมเป็นกรรมการด้วยผู้หนึ่ง กิจการจึงดำเนินมาด้วยดีตามลำดับคุณฉลองมีความสามารถขึ้นมาอย่างรวดเร็ว ด้วยเธอมีนิสัยชอบทางการค้าอยู่มาก ต่อมาเจ้าคุณพิพัฒน ฯ ได้ถึงอนิจกรรมลง คุณฉลองก็ดำเนินงานบริษัทได้โดยเรียบร้อยและก้าวหน้าขึ้นทุกที

ข้าพเจ้าได้มีโอกาสร่วมงานกับคุณฉลองอีกครั้ง โดยได้ก่อตั้งบริษัท เฉลิมนครพาณิชย์ จำกัดขึ้น เมื่อ พ.ศ. 2496 ทำการย่อยหินและค้าขายเครื่องก่อสร้างต่างๆ โดยข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมการและคุณฉลองก็เป็นผู้จัดการอีก คุณฉลองก็ปฏิบัติงานได้อย่างดีอีกเช่นกัน การเริ่มตั้งบริษัทย่อยหินนี้ต้องเริ่มตั้งต้นด้วยความลำบากยากเย็น โดยต้องสำรวจจนพบภูเขาที่ต้องการ ต้องบุกป่าและทางรกรุงรัง คุณฉลองมิได้ย่อท้อบุกป่าฝ่าหนามเข้าไปด้วยตนเองจนในที่สุด บริษัท เฉลิมนครพาณิชย์ จำกัด ก็ได้มีภูเขาระเบิดหินและโรงโม่หินขายอยู่ตลอดมาจนบัดนี้.

ในการที่ได้ร่วมงานกันมาเป็นเวลาช้านานเช่นนี้ จึงทำให้ข้าพเจ้ารู้จักคุณฉลองเป็นอย่างดี และมีความอาลัยเป็นอย่างยิ่งที่ได้สูญเสียผู้ร่วมงานที่ดีไป แต่ในเวลาอันสั้นที่คุณฉลองมีชีวิตอยู่ ก็ได้จัดครอบครัวของเธอให้มั่นคง ให้การศึกษาเป็นอย่างดีแก่บุตรทั้งสามได้ปฏิบัติตนเป็นหัวหน้าครอบครัวที่ดี ถ้าเธอได้มีชีวิตอยู่ยืนยาวต่อไป ญาติมิตรก็คงจะได้เห็นความสามารถของคุณฉลองที่จะปฏิบัติงานการค้าให้ดีเด่นยิ่งขึ้นเป็นแน่.

ข้าพเจ้าขอ ตั้งจิตอธิฐานขอ ให้ดวงวิญญาณของคุณฉลองจงไปสู่ความสุขสงบในสัมปรายภพนั้นเถิด.

บรรเจิดวรรณวรางค์ วรวรรณ

ประธานกรรมการ บริษัท เฉลิมนครประกันภัย จำกัด

สวนงามดี เลขที่ 28

ถนนพหลโยธิน พระนคร

แด่คุณฉลอง โปษยานนท์

ฉลอง โปษยานนท์ เคยปฏิบัติงานร่วมกันมา และด้วยความใกล้ชิดสนิทสนม ทำให้รู้จักคุณฉลองมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในด้านมิตรสหาย คุณฉลองมีความโอบอ้อมอารีกว้างขวางโดยทั่วหน้าในด้านการงาน คุณฉลองมีความซื่อตรงต่อหน้าที่ รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมมีปฏิภานไหวพริบทันต่อเหตุการณ์ไม่เคยเห็นคุณฉลองมีกิริยาว่าเบื่องานเลย รักงานเป็นอย่างยิ่ง คุณฉลองได้ปฏิบัติหน้าที่จนนาฑีสุดท้าย

ด้วยคุณงามความดีของคุณฉลอง ทำให้มีความอาลัยเป็นที่สุด หากไม่ด่วนจากไปคุณฉลองยังจะเป็นหลักในการปฏิบัติงานให้รุ่งเรืองอีกมาก

ขอดวงวิญญาณคุณฉลอง จงเป็นสุขในสัมปรายภพ เทอญ.

ครรชิต อินทรครรชิต

ม.ร.ว. จิตรเกษม อินทรครรชิต

กรรมการ บริษัท เฉลิมนครประกันภัย จำกัด

บ้าน ถนนขาว สามเสน พระนคร

10 กรกฎาคม 2513

คำไว้อาลัย

วันที่ 1 กรกฎาคม 2513

เนื่องในการฌาปนะกิจศพนายฉลอง โปษยานนท์ ครั้งนี้ นางทินกร โปษยานนท์ ซึ่งเป็นเจ้าภาพได้มาขอร้องให้ข้าพเจ้าเขียนคำไว้อาลัยลงในหนังสือ ซึ่งจะได้พิมพ์แจกในงานศพนี้ด้วย ข้าพเจ้ามีความเต็มใจเขียนให้ตามที่เจ้าภาพขอร้องมา นายฉลอง โปษยานนท์ ข้าพเจ้ารู้มาก่อนแต่งงานกับนางสาวทินกร พรหมโยธี เป็นเวลานานทีเดียว คุณฉลองเป็นคนมีความมานะ อุสาหะ ซื่อสัตย์สุจริต มีเพื่อนฝูงรักใคร่นับถือมาก ข้าพเจ้ามีความรักใคร่เป็นส่วนตัวกับคุณฉลองอยู่ไม่น้อย ซึ่งคุณฉลองเองก็คงเคารพรักใคร่ข้าพเจ้าไม่น้อยเช่นกัน ดังจะเห็นได้คุณฉลองได้เรียกข้าพเจ้าว่า "คุณน้า" ทุกคำ และเคยปรารภกับข้าพเจ้าว่า "คุณน้า มีธุระอะไรขอให้เรียกใช้ผมได้ทุกเวลา" ส่วนนางทินกรภรรยาของคุณฉลองข้าพเจ้าก็เคยอุ้มชูเลี้ยงดูมาตั้งแต่เด็ก ๆ จึงมีความรักใคร่กันอย่างญาติสนิททั้งสองคน เมื่อคุณฉลองด่วนมาถึงแก่กรรมด้วยโรคร้ายในอายุยังน้อยเช่นนี้ จึงยังความเศร้าโศรกเสียใจให้แก่ภรรยา–บุตร์ และญาติมิตร์สหายเป็นอันมาก ขอให้กุศลบุญราศีทั้งปวงที่คุณฉลองได้ทำไว้แต่หนหลัง จงสัมฤทธิผลตอบสนองให้วิญญาณคุณฉลองจงไปสู่สุขคติในสัมปรายภพ ตามควรแก่คติวิสัยสมดังเจตนาจงทุกประการ.

พ.ท. [signature]

(พ.ท. สุวรรณ วาทยานนท์)

กรรมการ บริษัท เฉลิมนครประกันภัย จำกัด

ไว้อาลัยคุณฉลอง

คุณทินกรภรรยาคุณฉลองผู้วายชนม์ ได้ขอให้ข้าพเจ้าเขียนคำไว้อาลัยคุณฉลอง ซึ่งข้าพเจ้ามีความเต็มใจอย่างยิ่ง เนื่องด้วยมีโอกาสคุ้นเคยกับคุณฉลองมาเป็นเวลาหลายปีจนกระทั่งถึงวาระสุดท้ายของคุณฉลอง

คุณฉลองเป็นผู้ที่มีอารมณ์สนุกร่าเริงและใจคอกว้างขวาง ดังจะเห็นได้ว่าเป็นที่รักใคร่และชอบพอแก่ญาติมิตรโดยทั่วกัน แม้แต่ผู้ที่เพิ่งพบปะกับคุณฉลองก็ย่อมพึงพอใจที่ได้สนทนากับคุณฉลอง

ในทางด้านการงานก็ปรากฏว่าคุณฉลองเป็นผู้ที่มีความตั้งใจแน่วแน่ที่จะปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่งานจนได้รับความไว้วางใจและเป็นที่เชื่อถือแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของคุณฉลอง

ดังนี้ เมื่อคุณฉลองต้องล้มป่วยและถึงแก่กรรมลงอย่างรวดเร็ว–โดยที่มิได้คาดหมาย ย่อมก่อให้เกิดความเสียดายและอาลัยในตัวคุณฉลองเป็นอย่างมากแก่บรรดาญาติมิตรและผู้ร่วมงาน

ข้าพเจ้าขอให้กุศลบุญที่คุณฉลองได้บำเพ็ญไว้ รวมทั้งที่ญาติ–มิตรได้อุทิศให้ จงเป็นผลสนองและดลบรรดาลให้วิญญาณของคุณฉลองจงสู่สุขคติในสัมปรายภพ.

เถาวัลย์ นันทาภิวัฒน์

กรรมการ บริษัท เฉลิมนครประกันภัย จำกัด

14.7.2513

คำไว้อาลัย

15 มีนาคม 2513 เป็นวันที่จากไปและไม่กลับมาอีกของ คุณฉลอง โปษยานนท์ ซึ่งท่านเป็นกรรมการผู้จัดการของบริษัทฯ และเป็นนายโดยตรงของพวกเราทั้งนี้ก่อให้เกิดความเศร้าสลดใจอย่างสุดซึ้ง

พนักงานทุกคนที่ทำงานกันอยู่นี้ แต่ละคนก็อยู่กันมาอย่างน้อยสิบปีขึ้นไป และบางคนก็ตั้งยี่สิบกว่าปี เราอยู่กันได้และทำกันได้นาน ๆ เช่นนี้ ก็เพราะเรามีนายที่ดี มีผู้จัดการบริษัทฯ ที่ดี ไม่ใช่เราทำทนหรือทนทำ

คุณฉลอง ท่านเป็นผู้ที่โอบอ้อมอารี เอาใจใส่ดูแลความทุกข์สุขคอยไต่ถาม คอยให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลต่อผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา ท่านทำให้ทุกวิถีทางเท่าที่ท่านจะทำให้กับพนักงานได้ สิ่งไรที่พนักงานขอร้องหรืออยากได้ ท่านก็รีบจัดหาให้ทันทีและก็ให้อย่างทันใจ ประกอบทั้งท่านเป็นผู้ที่มีอารมณ์เยือกเย็นสุขุม และมองทุกสิ่งทุกอย่างแต่ในแง่ดี จึงเป็นที่รักและเคารพแก่พนักงานทุกคน ก็เมื่อท่านมาด่วนจากไปเร็วอย่างไม่นึกฝันเช่นนี้ ก็เป็นภาวะสุดที่จะตื้นตันและเศร้าสลดใจอย่างบอกไม่ถูก

ทุกวันที่พวกเรามานั่งทำงาน ก็ให้มีจิตสำนึกอยู่เสมอว่า ท่านได้มานั่งทำงานร่วมอยู่ด้วย โต๊ะทำงานของท่าน เก้าอี้ที่ท่านนั่ง ตลอดจนเอกสารและสิ่งของต่างๆ ของท่าน ก็ยังคงตั้งกองอยู่บนโต๊ะของท่านทุกสิ่งทุกอย่างก็ยังคงเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลง

ดวงวิญญาณของท่าน ไม่ว่าจะอยู่หนใด หรือสิ่งสถิตย์อยู่ ณ แห่งใด ก็ขอให้ดวงวิญญาณของท่านได้รับทราบไว้ด้วยเถิดว่า พนักงานทุกคน

ยังคงระลึกถึงท่านอยู่ ยังคงอาลัยอาวรณ์ต่อท่านอยู่ได้ภาวนาตั้งจิตอธิษฐาน ขอให้ดวงวิญญาณของท่านได้รับแต่ความสงบสุข ขอให้ปราศจากความห่วงกังวลใด ๆ ขอให้ไปสู่สรวงสวรรค์ในสัมปรายภพโดยสะดวก.

อาลัยจากพนักงาน
บริษัท เฉลิมนครประกันภัย จำกัด

คำไว้อาลัย

เมื่อคุณสีทอง ปุรณะพรรณ์ ได้โทรศัพท์แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า คุณฉลอง โปษยานนท์ ได้ถึงแก่กรรมแล้วที่โรงพยาบาลรามาธิบดี ข้าพเจ้ารู้สึกใจหายวูบไปหมดทั้งที่ทราบอยู่แล้วว่าการเจ็บป่วยของคุณฉลองคราวนี้ สุดวิสัยที่แพทย์จะเยี่ยวยาได้

คุณฉลองหรือที่ข้าพเจ้าเรียกว่า พี่หลองเป็นเพื่อนรุ่นพี่ที่ข้าพเจ้ารักและนับถือมากคนหนึ่ง เรามีโอกาสคุ้นเคยกันหลังจากที่ข้าพเจ้ากลับจากต่างประเทศและเข้ามาทำงานในวงการประกันภัย พี่หลองเป็นคนที่ใจดีและมีอารมณ์ขันอยู่เป็นนิจ พวกเราที่ได้สังสรรค์กันอยู่เป็นประจำมักจะพูดกันอยู่เสมอว่า หมู่คณะของเรานั้นขาดพี่หลองก็เปรียบประดุจขาดยาอายุวัฒนะ สำคัญอย่างหนึ่ง อารมณ์ขันของพี่หลองทำให้เพื่อนหัวเราะได้เสมอ ในด้านการงาน พี่หลอง ซึ่งเป็นกรรมการจัดการของ บริษัท เฉลิมนครประกันภัย จำกัด ก็ได้รับความเชื่อถือจากวงการประกันภัยเป็นอย่างมาก ถึงกับได้รับเลือกตั้งเป็นนายสมาคมประกันวินาศภัย ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกกว่า 50 บริษัท ถึงสองครั้ง และที่พี่หลองถึงแก่กรรมนั้นก็กำลังดำรงตำแหน่งนายกสมาคมอยู่

ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่า ด้วยอำนาจแห่งความดีและจิตใจอันบริสุทธิ์ของพี่หลอง จะเป็นผลให้พี่หลองบรรลุสู่สุขคติในสัมปรายภพ

โพธิพงษ์ ล่ำซำ

อาลัยคุณฉลอง โปษยานนท์

อดีตนายกสมาคมประกันภัย

มรณกรรมเป็นธรรมดาโลก ถึงแม้เราจะรู้กันดีว่าไม่มีผู้ใดหลีกเลี่ยงได้ แต่พวกเราก็อดเศร้าสลด อาลัยอาวรณ์ไม่ได้ในเมื่อต้องสูญเสียคุณฉลอง โปษยานนท์ คนดีที่เรารักและเสียดายไปอย่างไม่มีวันกลับ

เมื่อครั้งยังเป็นกรรมการของสมาคมประกันภัยนั้น คุณฉลอง โปษยานนท์ ได้มีบทบาทอย่างสำคัญในการดำเนินงานของสมาคม ในการประชุมทุกครั้งที่คุณฉลองเข้าร่วมด้วยจะต้องมีการพิจารณาข้อเสนอต่าง ๆ ทุกแง่ทุกมุม โดยคุณฉลองวางตัวเป็นกลาง มุ่งถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นใหญ่ ฉะนั้น มติต่าง ๆ ที่ผ่านออกมาจากที่ประชุมย่อมต้องได้รับการกลั่นกรองมาแล้วอย่างเหมาะสม ด้วยความสามารถดังกล่าวนี้ คุณฉลองจึงได้รับเลือกเป็นนายกสมาคมถึง 2 สมัยติดต่อกัน ตลอดเวลาที่ดำรงตำแหน่งนี้ คุณฉลองได้บำเพ็ญกรณีอย่างดียิ่ง โดยเฉพาะในระยะที่เริ่มใช้พระราชบัญญัติประกันวินาศภัยใหม่ๆ นั้น ปัญหาในทางปฏิบัติต่าง ๆ มีมาก ความขัดแย้งระหว่างกองประกันภัยกับบริษัทประกัน ที่จะต้องแก้ไขก็มีอยู่เป็นอันมาก แต่สมาคมประกันภัยภายใต้การนำของคุณฉลอง ก็สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงได้ตลอดมา จนสมาคมประกันภัยสามารถทำประโยชน์ให้แก่บริษัทประกันภัยต่าง ๆ ที่เป็นสมาชิกได้เป็นอย่างดีตลอดมาตราบเท่าทุกวันนี้

ในขณะมีชีวิตอยู่นั้น คุณฉลอง โปษยานนท์ ได้มีส่วนสร้างความสัมธ์ในธุรกิจประกันภัย ระหว่าง บริษัทเฉลิมนครประกันภัย และบริษัทไทยเศรษฐกิจประกันภัย อย่างดียิ่ง ความสัมพันธ์ระหว่างบริษัทเราทั้งสองยังคงมีอยู่จนบัดนี้ และพวกเราที่ยังอยู่จะพยายามสร้างสรรค์ความ

สัมพันธ์นี้ให้แน่นแฟ้นและกว้างขวางต่อไปอีก เพื่อเป็นที่ระลึกแก่คุณฉลอง โปษยานนท์ ผู้ริเริ่มคนหนึ่งที่ได้จากพวกเราไปแล้ว

บริษัทไทยเศรษฐกิจประกันภัย รู้สึกเสียดายท่านอดีตนายกสมาคมประกันภัยผู้นี้ ที่มาถึงแก่กรรมในขณะที่งานทุกๆ ด้านกำลังจะก้าวหน้าต่อไป ทั้งในหน้าที่ส่วนตัวของท่าน ในบริษัทเฉลิมนครประกันภัย และในหน้าที่เพื่อส่วนรวมอันได้แก่สมาคมของเรา บริษัทไทยเศรษฐกิจประกันภัยขอแสดงความเสียใจต่อบริษัทเฉลิมนครประกันภัย ในการสูญเสียนักบริหารผู้สามารถไปในครั้งนี้

ขอคุณงามความดีที่คุณฉลอง โปษยานนท์ ได้บำเพ็ญมาแล้ว และกุศลผลบุญที่ญาติมิตรได้เผื่อแผ่ไปให้ จงเป็นผลดลบันดาลให้คุณฉลอง โปษยานนท์ ประสบความสุขในสัมปรายภพนั้นเถิด.

บริษัทไทยเศรษฐกิจประกันภัย จำกัด
ถนนสาธรเหนือ พระนคร

คำไว้อาลัย

คุณฉลอง โปษยานนท์ มีศักดิ์เป็นน้าชายคนหนึ่งของผม เนื่องจากการเป็นญาติที่อายุรุ่นราวคราวเดียวกัน เราจึงรักใคร่ใกล้ชิดสนิทสนมกันมาก นอกจากนั้น ก็ยังทำงานอาชีพเดียวกันอีกเป็นเวลานาน ตามทัศนะส่วนตัวของผม เห็นว่า คุณฉลอง ฯ นอกจากจะทำตัวให้เป็นที่รักใคร่นับถือในหมู่ญาติและมิตรสหายแล้ว คุณฉลอง ฯ ยังมีคุณสมบัติที่เด่นอยู่สองประการ

ประการแรก เป็นผู้ที่มีอารมณ์ขันดีเยี่ยม มีความสามารถในการพูดจูงใจผู้ฟังได้ดี บางเรื่องที่ยากและมีปัญหา คุณฉลอง ฯ พูดให้ผู้ฟังเห็นว่าไม่ยาก ผู้ฟังกลับพากันหัวเราะ สิ้นกังวล ทำให้สบายใจไปได้ คำแนะนำของคุณฉลอง ฯ ที่เคยให้ต่อผมไว้ จนบัดนี้ก็ยังเป็นข้อแนะนำที่ทันสมัยนำมาปฏิบัติได้อยู่เสมอ สำหรับตัวของคุณฉลอง ฯ เอง ก็เป็นผู้ที่ยินดีรับฟังข้อเสนอ หรือ ความคิดเห็นของผู้อื่น โดยมิได้ถือแต่ความเห็นของตนเป็นใหญ่ หรือ ถือว่าตนวิเศษกว่าผู้อื่น

อีกประการหนึ่ง คุณฉลอง ฯ เป็นคนมีนิสสัยโอบอ้อมอารียินดีที่จะช่วยเหลือผู้อื่น เรื่องใดที่เห็นว่าไม่เกินความสามารถของตนแล้ว เป็นยินดีรับทำหรือช่วยเหลืออยู่ตลอดมา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวผม ผมเคยขอร้องให้คุณฉลอง ฯ ทำงานบางอย่างแทน เพราะผมมีภาระกิจมัดตัวอยู่ คุณฉลอง ฯ ก็ยินดีรับไปทำด้วยความเต็มใจและเห็นอกเห็นใจ ไม่หวังจะเอาเด่น ถือเป็นการช่วยเหลือกันอย่างจริงใจ ทั้งยังชี้แจงแก่บุคคลอื่น ๆ ให้ทราบโดยทั่วกันว่าที่ผมรับงานนั้นไม่ได้ ก็เพราะมีภาระกิจอันจำเป็นจริง ๆ ซึ่งคุณงามความดีของคุณฉลอง ฯ ที่กล่าวมานี้จะยังคงอยู่ในความทรงจำของผม

คุณทินกร โปยขานนท์ ภริยาคุณฉลอง ฯ ได้ขอให้ผมเขียนคำไว้อาลัย ผมรู้สึกเป็นเกียรติ และ มีความยินดีอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสสนองความดีของคุณฉลอง ฯ ที่มีต่อผม และ ใคร่ขอตั้งจิตอธิษฐานต่อคุณพระศรีรัตนไตรจงดลบันดาลให้วิญญาณของคุณฉลอง ฯ จงไปสู่สุคติในสัมปรายภพ.

(นายวิรัช ณ สงขลา)

บริษัท สามัคคีประกันภัย จำกัด 308 ถนนสีลม พระนคร.

คำไว้อาลัย

คุณฉลอง โปษยานนท์ อดีตนายกสมาคมประกันภัย ท่านได้ทำคุณประโยชน์ให้แก่สมาคมเป็นอย่างมาก ตลอดเวลาที่ท่านดำรงตำแหน่งอยู่นั้นกิจการของสมาคมได้เจริญก้าวหน้ามาโดยลำดับ นับว่าเป็นการสร้างพลังให้แก่สมาคม และมวลสมาชิก คุณฉลอง โปษยานนท์ เป็นผู้ทรงไว้ซึ่งคุณธรรม เป็นคนหนักแน่น รักเพื่อนฝูง และทำงานขยันขันแข็ง ไม่เห็นแก่ความเหน็จเหนื่อย เป็นที่เคารพรักใคร่แก่ผู้ที่ได้คบค้าสมาคมด้วย ท่านได้บำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวมโดยแท้ จึงทำให้สมาคมเป็นปึกแผ่นมั่นคงสืบมา

คุณฉลอง โปษยานนท์ ได้จากพวกเราไปแล้วอย่างไม่มีวันกลับคืน ท่านได้ทิ้งมรดกอันมีค่าไว้ให้แก่พวกเราช่วยกันธำรงไว้ต่อไป คือคุณธรรมความดี และความเจริญรุ่งเรืองของสมาคม เราขอน้อมระลึกถึงพระคุณนี้ และขอตั้งจิตสัตยาธิษฐานให้ดวงวิญญาณของคุณฉลอง โปษยานนท์ ได้เสวยสุคติในสัมปรายภพทุกประการเทอญ.

ลงนาม T. Maratanarat ผู้จัดการ

(นายธีระ มารัตนะฤกษ์)

บริษัท ประกันภัยไทยวิวัฒน์ จำกัด

คำไว้อาลัย

แด่

คุณฉลอง โปษยานนท์

เมื่อวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2513 คุณฉลอง โปษยานนท์ ได้ยื่นใบลาออกจากการเป็น นายกสมาคมประกันภัย ด้วยความมรณะกรรม เป็นโรคมะเร็ง ซึ่งการลาจากไปอย่างถาวรของคุณฉลองในครั้งนี้ นับเป็นการสูญเสียอย่างใหญ่หลวงของสมาคมประกันภัย และวงการธุรกิจประกันภัย ทั้งนี้ ด้วยเหตุที่ตั้งแต่ท่านผู้นี้ได้ดำรงตำแหน่งนายกสมาคมมานั้น ได้ทำการต่อสู้เพื่อสิทธิและสร้างความเป็นปึกแผ่นให้แก่สมาคมและวงการธุรกิจประกันภัยให้มีความมั่นคง และมีประสิทธิภาพยิ่ง และหากท่านไม่ด่วนจากพวกเราไปเสียก่อนแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่ากิจการประกันภัยของเราจะได้รับการต่อสู้และพัฒนาให้ก้าวหน้าไปได้อย่างกว้างขวางยิ่ง

บัดนี้ เมื่อท่านได้ขออำลาจากพวกเราชาวประกันภัยทั้งหลายไปเพื่อพักผ่อนในดินแดนแห่งความสงบชั่วกาลนานแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกเสียดายเป็นอย่างยิ่ง และใคร่ขอให้ดวงวิญญาณของ คุณฉลอง โปษยานนท์ จงไปสู่สุขคติภพและได้รับการพักผ่อน ณ ที่นั้นสมดังความปรารถนาชั่วนิจนิรันดร เทอญ.

นายจิตร ตั้งก่อสกุล
(นายเจ็งบู๊ แซ่ตั้ง)

คำไว้อาลัย

ข้าพเจ้ารู้จักและชอบพอกับ คุณฉลอง โปษยานนท์ มาเป็นเวลานาน ข้าพเจ้าได้ไปมาหาสู่พบปะสนทนากันอยู่เสมอ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในความสัมพันธ์กันระหว่างบริษัทต่อบริษัทด้วยแล้ว ก็แทบจะถือว่า เราเป็นบริษัทเดียวกัน พวกเดียวกันและอยู่ในเครือเดียวกัน แต่เมื่อพูดกัน ถึงใน เรื่องส่วนตัวระหว่าง ข้าพเจ้ากับคุณฉลอง ท่านก็เป็นผู้ หนึ่งที่มีพระคุณต่อข้าพเจ้ามาก เป็นตัวแรงที่ผลักดันและสนับสนุนที่สำคัญยิ่งผู้หนึ่งอันเป็นมาที่ทำให้ข้าพเจ้าได้มาร่วมงาน และปฏิบัติงาน อยู่ในบริษัทที่ ท่านก็เป็นกรรมการขั้นดำเนินงานอยู่ด้วย พระคุณของท่านย่อมมีอยู่ต่อข้าพเจ้าอย่างมากมายสุดที่จะพรรณนา

ในเรื่องส่วนรวม ตลอดชีวิตงานของท่านเท่าที่ผ่านมาและข้าพเจ้าได้เห็นมาและรู้มา ก็จะทราบได้จากคำไว้อาลัยที่ทุกท่านได้บรรยายไว้ในหนังสือเล่มนี้แล้ว จึงมิจำเป็นที่ข้าพเจ้าจะต้องบรรยายซ้ำอีก

ข้าพเจ้าขอตั้งสัตย์อธิษฐาน อาราธนาคุณพระศรีรัตนไตร ให้ดวงวิญญาณของท่านมีแต่ความสุข และขอให้นำดวงวิญญาณของท่านสู่สัมปรายภพด้วยเถิด

ลิ้มหงซี่

บริษัท ไทยพาณิชย์ประกันภัย จำกัด

16 กรกฎาคม 2513

ประวัติการประกันวินาศภัย

ประวัติการประกันวินาศภัย

คำนำ

ข้าพเจ้าได้ถูกกรรมการจัดการ "วันประกันภัย" ขอให้ช่วยเขียนประวัติของการประกันวินาศภัย เพื่อพิมพ์ในสูจิบัตรในงาน ต้องขออภัยผู้อ่านไว้ล่วงหน้าก่อนทั้งนี้เพราะ

1. ประวัติที่เคยเขียนขึ้นครั้งหนึ่งสั้น ๆ ในโอกาสอะไรก็จำไม่ได้นั้นข้าพเจ้าได้พยายามค้นหาอยู่หลายวันก็ยังไม่พบ เลยทำให้การเริ่มต้นต้องผลัดวันประกันพรุ่งอยู่หลายครั้งหลายหน

2. การเขียนประวัติ ย่อมจะต้องกล่าวถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งอาจกระทบกระเทือนบางบริษัท หรือบางท่านที่ข้าพเจ้าเคารพรัก, ข้าพเจ้าจึงขอกราบขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ประวัติพึงถือได้เสมือนสถิติของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต เพื่อผู้สนใจจะได้ใช้เป็นประโยชน์ ละเว้นการผิดพลาดไม่ให้เกิดขึ้นในอนาคต หรือนำเอาสิ่งที่ดีมาใช้ในวันนี้ หรือเพื่อการวางแผนในวันข้างหน้านั้น การเขียนประวัติที่ถูกต้องแล้วจะต้องเขียนเฉพาะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ไม่มีข้อวิจารณ์หรือข้อคิดใด ๆ ปะปนอยู่, จึงจะเรียกได้ว่าเป็นประวัติ, แต่ในเมื่อความแม่นยำในการจดจำของข้าพเจ้าก็ไม่มี ทั้งก็ไม่ใช่เป็นนักเขียน และในสมัยเมื่อเรียนหนังสือประวัติศาสตร์ไม่เคยจำปีของเหตุการณ์ได้เลย ฉะนั้น ในเมื่อเรื่องที่ข้าพเจ้าเขียนต่อไปนี้ จึง

เป็นเรื่องที่มีผู้บอกเล่าให้ฟัง และเรื่องที่จำได้บ้างเพียงลางเลือน จึงน่าจะเรียกว่า "เรื่องกิจการประกันวินาศภัยที่ฟังมาจริงบ้างไม่จริงบ้าง สำหรับอ่านเล่น ๆ" ก็จะเหมาะกว่า

3. ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าเขียนโดยลำดับเป็น

อดีต

สมัยวิวัฒนาการ

ปัจจุบัน

และอนาคต, ก็จะทำให้เข้าใจง่ายขึ้น

4. สูจิบัตรนั้น มักจะเป็นเพียงหนังสือโฆษณา และบอกถึงโปรแกรมของงานเรื่องที่พิมพ์อยู่ภายในจะมีผู้สนใจอ่านนั้นน้อยมาก เมื่อออกจากงานไปแล้ว ก็คงทิ้งไว้ในงานนั่นเอง เรื่องยาว ๆ จึงไม่ค่อยได้ประโยชน์

5. แต่เมื่อถูกขอให้เขียนแล้ว ก็อดที่จะพยายามเขียนให้สมบูรณ์ที่สุดไม่ได้นั้นเป็นเพียงความหวังเท่านั้น แท้จริงแล้ว มันก็จะตรงกับคำพังเพยของภาษาจีนที่ว่า "ซิมอู่อื้อ ยื่อลักปุกจก" แปลว่า "ใจนั้นมีอยู่อย่างเหลือเฟือแต่กำลังหาได้มีเพียงพอไม่"

6. ประวัติข้าพเจ้าเขียนนี้ จึงเป็นเสมือนคำพังเพยดังกล่าว สุดท้ายก็คงจะกระท่อนกระแท่นไม่ได้ความ แถมยังส่งให้คณะกรรมการล่าช้าอีกด้วย จึงต้องขออภัยอีกครั้งหนึ่ง จะด่า จะว่าข้าพเจ้าก็จะไม่ถือโกรธ ขออย่างเดียวถ้ารองเท้าของท่านขนาดเบอร์ 8 ขึ้นไปแล้ว หากจะใช้กับข้าพเจ้าก็ขอยั้ง ๆ กำลังไว้บ้างก็จะเป็นพระคุณแก่ข้าพเจ้าอย่างเหลือหลายทีเดียว

อดีต

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหามงกุฎ พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ได้ทรงมีกระแสร์รับสั่งให้สั่งเครื่องพิมพ์จากต่างประเทศ ซึ่งเป็นเครื่องแรกเข้ามาใช้ในประเทศไทย และก็ยังทรงมีรับสั่งว่าควรจะประกันการขนส่ง เครื่องพิมพ์นั้นระหว่างเดินทางมาในเรือเสียด้วย ในวงการประกันจึงน่าจะถือได้ว่า การประกันเป็นที่รู้กันเป็นครั้งแรกในประเทศไทยตอนนั้น และก็นับได้ว่ามีความสำคัญอยู่มากเพราะพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเป็นผู้เบิกทางให้เห็น ความ สำคัญ ของการ ประกันเป็นครั้งแรกในประเทศไทย

เวลาต่อมา ก็ได้มีบริษัทต่างชาติมาดำเนินกิจการรับประกันในสภาพสาขาหรือตั้งตัวแทนในประเทศไทยกันขึ้น จะเป็นบริษัท ใดเป็นบริษัทแรกนั้นไม่มีหลักฐานบันทึกที่พอจะค้นได้ จนมาในปี 2471 (ค.ศ. 1928) วันที่ 13 ตุลาคม, จึงได้มี พ.ร.บ. ควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือความผาสุขแห่งสาธารณชน 2471 (ค.ศ. 1928) ขึ้น บริษัทที่จะ ประกอบกิจ การประกัน ได้จะต้อง ได้รับ อนุญาตจาก กระทรวง–เศรษฐการก่อน จึงจะดำเนินการได้ บริษัทที่ได้รับอนุญาตในปี 2472 (ค.ศ. 1929) มีบริษัทของประเทศออสเตรเลีย 2, สวิสเซอร์แลนด์ 1, สหราชอาณาจักรบริชเทนใหญ่ 15, เยอรมัน 1, ฮ่องกง 7.

ส่วนบริษัทที่จดทะเบียนและขออนุญาตดำเนินกิจการประกันภัยในประเทศไทยก่อนสงคราม (2484–2488) (ค.ศ. 1941–1945) มีบริษัทเซี่ยงอานประกันภัย, (เวลานี้ใช้ชื่อ บริษัทไพบูลย์) (2472) (ค.ศ. 1929) บริษัทเซ่งเชียงหลี (2472) (ค.ศ. 1929), บริษัทหลวงหลี (2476) (ค.ศ. 1943), บริษัทล่ำซำ (2476) (ค.ศ. 1643), บริษัทฮั่วเคี้ยวลึงฮะ (บาง

กอกสหประกันภัย) (2478) (ค.ศ. 1935) บริษัทไทยประกันภัย (2482) (ค.ศ. 1939), บริษัทไทยพาณิชย์ (2483) (ค.ศ. 1940) บริษัทประกันคุ้มภัย (2484) (ค.ศ. 1941) และบริษัทไทยนิยม (โชคชัย) (2484) (ค.ศ. 1941)

จากหลักฐานของสมาคมจีน ลำดับก่อนหลังของการประกอบกิจการ มีดังนี้ เชี่ยงอาน, ฮั่วเคี่ยว–ลิ่งฮะ, หล่วงหลี, ไทยพาณิชย์, ประกันคุ้มภัย, ประกันสรรพภัย, พระนครธนบุรี, กวงอานล้ง, (ล่ำซำ) เซ่งเชียงหลี

ในเวลานั้น สงสัยว่าหลักการที่เราพูดกันตามภาษาสมัยใหม่, หรือจะเรียกให้สวยสักหน่อยว่า, หลักวิทยาศาสตร์ในการประกัน ที่จะต้องอาศัยทฤษฎีแห่งกฎ "น่าจะเป็นไปได้" (Theory of Probability), และกฎแห่งส่วนถัวเฉลี่ย (Law of Average) สูงสุดของการสูญเสียที่น่าจะเป็นได้ (Maximum Probable of Loss (mpl.) การประกันต่อ (Reinsurance) ฯลฯ นั้น ยังหาได้พูดถึงกันดังเช่นสมัยนี้ไม่ ข้าพเจ้าได้รับการบอกเล่าจากผู้มีอาวุโสในวงการประกันที่รู้เหตุการณ์ในสมัยนั้นดีว่า บริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทยในเวลานั้นได้ใช้คอมพิวเตอร์ (Computer) กันแล้วทุกบริษัท, ปัญหา Maximum Probable of Loss, Underwriting สถิติ ฯลฯ จึง "ไม่ต้องคิด" บริษัทดำเนินกิจการไปโดยมีกำไรดี ไม่มีการเลิกล้มดังเช่นสมัยนี้ ถ้าท่านยังสงสัย ข้าพเจ้าขอให้ท่านได้เปิดตำราคอมพิวเตอร์ดู ท่านก็จะพบว่าคอมพิวเตอร์นั้นแยกออกเป็นพวกง่าย ๆ ธรรมดา ๆ จนถึงพวกที่ยุ่งยากซับซ้อน (Sophisticated) ชนิดที่ง่าย ๆ ธรรมดา ๆ นั้นก็คือ ลูกคิดอย่างไรเล่า ฉะนั้น ที่ข้าพเจ้าได้รับคำบอกเล่าว่าสมัยโน้นเขาใช้คอมพิวเตอร์กันแล้ว จึงเป็นเรื่องจริง

การประกันในเวลานั้น ทุนประเพียง 10,000.– บาท เรียกว่าสูงมากแล้ว ถ้าทุนประกันขึ้นไปถึง 20,000.– บาท ผู้แทนของบริษัทและบริษัทประกันก็จะวิ่งหาบริษัทอื่น เพื่อทำการร่วมกันประกัน (Coinsurance) ฉะนั้น การรักษาจำนวนสูงสุดจึงจำกัดอยู่ด้วยวิธีนี้ ส่วนอัตราเบี้ยประกันหรือเล่า สูงอย่างชนิดที่มีสำรองไว้อย่างพอเพียง ภัยในปัจจุบันที่มีอัตราพันละ 6 บาท เวลานั้นคิดกันสิบแปดบาท เทียบแล้วจะสูงกว่าอัตราในเวลานี้ถึงสามเท่าตัว ระยะหลังนี้กิจการประกันที่มีสินไหมถึงร้อยละเก้าสิบ ทำให้เกิดการขาดทุนขึ้นนั้น ถ้าอัตราเบี้ยประกันดังเช่นสมัยโน้น คือสูงขึ้นไปอีก 3 เท่าตัว ท่านใช้คอมพิวเตอร์ชนิดอย่างว่านั้น (ลูกคิด) ดีดแก๊กเดียวก็จะทราบได้ว่า มัน "นิ้ง" เพียงใด เรื่องขาดทุนเป็นอันไม่รู้จักกันล่ะ รู้อยู่แต่ว่ากำไรเท่านั้น

ส่วนเรื่องของ Theory of Probability หรือ Law of Average เล่า อาคารค้าสมัยก่อนนั้นส่วนมากสร้างแบบจีน มีกำแพงหน้า 12-18 นิ้ว มีหลังคาที่แข็งแรง ซึ่งเราจะเห็นได้จากบางแห่งที่ยังคงหลงเหลืออยู่ในสำเพ็ง วัดเกาะหรือตลาดน้อยในเวลานี้ ภัยจึงถูกตัดขาดโดยความนิยมของผู้เป็นเจ้าของอาคาร ส่วนบ้านอยู่อาศัยประเภทไม้เล่า ก็อยู่กันห่างๆ แถมยังมีน้ำมีคลองอยู่ทุกหนทุกแห่ง ห้องแถวจะมีบ้างก็ไม่สู้จะมากนัก เขตแออัด (Conflagration Area) จึงมีจำนวนจำกัด.

ประกันที่ทำให้ชาวต่างประเทศพากันหวาดกลัวมากที่สุด เฉพาะอย่างยิ่ง คำว่า "สำเพ็ง" ทั้งนี้ก็เห็นจะเพราะในปี 2475 (ค.ศ. 1932) ได้เกิดเพลิงไหม้แถวคลองถมวัดจักรวรรดิ์ แล้วลุกลามข้ามถนนมาทางวัดตึก ทำให้ธนาคารกวางตุ้งไหม้ไปด้วย ทั้งนี้ก็เพราะเวลานั้นแถวที่ดังกล่าวกำลังเจริญ สิ่งปลูกสร้างที่สร้างขึ้นนั้นเป็นไม้เสมือนสภาพเขต

แออัด (Conflagration Area) ชั้น 3 ที่เป็นอยู่ในเวลานี้ พวกนั่งโต๊ะเล็กๆ ในห้องโถงใหญ่ในกรุงลอนดอน (ลอยด์ Lloyds) และบริษัทประกันในยุโรปต้องเสียหายมาก จึงเป็นเหตุให้เขาเหล่านั้นต้องสะดุ้งพอขึ้นชื่อว่าสำเพ็งเป็นต้องบอกว่า "โน" เสียก่อนเสมอไป ซึ่งหารู้ไม่ว่าสำเพ็งจริงๆแล้ว มีกำแพง 18 นิ้ว ไม่มีไม้ต่อเติมรุงรังเหมือนปัจจุบัน

ระหว่างสงคราม กิจการประกันภัยได้กำไรดีมาก เมื่อสงครามสงบลงแล้ว บริษัทประกันก็ได้เกิดขึ้นเป็นดอกเห็ด มีทั้งบริษัทไทยและเทศ รวมแล้วไม่น้อยกว่า 100 บริษัทด้วยกัน

สมัยวิวัฒนาการ

บริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทยที่มีสัญญาประกันต่อโดยอัตตโนมัติกับบริษัทต่างประเทศบริษัทแรก คือ บริษัทซินอั้วประกันภัยและส่งเสริมเศรษฐกรรม เวลานี้ใช้ชื่อบริษัทสินสวัสดิ์ ได้มีสัญญาประกันต่อกับบริษัทจีนในผืนแผ่นดินใหญ่ ครั้นรัฐบาลจอมพลเจียงไคเช็คต้องถอยข้ามไปอยู่ไต้หวันแล้ว การติดต่อก็ขาดลง

สัญญาประกันต่อกับบริษัทในยุโรปที่บริษัทไทยบริษัทแรก ได้ทำขึ้นในปี 2493 (ค.ศ. 1950) นั้นคือ บริษัทอาคเนย์ประกันภัย จำกัด คู่สัญญาคือบริษัท สวิสรีอินชัวรันซ์ในซูลิคสวิสเซอร์แลนด์, โดยมีบริษัทนิวอินเดียแอสชัวรันซ์ รับช่วงส่วนหนึ่งจากบริษัทสวิสรี และก็เป็นบริษัทที่แนะนำให้ประกันต่อกับบริษัทสวิสรี เพื่อแก้ปัญหาดังที่ข้าพเจ้าจะได้เขียนต่อไป

ในเวลานั้น ในประเทศไทย มีสมาคมแยกออกเป็นของพวกยุโรปและต่างชาติ กลุ่มนี้เป็นสมาคมที่ขึ้นกับสมาคมในสหราชอาณาจักร

บริษัทใหญ่ มีสมาคมประกันอัคคีภัยแห่งประเทศไทย ขึ้นกับ Fire office Committee (Foreign) สมาคมประกันภัยทางทะเลแห่งประเทศไทย และสมาคมประกันภัยทางอุบัติเหตุ ส่วนบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทย ก็ได้แยกออกเป็น 2 สมาคม คือ สมาคมประกันภัยจีนแห่งประเทศไทย ขอจดทะเบียนเป็นสมาคมเมื่อปี 2458 (ค.ศ. 1915) โดยบริษัทฮ่องกง มีบริษัท ฮกอาน, หลุ่นไถ่, เซี่ยงไฮ้, เซียนซี, วิงออน, เฮียงอาน และ กิมแซ 7 บริษัทด้วยกัน มาจนถึงวันที่ 4 พฤษภาคม 2460 (ค.ศ. 1917) สมาคมจึงได้จัดตั้งขึ้นโดยสมบูรณ์ สมาคมประกันภัยแห่งประเทศไทยนั้นได้จดทะเบียนเมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2485 (ค.ศ. 1942) บริษัทที่ริเริ่มมี 5 บริษัทด้วยกันคือ บริษัทไทยเศรษฐกิจประกันภัย, บริษัทไทยประกันภัย, บริษัทไทยพาณิชย์ประกันภัย, บริษัทไทยนิยมประกันภัย, และ บริษัทประกันคุ้มภัย นายวนิช ปานะนนท์ เป็นประธานคนแรกของสมาคม ตามรายงานการประชุมกรรมการสมาคมครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2485 (ค.ศ. 1942) ณ บริษัทไทยประกันภัย จำกัด บ้านหม้อ สมาชิกที่มาประชุมคือ บริษัทไทยเศรษฐกิจ (มีนายมา บุลกุลเป็นผู้แทน), ไทยประกันภัย (พระทำนุนิธิผล), ไทยพานิช (พระยาพิพัฒนธนากร), ไทยนิยม (นายเสวก นิรันดร), ประกันคุ้มภัย (นายเดือน บุนนาค), ประกันสรรพภัย (นายชุนท์ บิณฑานนท์), นิยมไทย (ต่อมาเป็นไทยนิยม นายจิน ตันท์ศุภศิริ เป็นผู้แทน, มีนายเสริม วินิจฉัยกุล ปัจจุบันพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้นเอง เป็นเลขานุการ ด้วยเหตุที่นายวนิช ปานะนนท์ ประธานกรรมการไม่อยู่ ที่ประชุมจึงตกลงเลือกให้ นายเดือน บุนนาค เป็นประธาน ได้มีมติที่น่าสนใจคือ กำหนดเบี้ยประกันภัยสงครามไว้ร้อยละ 8 ต่อปี.

บริษัทอาจเป็นสมาชิกของทั้งสองสมาคมได้ ส่วนสมาคมที่มีบทบาทและมีปัญหามากที่สุด ได้แก่สมาคมประกันอัคคีภัยแห่งประเทศไทย (ฝรั่ง) ทั้งนี้เพราะการประกันอัคคีภัยในบริชเทนใหญ่มีกลุ่มใหญ่ที่ถือว่าการประกันอัคคีภัยต้องมีอัตราและเงื่อนไขเดียวกัน จึงมีพิกัดอัตราที่ตกลงกันไว้ (Tariff) คณะนี้เรียกชื่อว่า Fire office Committee (F O C) เนื่องจากบริชเทนใหญ่เป็นตลาดการประกันที่ใหญ่ที่สุดในโลก บริษัทในประเทศต่าง ๆ จึงได้เป็นสมาชิกของ F O C นี้ เพราะจำเป็นต้องอาศัยบริษัทบริชเทนใหญ่รับประกันต่อบริษัทที่เป็นสมาชิกจะรับประกันต่อจากบริษัทที่ไม่เป็นสมาชิกไม่ได้.

ในสมัยนั้น บริษัทต่างประเทศไม่สนใจที่จะรับประกันต่อจากบริษัทในประเทศไทย ทั้งนี้อาจเพราะหวาดเกรงภัยที่เคยประสบในปี 2475 (ค.ศ. 1932) หรือจะเข้าใจว่า บริษัทในประเทศยังล้าหลังทางด้านความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติงานการประกันให้ถูกต้องตามหลักวิชาก็ได้ อุปสรรคอีกประการหนึ่งก็คือ การแบ่งแยกออกเป็น 3 สมาคม ประเทศอื่นเขามีเพียงสมาคมเดียว เรียกว่าสมาคมท้องถิ่น (Local Association) ไม่ว่าจะเป็นบริษัทตัวแทนต่างประเทศที่มาดำเนินกิจการในประเทศ หรือบริษัทที่จดทะเบียนจัดตั้งขึ้นในประเทศ เป็นสมาชิกของสมาคมนี้ทั้งหมด แล้วสมาคมนี้ ก็เป็นสมาชิกของ Fire Office Committee (Overseas) ของ London ประเทศเหล่านี้ส่วนมากเคยเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ กิจการและการดำเนินงานประกันจึงอยู่ในมือของสาขาบริษัทอังกฤษ สมาคมก็จัดตั้งขึ้นโดยพวกเหล่านี้ ฉะนั้นเมื่อเกิดมีบริษัทของประเทศเหล่านั้นขึ้นก่อนหรือหลังจากได้อิสระภาพแล้ว บริษัทเหล่านั้นก็เข้าเป็นสมาชิกของสมาคมที่มีอยู่แล้ว สภาพในประเทศเราจึงไม่เหมือนประเทศอื่น เราล้าหลังประเทศอื่นเขาหรือ

อย่างไร ? ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่ใช่ และน่าจะเป็นเรื่องที่น่าจะหยิ่งและพอใจในความเป็นไทยของเรา ข้าพเจ้าได้เคยทาบทามขอให้บริษัทอาคเนย์ ฯ ได้เข้าเป็นสมาชิกของสมาคมประกันอัคคีภัยแห่งประเทศไทย (F O C) เพื่อปัญหาการรับประกันต่อของบริษัทในเครือเขา ทั้งในและนอกประเทศไทยจะได้หมดสิ้นไป ข้าพเจ้าได้รับคำแนะนำให้ลาออกจากสมาคมไทยและจีนจะได้ถูกต้องตามข้อบังคับของสมาคมเขา คือ เป็นสมาชิกแต่สมาคมเดียว ข้าพเจ้าปฏิเสธ, เพราะข้าพเจ้าถือว่า, ถ้าจะเป็นสมาชิกแล้วต้องเป็นสมาชิกของสมาคมไทย,

เมื่อ อาคเนย์ ฯ ได้มีสัญญาประกันต่อกับ สวิสริอินชัวรันซ์ ซึ่งไม่ได้อยู่ในอาณัติของ FOC ได้ 2 ปี, ผลปรากฏว่า, ผู้รับประกันต่อได้กำไรดี และวิธีการต่าง ๆ ในการติดต่อทำได้เรียบร้อยถูกต้องหลักการ สวิสรีโดย **Mr. Nuekom** ผู้ประจำอยู่ที่ฮ่องกง ก็ได้เข้ามาทำสัญญารับประกันต่อกับอีกหลายบริษัท ท่าทีของสมาคมต่างประเทศจึงได้เริ่มเปลี่ยนไป ได้มีการแก้ไขข้อบังคับให้บริษัทสมาชิกรับประกันต่อจากบริษัทในประเทศไทยได้ โดยการประกันต่อนั้นจะต้องปฏิบัติตามกฎข้อบังคับและอัตราของสมาคมเขา จากการเปลี่ยนแปลงนี้ กับทั้งผลของการรับประกันต่อจากอาคเนย์เกิดมีกำไรและเรียบร้อย ตลาดในลอนดอนจึงเกิดการตื่นตัว ได้มีบริษัทประกันในอังกฤษและบริษัทนายหน้า เข้ามาติดต่อขอรับประกันต่อจากบริษัท ในประเทศเป็นจำนวนมากขึ้น.

ครั้นมาในปี 2494 - 2495 - 2496 (ค.ศ. 1951 - 1952 - 1953) เนื่องจากบริษัทที่มีสัญญาประกันต่อมีกำลังรับประกันสูง สามารถรับประกันได้มาก การรับประกันจึงได้ขยายตัวออกอย่างรวดเร็วกว้างขวาง ประจวบด้วยสถานะการณ์และการรับประกันเกินค่าของทรัพย์สิน มีการประกัน

แป๊ะเจี๊ยะ (เงินกินเปล่า) อย่างไม่ถูกหลักการประกัน ความเสียหายจึงมีขึ้นมากถึงกับบริษัทที่มีสัญญาประกันต่อ 9 บริษัท กับบริษัทรับประกันต่อทั้งในสวิสและอังกฤษ ได้ร่วมกันจัดตั้งสำนักควบคุมการรับประกันขึ้นเรียกว่า Joint Underwriting Office เรียกย่อ ๆ กันว่า เจ. ยู. โอ. JUO สำนักนี้ตั้งขึ้นเมื่อปี 2497 (ค.ศ. 1954) การดำเนินงานได้ผลเป็นที่น่าพอใจ แต่แล้วก็ต้องเลิกล้มไปในปี 2498 (ค.ศ. 1955) ประสพการณ์ของการร่วมกันจัดตั้งเป็น JUO นี้ ต่อมาก็ได้เกิดมีกลุ่มรับประกันโรงสีร่วม กลุ่มรับประกันปอร่วม ฉะนั้นจึงน่าจะถือได้ว่า เป็นประสพการณ์ที่ควรจะเป็นประโยชน์ ช่วยให้เรานำเอาไปประกอบการพิจารณาถึงการจัดตั้งหรือดำเนินงานที่มีสภาพคล้ายกับในอนาคตได้เป็นอย่างดี

เนื่องจากการแข่งขันกันหาประกัน และแข่งขันกันรับประกันต่อสมาชิกของทั้ง 3 สมาคม และบริษัทในต่างประเทศจึงมีส่วนเกี่ยวข้องพัวพันกันมากยิ่งขึ้น ทั้งสามสมาคมจึงได้ตกลงจัดตั้งคณะกรรมการร่วมขึ้นเป็นศูนย์กลางสำหรับกิจการประกันอัคคีภัยเรียกชื่อว่า Joint Advisory Committee (J A C) ความสำเร็จของการจัดตั้งนี้ ก็โดยความเป็นผู้นำของ พณ ฯ เจ้าคุณมานนวราชเสวี องคมนตรี ในเวลานั้น ท่านเป็นนายกสมาคมประกันภัยไทยอยู่ ผู้ที่ถูกใช้ให้วิ่งเต้นก่อตั้งเรื่องนี้ มี Mr. James Donald. Mr. I.R. Mehta และข้าพเจ้า JAC มีหน้าที่ที่จะพิจารณาจัดวางเงื่อนไขและอัตรา เพื่อเสนอต่อสมาคมทั้งสามให้ถือปฏิบัติเป็นมาตรฐานเดียวกัน JAC จึงถือได้ว่าเป็นก้าวแรกของการรวมเป็นสมาคมเดียวกัน ต่อมางานของ JAC ก็ขยายออกไปสู่ยังประกันขนส่ง เบ็ดเตล็ดและรถยนต์ จาก JAC ก็ได้เกิด JSO Joint Subcommittee, JIA Joint Insurance Association นับได้ว่าเป็นสมัยตัว เจ (J) ของการวิวัฒนาการของการประกันทีเดียว

ความพยายามที่จะรวมสมาคมทั้งสาม ได้กระทำกันอย่างเคร่งเครียดได้มีการประชุมแล้วประชุมเล่า แต่ปัญหาเรื่องอิสระในการดำเนินงาน ภาษา การรักษาไว้ซึ่งสภาพเดิมของกลุ่ม (Identy) เสียงข้างมาก ผลประโยชน์และอื่น ๆ ทำให้ยากที่จะตกลงกันได้ แต่การดำเนินงานของ JAC อันเป็นองค์สัมพันธ์ของสมาคมก็ยังดำเนินไปด้วยดี

ครั้นมาในปี 2509 (ค.ศ. 1966) พ.ร.บ. ประกันวินาศภัยใกล้ที่จะประกาศออกมาใช้บังคับ และ พ.ร.บ. สมาคมการค้า ซึ่งเป็น พ.ร.บ. ควบคุมสมาคมการค้าทั้งหลาย ภายใต้กรมการค้าภายใน ก็ได้ประกาศออกใช้เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2509 (ค.ศ. 1966) สมาคมไทยและจีน จึงได้ตั้งคณะกรรมการพิเศษขึ้นพิจารณาการรวมสมาคมทั้งสาม ให้เป็นสมาคมเดียวกัน และต่อมา สมาคมฝรั่งก็ได้เข้าร่วมด้วย เพื่อให้ทุกอย่างเป็นไปตามกฎหมาย ทั้งห้าสมาคม จึงได้มอบให้ พณฯ หลวงจำรูญเนติศาสตร์ รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมปัจจุบัน (ซึ่งเวลานั้นเพิ่งจะปลดเกษียญจากการเป็นประธานศาลฎีกา และจัดตั้งสำนักทนายความจำรูญนิติศาสตร์ขึ้น) เป็นผู้จัดทำธรรมนูญและกฎขอบังคับของสมาคมขึ้น และทำการจดทะเบียนตาม พ.ร.บ. สมาคมการค้า. ในเวลานั้นฝ่ายสมาคมจีนมี นาย เค. วาย. ชาน เป็นนายก, Mr. John Mays เป็นนายกสมาคมฝรั่ง และข้าพเจ้าเป็นนายกของสมาคมไทย สมาคมประกันวินาศภัยซึ่งเป็นสมาคมรวมของทั้งห้าสมาคมก็ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2509 (ค.ศ. 1966) โดยมอบหมายให้นาย เค วาย. ชาน, มร. เจ. บี. เมยส์ และข้าพเจ้า เป็นตัวแทนไปทำการจดทะเบียนเป็นสมาคมตาม พ.ร.บ. มาวันที่ 6 เมษายน 2510 (ค.ศ. 7967) เราก็ได้รับอนุญาตเป็นทางการ และการประชุมใหญ่เลือกตั้งกรรมการก็ได้มีขึ้นเมื่อวันที่ 4 เมษายน 2510 (ค.ศ. 1967)

ในวันประชุมกรรมการครั้งแรกเมื่อวันที่ 10 เมษายน ข้าพเจ้าก็ถูกเลือกให้เป็น นายกคนแรกของสมาคม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสมาคมได้มีมติให้ใช้ทั้งภาษาไทย จีน และอังกฤษ โดยมีภาษาไทยเป็นภาษาทางการก็อาจเป็นได้ การประชุมในตอนนั้น ต้องใช้ทั้งสามภาษา เพื่อสมาชิกจะได้เข้าใจเพราะมีเรื่องสำคัญ ๆ เช่น ธรรมนูญ ข้อบังคับ พ.ร.บ. ประกันวินาศภัย เป็นต้น โครงร่างของการบริหารสมาคมใหม่นี้ ได้จัดให้เป็นอนุกรรมการประกอบด้วย: ฝ่ายบริหาร, ประกันอัคคีภัย, ประกันการขนส่ง, ประกันรถยนต์, ประกันเบ็ดเตล็ด, สถิติค้นคว้าและวิชาการ, มิตรสัมพันธ์ และประชาสัมพันธ์ ทุกอย่างได้ดำเนินไปอย่างราบรื่น ปัญหาที่คิดว่าจะเป็นอุปสรรค์เมื่อก่อนรวมกันนั้น ก็หาได้เกิดเป็นอุปสรรค์ที่แท้จริงไม่

ปัจจุบัน

ข้าพเจ้าขอถือเอาระยะเวลาตั้งแต่ พ.ร.บ. ประกันวินาศภัยเป็นวันเริ่มต้นของสมัยปัจจุบัน พ.ร.บ. ฉบับนี้ได้เป็นเวลานานมาก จนกระทั่งเมื่อ 27 กุมภาพันธ์ 2510 (ค.ศ. 1967) จึงถูกเสนอเข้าสู่สภาร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งทำหน้าที่ทางนิติบัญญัติแทนสภาผู้แทนราษฎร ก่อนมีรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน, ตามธรรมดาของการเลือกกรรมาธิการเพื่อพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ฉบับใดฉบับหนึ่งนั้น มักจะถูกกำหนดตัวโดยฝ่ายรัฐบาลไว้ก่อน แล้วมาเสนอในสภาเพื่อขอมติแต่งตั้ง. แต่ พ.ร.บ. ฉบับนี้ ผู้ที่ได้ทำบุญคุณให้แก่กิจการประกันวินาศภัยและประกันชีวิต ซึ่งพวกเรายังไม่ทราบกันมากนัก คือคุณหลวงประกอบ นิติสาร โดยท่านมีความเชื่อมั่นว่า พ.ร.บ. ใด ๆ ก็ตาม ถ้าเกี่ยวกับกิจการของเอกชนแล้ว ควรจะต้องมี

ฝ่ายเอกชนที่อยู่ในวงงานนั้นได้ร่วมเป็นกรรมาธิการอยู่ด้วย เพื่อจะได้ช่วยให้ พ.ร.บ. นั้น เมื่อออกมาแล้วจะได้ปฏิบัติกันได้ และจะเป็นประโยชน์ตามเจตน์ประสงค์ของ พ.ร.บ. นั้น คุณหลวงประกอบฯ จึงได้เสนอหลวงดำรงดุริตเรข ผู้เป็นสมาชิกสภาร่าง ฯ อยู่ในขณะนั้น และเป็นนายกสมาคมประกันชีวิต เป็นประธานของบริษัทอาคเนย์ประกันภัยในเวลานั้น เป็นคนหนึ่งในคณะกรรมาธิการพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้.

การพิจารณาได้ใช้เวลานานถึง 2 ปี และได้ผ่านสภาร่าง ฯ ออกเป็น พ.ร.บ. เมื่อวันที่ 7 เมษายน 2510 (ค.ศ. 1967) พ.ร.บ. นี้มีบางมาตรา ถ้าออกมาตามร่างเดิมแล้ว จะทำให้ลำบากยุ่งยากมากดังเช่น

มาตรา 27 ร่างเดิมนั้นให้ขออนุญาตก่อนจึงจะรับประกันได้ ก็ได้แก้มาเป็น เมื่อทำสัญญาแล้วให้บริษัทยื่นรายการภายในสามวัน เป็นต้น ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะวิจารณ์ พ.ร.บ. นี้ ทั้งทางแง่ดีและแง่ไม่ดีโดยตลอดแต่หน้ากระดาษและเวลาไม่อำนวย จึงขอไว้โอกาสหน้าถ้ามี

เมื่อ พ.ร.บ. ประกาศใช้และได้มีผลบังคับแล้ว อนุกรรมการของแต่ละแขนง อันประกอบด้วยประกันอัคคีภัย ประกันการขนส่ง ประกันอุบัติเหตุ และประกันรถยนต์ ต่างก็ได้ดำเนินการไปอย่างเคร่งเครียด เฉพาะอย่างยิ่ง ประกันอัคคีภัย อันมี คุณชื้อ ซุ่ยฮั้ว เป็นประธาน อนุกรรมการคณะนี้ต้องทำการสำรวจแบ่งเขต พิจารณาอัตราเบี้ยประกัน เงื่อนไขกรมธรรม์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นงานทั้งหนักและยากลำบากมาก การประกันอีกประเภทหนึ่ง คือ ประกันรถยนต์ ซึ่ง คุณชื่น การเดอร์ เป็นประธาน หวังว่าคงจะไม่ใช่เพราะความหนักใจ ที่ทำให้คุณชื่น ฯ ผมขาวไปอีกมากทีเดียว

ต่อมาเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2512 (ค.ศ 1969), ทางสวิสรี อินชัวรันซ์แห่งซูลิค ก็ได้เสนอที่จะส่ง Mr. G.A. Gubler, อดีตผู้จัดการฝ่ายเทคนิค มาช่วยสำรวจและแนะนำเกี่ยวกับการประกันอัคคีภัย โดยออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดให้ แต่ทางด้านสมาคมก็ได้เสนอออกค่าใช้จ่ายบางส่วนด้วย Mr. Gudler อยู่ทำการสำรวจเป็นเวลา 2 เดือน และก็ให้ทำรายงานเสนอต่อสมาคมแล้ว อาศัยที่ Mr. Gubler เคยมาเป็นผู้ช่วยเหลือจัดตั้ง เจ.ยู.โอ. เมื่อปี 1954 ใช้เวลาอยู่ในเมืองไทย 6 เดือนด้วยกัน ได้ท่องเที่ยวไปดูภัยในจังหวัดต่าง ๆ จึงเป็นผู้รู้สภาพของอัคคีภัยทั้งในอดีตและปัจจุบันเป็นอย่างดี และในฐานะได้เคยเป็นผู้จัดการฝ่ายเทคนิค จึงได้รู้ได้เห็นการประกันทั่วโลก คำแนะนำและข้อคิดเห็น จึงเป็นประโยชน์แก่สมาคมมาก สิ่งที่เสนอให้เริ่มการกระทำทันทีเดี๋ยวนี้ก็คือ สถิติที่ละเอียดถี่ถ้วน เพราะถ้าเราไม่มีสถิติที่แน่นอนแล้ว การพิจารณาแก้ไขจัดระเบียบและอัตราต่าง ๆ ย่อมจะไม่สามารถทำให้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงได้

เมื่อ พ.ร.บ. มีผลบังคับแล้ว ก็ได้เกิดมีผู้สอบและขอเป็นนายหน้ากันอย่างมากมาย ทั้งนี้ก็เพราะการเป็นนายหน้า จะได้ค่าตอบแทนสูงกว่าตัวแทน นายหน้าหรือที่เรียกว่า Brokers นั้น ในบริชเทนใหญ่, ถ้าผู้ใดจะเป็นนายหน้าของลอยด์ ผู้นั้นจะต้องมีความรู้สอบได้ชั้น Associate แห่ง Chartered Insurance Institute (C.I.I.) ทั้งนี้ก็เพราะนายหน้าจะต้องมีความรู้พอเพียงที่จะให้คำแนะนำที่เหมาะสมถูกต้องแก่ผู้เอาประกัน และจะต้องจัดการแก่การประกันรายนั้น ๆ ให้แก่บริษัทประกันเช่นเดียวกับส่วนหนึ่งของฝ่ายหาประกันและจัดการรับประกันของบริษัท ข้าพเจ้าจึงได้นำเอาหลักสูตรความรู้ C.I.I. มาเป็นภาคผนวก 1

เมื่อเขียนถึง C.I.I. แล้ว, ข้าพเจ้าก็ขอถือโอกาสเล่าถึงประวัติที่ประเทศไทยได้รู้จัก C.I.I. **ขึ้น** ในปี 1950 พณฯ ยง ยก สิน ลิน, รัฐมนตรีกระทรวงคมนาคมของสิงคโปร์ ในเวลานั้นเป็นผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไปของโอเวอร์ซี แอสชัวรันซ์ (Overseas Assurance Co., Ltd.) สิงคโปร์ ได้เดินทางเข้ามาตรวจสำนักสาขาโดยมีบริษัทนิวอินเอเชีย บริษัทสั่งและส่งสินค้าและเรือลำเลียงเป็นตัวแทน มีพระยามไหสวรรค์ อดีตรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน และข้าพเจ้าเป็นกรรมการ และเลขานุการ พณ ฯ ยง ฯ นั้นมีความรู้สอบได้และเป็น Associated Member อยู่แล้วจึงได้แนะนำให้ข้าพเจ้าสมัครเรียนโดยทางไปรษณีย์ ข้าพเจ้าเลือกเรียนแขนงประกันอัคคี และก็สอบได้ภาคหนึ่ง โดยมีผู้จัดการบริษัทแองโกลไทยเป็นผู้คุมสอบ เนื่องด้วยสุขภาพข้าพเจ้าไม่อำนวย จึงไม่ได้สอบภาค 2 และ 3 แต่ก็ได้ศึกษาวิชาโดยตลอด เพื่อท่านผู้อ่านจะได้เห็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรโดยละเอียด ข้าพเจ้าจึงขอนำเอา General Fire Harzard และ Fire Technology แสดงไว้ในภาคผนวก วิชา General Fire Harzard และ Fire Technology นี้เป็นความรู้ที่จะช่วยให้ผู้พิจารณารับประกันอัคคีภัยได้รู้ถึงภัยที่เสี่ยงมากเสี่ยงน้อย การกำหนดภัยเช่นชั้นของภัยหรือเขตอันตรายหรือการพิจารณาภัยพิเศษ ก็จะทำให้มีหลักเกณฑ์ที่ถูกต้องตามหลักวิชาได้มากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าขออนุญาตที่จะเล่าถึงเมื่อครั้ง เจ. เอ. ซี ตั้ง คุณสถิต อจลากุล คุณ เค.พี.ยู. และข้าพเจ้าเป็นอนุกรรมการ วางหลักกำหนดชั้นของเขต เราได้ศึกษาค้นคว้าแล้ว ก็ได้เสนอวิธีเรียกว่า Numerical Rating, โดยอาศัยการให้คะแนนตามภัยที่เสี่ยงในเขตที่พิจารณา และเขตใกล้เคียงที่จะกระทบกระเทือนถึงได้นั้น ปรากฏว่าเมื่อทดลองใช้ดูเห็นว่าได้ผลดี แต่เมื่อเสนอต่อ เจ.เอ.ซี., กลับถูกให้ยกเลิกไป เพราะกรรมการเห็นว่า

ยุ่งยาก สู้ใช้วิธีง่าย ๆ คือไปดู ๆ แล้วกำหนดกันขึ้นเองว่า ชั้น 1 ชั้น 2 ชั้น 3 ง่าย ๆ จะดีกว่า ข้าพเจ้าจึงขอฝากประวัติของเรื่องนี้ไว้ต่อท่านผู้นำทั้งหลายของสมาคมว่า ยุคสมัยได้มาถึงแล้วที่เราจะต้องอาศัยหลักวิทยา-ศาสตร์ในการดำเนินงานตรงดังที่ Mr. Gubler ได้แนะนำไว้ ทุกสิ่งทุกอย่างได้บีบบังคับให้เราต้องอาศัยหลักวิชา เพื่อความอยู่รอดของเราแล้ว

จนมาถึงปี 1955 คุณสถิต ฯ ได้เริ่มศึกษาแขนงประกันทั่วไป ข้าพเจ้าและนางเพาพงา ฯ ศึกษาแขนงประกันชีวิตของ C.I.I. คุณสถิต ฯ สอบได้ชั้น Associate ในปี 1957 เป็นคนแรกในประเทศไทยที่ได้เป็น Associate Member ของ C.I.I. ข้าพเจ้าสอบตก 1 วิชามาสอบได้ในปี 1958 จึงเป็น A.C.I.I. คนที่ 2 ต่อมาก็มี คุณฟู พู่จิตรกานนท์ อีกผู้หนึ่งที่ได้ A.C.I.I. ในเวลานั้นมีเรียนกันอยู่หลายคน ได้ทราบว่า คุณเมธ ศตวุฒิ ขาดเพียงวิชาไฟฟ้าเท่านั้นก็จะได้ A.C.I.I. แต่ก็ทิ้งเสีย ไม่ได้สอบอีก เป็นที่น่าเสียดายยิ่ง

ปัจจุบันเป็นสมัยที่การประกันจะต้องรีบขบคิด และดำเนินการแก้ไขโดยรีบด่วน ถ้าศึกษาจากรายงานของ Mr. Gubler แล้ว จะเห็นได้ว่าบริษัทรับประกันต่อทางประกันอัคคีภัยกำลังมีความหวาดกลัว เพราะประสบกับการขาดทุนอยู่เสมอประจวบกับกิจการประกันทั่วโลกอยู่ในภาวะที่ขาดทุน เงินปอนด์ก็ได้มีการลดค่าลง กำลังในการรับประกันในบริชเทนใหญ่จึงลดน้อยลงไปด้วย ให้เรามาลองพิจารณากำลังรับประกันเฉพาะบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทยกันดู เราจะพบว่าทุนและทุนสำรองตามรายงานของกองการประกันภัย ปี 2509 (ค.ศ. 1966) มีประมาณ 150 ล้านบาท ร้อยละสิบของ 150 ล้านจะเป็น 15 ล้านบาท ถ้าผู้รับประกันต่อถอนตัวทั้งหมด บริษัทไทยจะมีกำลังรับประกันรวมหมดเพียง 15 ล้าน

บาทเท่านั้น ประกันที่มีทุนประกันสูงกว่า 15 ล้านเป็นอันไม่ได้รับการคุ้มครอง ผลสะท้อนย่อมจะเกี่ยวโยงไปยังกิจการค้า และอุตสาหกรรมเพียงใด ท่านพอจะวินิจฉัยได้

อนาคต

เมื่อได้ทดลองมองดูทางด้านมืดของกิจการแล้ว เราก็น่าจะได้พิจารณาดูทางด้านที่มีแสงสว่างในอนาคตบ้าง เช่นทางด้านพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ปรากฏว่า สินค้าเข้าและสินค้าออกที่ติดลบอยู่ในปี 2510 นั้น มีจำนวนถึง 21,054 ล้าน – 14,252 ล้าน = 6,802 ล้าน ประกันจะทำให้แคบลงได้ประมาณ 105.92 ล้าน ถ้าการประกันนั้นจะประกันกับบริษัทคนไทยซึ่งอยู่ในประเทศไทย

ถ้าเราดูตัวเลขเบี้ยประกันของ Lloys ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเบี้ยประกันจากต่างประเทศนั้น ปีหนึ่งเงินที่เข้าในประเทศสหราชอาณาจักรบริชเทนใหญ่จะมีถึง 20,000 ล้านบาท, เขาจึงถือว่าการประกันเป็น Export of Service การส่งออกซึ่งการบริการ อันเป็นรายได้ของประเทศที่สำคัญประเภทหนึ่ง.

เพียงแต่จากสินค้าเข้าและออกซึ่งมีจำนวน 21,054 ล้านบาท กับ 14,252 ล้านบาท คิดแล้วจะเป็นเบี้ยประกันถึง 105.92 ล้านบาทนั้น ถ้าเพียงแต่สินค้าขาเข้าอย่างเดียวก็จะเป็น 42.76 ล้านบาท เราจะเห็นได้จากประเทศต่าง ๆ เวลาซื้อสินค้าจากประเทศเรา เขาประกันของเขาเองในประเทศ ใช้เรือของประเทศเขาเป็นผู้ขน เราจะมัวแต่ถือความอิสระเสรีอยู่โดยไม่คำนึงถึงการได้เปรียบเสียเปรียบของเขา และของเรานั้นอาจจะ เป็น ทรรศนะ ของ ความ ให้เสรีภาพ ทางการค้า ที่น่าคิด หลาย ๆ หน

ที่เดียวว่าสมควรหรือไม่ เฉพาะอย่างยิ่งคำที่ว่า ถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน (Reciprocity) ประกอบกับโอกาสที่ ฯพณฯ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการกำลังสนใจทางด้านดุลย์การค้าและดุลย์การจ่ายเงินนั้น เมื่อพิจารณาถึงเรือขนข้าวโพด หรือขนสินค้าขาออกที่จะต้องขอให้ผู้ซื้อใช้เรือคนไทยขน ถ้าจะช่วยให้สินค้าขาเข้าต้องประกันไว้ในประเทศเราแล้ว ก็เห็นจะช่วยเขยิบระดับการเสียดุลย์ขึ้นไปได้ 4–50 ล้านบาท.

ถ้าการประกันวินาศภัยได้ รับการ ส่งเสริมสนับสนุน จากทางการอย่างจริงจัง ได้รับการสร้างขวัญและ Image การประกันให้ดีแล้ว การเติบโตน่าจะเป็นดังนี้ :–

วินาศภัย การเติบโตอย่างธรรมดา ๆ ระหว่างโครงการ 5 ปีระยะนี้ คือจากปี 2510 ถึง 2514 (ค.ศ. 1967–1971) เบี้ยประกันจะมีจำนวน 808,444,554.– บาท ซึ่งถือเอาการเติบโตเพียงร้อยละ 17.63 เท่านั้น. แต่ถ้าเราจะหยิบยกเอาการเพิ่มขึ้นของการสะสมทุนถาวร (Capital Formation) ของปี 2510 (ค.ศ. 1967) ซึ่งมีจำนวนถึง 26,741.3 ล้านบาท คิดเป็นเบี้ยประกันเฉพาะอัคคีภัย โดยถัวเฉลี่ยจะประมาณทักษะของจำนวนเพิ่มได้ถึง 133.75 ล้านบาท การประกันนั้นมีหลายสิบอย่างด้วยกัน เช่น ประกันอัคคีภัย ประกันความรับผิดต่อสาธารณชน, ประกันความซื่อสัตย์, ประกันลิฟท์, ประกันกระจกแตก, ประกันเครื่องโทรทัศน์, ประกันความรับผิดชอบของผู้ประกอบอาชีพ, ประกันผู้เล่นกอล์ฟ, ประกันการเจ็บป่วย, ประกันผู้รับเหมาก่อสร้าง, ประกันภัยทางวินาศกรรม และยังมีอีกมากมาย.

ฉะนั้น ถ้ามีการเร่งรัดพัฒนาการประกันอย่างมีระเบียบ และมีเป้าหมายที่แน่นอนและเหมาะสมแล้ว ปลายปี 2514 (ค.ศ. 1971) น่าจะเป็นพันล้านบาท.

ข้าพเจ้าได้พยายามตะโกนร้องเสียงเบา ๆ มาหลายปีแล้ว เสียงคงจะได้ยินก็เห็นจะเป็นคราวนี้ ขอให้พวกเราช่วยกันตะโกนให้ดัง ๆ ด้วย เพราะข้าพเจ้านั้นขณะนี้ เสียงกำลังแผ่วลง ๆ ๆ อยู่เรื่อย ๆ อาจจะไม่ได้ยินต่อไปอีกแล้วในวงการประกัน.

วัย วรรธนะกุล

แบบกรมธรรม์ประกันภัยทางทะเลและเงื่อนไข

แบบกรมธรรม์ประกันภัยทางทะเลและเงื่อนไข

กรมธรรม์ประกันภัย ทางทะเลที่เราเห็นใช้กันในวงการ ประกันภัยอยู่ทุกวันนี้ มีอยู่หลายแบบหลายประเภท เช่น ประเภทประกันตัวเรือ ประเภทประกันสินค้า เป็นต้น ทั้งหมดนี้ เงื่อนไขอันเป็นมูลฐานสำคัญนั้น กล่าวได้ว่าเป็นเงื่อนไขที่ถอดหรือลอกมาจาก S.G. Form ของ Lloyd's คำ S.G. ย่อมาจากคำใด ยังไม่มีผู้ใดกล้ากล่าวยืนยันให้เป็นการแน่นอน ตามความเห็นของนักค้นคว้าในด้านนี้ สันนิษฐานว่า อาจจะเป็นคำย่อของ Ship และ Goods เพราะเป็นแบบที่ใช้กันมาแต่ดั้งเดิมในการประกันตัวเรือและสินค้า รวมทั้งสิ่งอื่น ๆ ที่มีส่วนสัมพันธ์กับการเสี่ยงภัยในระหว่างการขนส่งทางทะเล ซึ่งรวมทั้งการประกันรายได้จากค่าระวาง และความรับผิดชอบของเจ้าของเรือต่อบุคคลภายนอกด้วย

ได้มีการยืนยันกันว่า S.G. Form Policy เป็นแบบที่ Lloyd's ประกาศเป็นทางการให้บรรดาสมาชิกใช้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1779 ซึ่งเป็นเวลานานเกือบ 200 ปีมาแล้วตราบจนถึงปัจจุบันนี้ แม้ว่าแบบและประเภทของกรมธรรม์ประกันภัยทางทะเลจะมีต่าง ๆ กัน แต่ทว่าข้อความต่าง ๆ ที่เป็นมูลฐานของการประกันภัย รวมทั้งศัพท์แสงต่าง ๆ ส่วนใหญ่ยังคงใช้เหมือนเดิม ซึ่งบางท่านอาจจะรู้สึกประหลาดใจและใคร่จะทราบว่า เป็นเพราะเหตุใด

การที่ กรมธรรม์ประกันภัย ทางทะเล ยังคงใช้ศัพท์ อันเก่าแก่ อยู่จนถึงทุกวันนี้นั้น ก็เนื่องมาจากว่า ศัพท์ต่าง ๆ เหล่านี้ ส่วนมากได้ผ่าน การตีความ และการ จำกัดความ จากคดีต่าง ๆ ที่มีชื่อในอดีต มาแล้ว การคงไว้ซึ่งศัพท์เก่า จึงย่อมเป็นประโยชน์ต่อคู่กรณีที่ต่างก็เข้าใจความหมายได้ตรงกันอย่างปราศจากข้อสงสัยใด ๆ

ก่อนอื่น ข้าพเจ้าใคร่จะขอนำแบบกรมธรรม์ ฯ Basic Policy Form และ Standard Policy Form แยกออกมาให้เห็นถึงความแตกต่างกันดังต่อไปนี้ คือ :-

(ก) S.G. Policy Form ตามที่ปรากฏใน First Schedule ของ Marine Insurance Act (1906) ของอังกฤษ ซึ่งจะถือว่าเป็น Basic Policy.

(ข) Plain Printed Policy Form (Hull) ของ Institute of London Underwriters.

(ค) Plain Printed Policy Form (Cargo) ของ Institute of London Underwriters.

(ง) Lloyd's Marine Insurance Policy (Hull),

(จ) Lloyd's Marine Insurance Policy (Cargo).

การที่ S.G. Policy Form ถือว่าเป็น Basic Policy Form เพราะตามแบบ (ข) (ค) (ง) และแบบ (จ) นั้น ได้มีเงื่อนไข (Clauses) เพิ่มเติมอีก คือ :-

(1) F.C. & S. Clauses. (ใช้เพิ่มเติมตั้งแต่ ค.ศ. 1898)

(2) Frustration Clause. (ใช้เพิ่มเติมตั้งแต่ ค.ศ. 1921)

(3) Strike Exclusion Clause. (ใช้เพิ่มเติมตั้งแต่ ค.ศ. 1921)

(4) Institute Dangerous Drug Clause. (ใช้เพิ่มเติมตั้งแต่ ค.ศ. 1937)

เป็นที่สังเกตุว่า Plain Printed Policy Form ตามแบบ (ข) (ค) (ง) และ (จ) นั้น เป็นที่ยอมรับกันว่า เป็นแบบ Standard Form of English Marine Policy ด้วยเหตุนี้ หากมีการอ้างถึง Standard English Marine Policy แล้ว ขอให้เข้าใจว่าเป็นกรมธรรม์ ฯ แบบที่มีเงื่อนไขเพิ่ม

เติม คือLloyd's S.G. Policy บวกด้วยเงื่อนไข (Clauses) (1)-(4) ที่กล่าวแล้วนี้

ตามเงื่อนไขแห่ง Lloyd's S.G. Policy ซึ่งปรากฏใน First Schedule of Marine Insurance Act (1906) นั้นมีการคุ้มครองถึงภัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ด้วย คือ :– Men-of-War, Enemies, Pirates, Rovers, Theives, Letter of Mart and Countermart, Surprisals, Taking at Sea, Arrests, Restraints, Detainments of All Kings Princess and People แต่ภัยดังกล่าวนี้ ได้ถูกหักล้างไปโดยเงื่อนไข F.C. & S. ใน Plain Printed Standard Form of English Marine Policy เสียแล้ว

ดังนั้น ตามเงื่อนไขแห่ง Plain Printed Standard Form of English Marine Policy จึงให้การคุ้มครองเฉพาะภัยต่าง ๆ ต่อไปนี้ Adventure and Perils of The Seas, Fire, Jettisions Barratry of The Master and Mariners and of All other Perils, Losses and Misfortunes. ถึงแม้ว่า ผู้เอาประกันมีความประสงค์จะให้คุ้มครองการเสี่ยงภัยอันนอกเหนือไปจากภัยเหล่านี้แล้ว ก็จะต้องทำการตกลงกันอีกต่างหาก โดยให้ระบุเพิ่มเติมไว้ในกรมธรรม์ฯ หรือแนบเงื่อนไข (Clauses) เพิ่มเติมตามแต่กรณี

กรมธรรม์ประกันภัยแบบ Plain Printed Standard Form of English Marine Policy ให้ความคุ้มครองสำหรับภัยต่าง ๆ โดยแยกออกเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้ คือ :–

(1) **Perils of The Seas** หรือที่เรียกว่า "สมุทรภัย" ซึ่งหมายถึงภัยอันตรายอันอุบัติขึ้นในท้องทะเลโดยการบังเอิญ เช่น ความเสียหายอันเกิดจากภัยมรสุม เรือเกยตื้นอับปาง เรือชนกัน และเรือจมเป็นต้น ส่วนความเสียหายที่มักจะเกิดขึ้นได้ในท้องทะเลในระหว่างที่อยู่ใน

ภาวะปรกติ เช่น การเคลื่อนไหวของคลื่นลมในสภาพปรกติ การสึกหรอ และ การผุกร่อนของตัวเรืออันเนื่องมาจากน้ำทะเล จะไม่ถือเป็นสมุทรภัยตามความหมายแห่งเงื่อนไขข้อนี้

ข้าพเจ้าขอนำเอาคดี ๆ หนึ่ง ซึ่งเกี่ยวกับเงื่อนไขข้อนี้มาเป็นตัวอย่าง คือ :– คดีนี้เกิดขึ้นในประเทศอังกฤษ เมื่อปี ค.ศ. 1924 ระหว่าง SAMUAL & DUMAS เกี่ยวกับความเสียหายในเรือบรรทุกสินค้า "GREFORIOS" สาเหตุเกิดจากลูกเรือทำการเจาะท้องเรือตามคำสั่งของเจ้าของเรือ เป็นเหตุให้น้ำไหลเข้าเรือ ทำให้ทรัพย์สินในเรือได้รับความเสียหาย ในกรณีเช่นนี้ จะนับเป็นความเสียหายตามเงื่อนไข Perils of The Seas หรือไม่ ต่อมาสภาขุนนางอังกฤษได้วินิจฉัยตัดสินคดีความว่า "การกระทำของลูกเรือเป็นไปโดยเจตนา ยังความเสียหายให้เกิดขึ้นโดยตรง การเสียหายครั้งนี้ มิได้เกิดจากเหตุบังเอิญ จึงไม่เข้าลักษณะ Perils of The Seas.

การพิจารณาเกี่ยวกับ Perils of The Seas นี้ ข้อสำคัญอยู่ที่ว่า เหตุที่เกิดขึ้นนั้น จะต้องเกี่ยวกับการเสี่ยงภัยในท้องทะเลตามภาวะการณ์อันเป็นเหตุบังเอิญหรือเหตุสุดวิสัย ความเสียหายที่เกิดขึ้นอย่างปรกติธรรมดา เช่น ความสึกหรอ หรือการหมดเปลือง ย่อมไม่ถือเป็น Perils of The Seas.

(2) **Fire** อัคคีภัย โดยที่อัคคีภัยเกิดขึ้นได้หลายทาง ในกรมธรรม์ฯ แบบ S.G. Form จึงได้ระบุไว้อย่างชัดแจ้ง สำหรับอัคคีภัยที่ได้รับการคุ้มครองตามเงื่อนไขข้อนี้ คือ อัคคีภัยที่เกิดจากความประมาทเลินเล่อ อุบัติเหตุ หรือเกิดจากสาเหตุอื่น ๆ ที่ไม่อาจจะทราบได้แน่ชัด แต่ยกเว้นอัคคีภัยที่เกิดจากการลุกไหม้โดยความบกพร่องหรือโดยธรรมชาติในตัวของสินค้านั้น ๆ เอง (Spontaneons Combustion) ซึ่งมีบทบัญญัติยก

เว้นไว้ แต่ถ้าจะให้อยู่ในความคุ้มครองด้วย ก็จะต้องทำการตกลงกันเป็นกรณีเป็นพิเศษ โดยให้เพิ่มเติมข้อความ "To include the Risk of Fire Caused by Spontaneous Combustion" ไว้ในกรมธรรม์ฯ

อย่างไรก็ตาม หากสินค้าหรือตัวเรือได้รับความเสียหายอันสืบเนื่องมาจากอัคคีภัย ซึ่งเกิดจาก Spontaneous Combustion ของสินค้ารายอื่น จะโดยเกิดจากควันไฟ หรือเกิดจากการดับเพลิงก็ตามคงได้รับความคุ้มครองตามเงื่อนไขข้อนี้

(3) **Jettision** การสละสิ่งของทิ้งลงทะเล เพื่อให้เรือเบาเมื่อเผชิญกับภัยมรสุม ซึ่งเป็นการกระทำด้วยความจำเป็น โดยเจตนาเพื่อรักษาความปลอดภัยของผู้คนและทรัพย์สินส่วนรวมในเรือ แต่ถ้าสินค้าที่สละทิ้งลงทะเลนั้นเป็นสินค้าที่เสียอยู่แล้ว (เสื่อมคุณภาพหรือเกิดการบูดเน่าเป็นต้น) ความเสียหายอันนี้ไม่นับอยู่ในความคุ้มครองของเงื่อนไขข้อนี้

สำหรับสินค้าประเภท ที่ตามปกติจะต้อง บรรทุกอยู่ ใต้ระวางเรือ (Under Deck) ถ้าหากมีการเปลี่ยนแปลงโดยการบรรทุกอยู่บนระวางเรือ (On Deck) แล้ว ก็จำเป็นจะต้องระบุไว้ในกรมธรรม์ฯ เพื่อให้คุ้มครอง "On Deck Carriage" ด้วย มิเช่นนั้นแล้ว สินค้ารายนี้จะไม่ได้ความคุ้มครองตามเงื่อนไขข้อนี้

(4) **Barratry** เกิดจากการทุจริตของนายเรือหรือลูกเรือ ซึ่ง Rules for Construction of the Policy ของ Marine Insurance Act ของอังกฤษได้อธิบายไว้ว่า Baaratry ตามเงื่อนไขข้อนี้ หมายถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการทุจริตของนายเรือหรือลูกเรือ โดยเจ้าของมิได้รู้เห็นด้วย เช่น การลักลอบวางเพลิง หรือการเจาะท้องเรือเป็นต้น

(5) **All other Perils** สำหรับข้อนี้ ตามความเป็นจริงแล้ว มิได้หมายถึงภยันตรายหรือภัยทั้งหมดที่เกิดขึ้น หากแต่หมายถึงภัยอันมีลักษณะคล้ายคลึงกับภัยตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ฯ ตามหลักของ The Ragal Rule of Ejusdem Generis (of a like kind) ซึ่ง Rules for Construction of Policy ได้ให้คำกำจัดความไว้ว่า The Term "All other Perils" includes only Perils Similar in kind to the Perils specifically mentioned in the Policy ตามเงื่อนไขดังกล่าวนี้ ย่อมหมายถึงเงื่อนไขที่ได้รับการคุ้มครองตามแบบ Plain Printed Standard Form of English Marine Policy ถ้าหากว่า ผู้เอาประกันมีความประสงค์ จะให้เพิ่มเติมเงื่อนไขการคุ้มครอง (Extraneous Risk) หรือจะให้ตัดเงื่อนไขบางข้อที่เห็นว่าไม่จำเป็นออก (Excluded Risk) ก็จะกระทำได้ด้วยการให้ระบุการเพิ่มเติมหรือการยกเว้นนั้นไว้ในกรมธรรม์ฯ เป็นการเพิ่มเติมหรือหักล้างเงื่อนไขเดิมสุดแต่กรณี โดยมิต้องทำการแก้ไขข้อความเดิมที่ได้ใช้สืบต่อกันมาเป็นเวลานานนับร้อยปีนั้น

ในปัจจุบันนี้ ได้มีการจัดพิมพ์เงื่อนไขต่างๆ (Institute Clauses) ขึ้น สำหรับให้ใช้ติดแนบไปกับกรมธรรม์ฯ สุดแต่กรณี ซึ่งเป็นการสดวกและได้มาตรฐานเดียวกัน เช่น Institute Cargo Clauses, Institute Theft, Pilferage & Non-Delivery Clauses เป็นต้น หรือมิเช่นนั้น ก็ใช้พิมพ์หรือเขียนระบุไว้ในกรมธรรม์ฯ

การเรียกร้องให้ชดใช้ค่าเสียหายตาม Plain Printed Standard Form Policy ความรับผิดชอบของผู้รับประกันภัยที่มีต่อทรัพย์สินที่รับประกันไว้นั้น นอกจากจะเป็นไปตามเงื่อนไขการเสี่ยงภัยแต่ละประเภทแห่งกรมธรรม์ฯ แล้ว ยังจะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดเกี่ยวกับอัตราของ

ความเสียหายที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ ฯ ด้วย อาทิ เช่น ความเสียหายที่เกิดขึ้นตามเงื่อนไข Perils of The Seas ถ้าหากมีการระบุไว้ว่า เป็นการประกันแบบ T.L.O. ซึ่งผู้รับประกันภัยจะรับผิดชอบแต่เฉพาะกรณีที่ความเสียหายนั้นถึงขนาด Total Loss เท่านั้น ถ้าหากเป็นการเสียหายเพียงบางส่วน ก็จะไม่อยู่ในข่ายความรับผิดชอบของผู้รับประกันภัย

เกี่ยวกับข้อกำหนดดังกล่าวข้างต้น The Memorandum of Standard Policy Form ได้กำหนดไว้ดังนี้ สินค้าที่เป็นข้าวโพด ปลา เกลือ ผลไม้ แป้ง และเมล็ดพืช เป็นต้น หากมีการเสียหายเพียงบางส่วน จะไม่มีการเรียกร้องให้ชดใช้ค่าเสียหายใด ๆ (ยกเว้นความเสียหายอันเนื่องมาจากเรือเกยตื้น เรือจม ถูกเพลิงไหม้ หรือมีกรณี General Average ในเที่ยวเดียวกัน)

สำหรับสินค้าประเภทน้ำตาล ยาสูบ ป่าน ผ้ายลินิน และหนังสัตว์ต่าง ๆ หากอัตราความเสียหายต่ำกว่า 5% จะไม่ได้รับการชดใช้ ส่วนสินค้าประเภทอื่น ๆ ถ้าอัตราความเสียหายต่ำกว่า 3% ก็จะไม่ได้รับการชดใช้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ ยกเว้นในกรณีที่มี General Average เรือเกยตื้น เรือจม หรือเกิดอัคคีภัยในเรือเที่ยวเดียวกัน

อัตราความเสียหาย 3% หรือ 5% ดังกล่าวนี้ เรียกกันว่า Franchise ซึ่งหมายความว่า เมื่อคำนวนแล้ว ค่าเสียหายต่ำกว่า 3% หรือ 5% ของมูลค่าสินค้าที่เอาประกัน ผู้รับประกันภัยก็จะไม่ต้องชดใช้ค่าเสียหาย

แต่ Franchise ที่ระบุอยู่ใน Memorandum นี้ ไม่ใช้บังคับในกรณีที่เรือเกยตื้น เรือจม เพลิงไหม้ หรือมี General Average เพราะในกรณีเช่นนี้ ผู้รับประกันภัยจะต้องชดใช้ให้โดยไม่คำนึงถึง Franchise.

จะเห็นได้ว่า Plain Printed Form English Marine Policy นั้น มีสินค้าอยู่หลายประเภทที่รับประกันตามเงื่อนไข W.A. โดยกำหนดให้มี Franchise 3% หรือ 5% แต่สำหรับสินค้าบางประเภท เช่น ข้าวโพด ปลา เกลือ และผลไม้เป็นต้น รับประกันตามเงื่อนไข F.P.A. โดยยกเว้นกรณีเรือเกยตื้น เรือจม เพลิงไหม้ หรือกรณีที่มี General Average.

ความจริงเงื่อนไขอัน เป็นมูลฐานของแบบ กรมธรรม์ ประกันภัยทางทะเลเดิมนั้น ยังมีอยู่อีก แต่เนื่องจากในปัจจุบันนี้ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมด้วยการใช้ Institute Clauses ให้เหมาะสมกับกาลสมัยแล้ว และอีกประการหนึ่ง ความตั้งใจของข้าพเจ้าที่เรียบเรียงเรื่องนี้ขึ้น เพียงเพื่อให้เป็นความรู้ทั่วไปในด้านการประกันภัยทางทะเล สำหรับผู้ที่ สนใจเท่านั้น หากว่าเกิดคุณประโยชน์แก่ท่านผู้อ่านอยู่บ้าง ข้าพเจ้าขอให้เป็นกุศล ช่วยดลบรรดาลให้ คุณฉลอง โปษยานนท์ ผู้เป็นที่รักนับถือของข้าพเจ้า จงไปสู่สุคติสัมปรายภพ เทอญ.

นายฟู พู่จิตรกานนท์

ประธานอนุกรรมการประกันภัยทางทะเลและขนส่ง

20 มิถุนายน 2513

การสัมมนากิจการประกันภัยที่เชียงใหม่

ในทัศนะของข้าพเจ้า

การสัมมนากิจการประกันภัยที่เชียงใหม่ในทัศนะของข้าพเจ้า

โดย เซี้ยง จงสกุล

ตามที่สมาคมประกันวินาศภัยได้จัด ให้มีการสัมมนากิจการประกันภัยขึ้น ณ จังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ 17 และ 18 พฤษภาคม 2513 เป็นเวลา 2 วัน การสัมมนาครั้งนี้ นับว่าเป็นครั้งที่ 5 หลังจากที่ได้จัดติดต่อมาแล้ว 4 ครั้ง เพื่อแลกเปลี่ยนทรรศนะระหว่างมวลสมาชิกในอันที่จะจรรโลงให้สถาบันอาชีวะนี้ เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น พร้อมกับรับฟังโอวาทจากท่านปลัดกระทรวงเศรษฐการ ท่านผู้อำนวยการกองประกันภัย เจ้าพนักงานชั้นผู้ใหญ่ของกองประกันภัย ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมกิจการนี้โดยเฉพาะ

ย่อมเป็นที่ทราบดีแล้วว่า กิจการประกันภัยมีบทบาทสำคัญต่อสังคมและเศรษฐกิจของประเทศชาติอย่างมาก จำได้ว่าเมื่อปี พ.ศ 2512 ข้าพเจ้าเคยเขียนบทความในทำนองเดียวกันนี้ลงในหนังสือ "ไทยประสิทธิสาร" แล้วครั้งหนึ่ง และเชื่อว่าท่านอวุโสในวงการประกันภัยก็ยังกล่าวย้ำถึงเรื่องนี้อยู่เสมอ ๆ จึงไม่อยากจะมาขอกล่าวซ้ำ ณ ที่นี้อีก

หัวข้อของการสัมมนาครั้งนี้ มีอยู่ทั้งหมด 5 ข้อด้วยกัน แต่ละหัวข้อล้วนมีความสำคัญทั้งนั้น ข้าพเจ้าขอจำแนกสรุปโดยย่อดังนี้:–

1. กิจการประกันภัยมีส่วนช่วยดุลย์การค้าของประเทศอย่างไร

เอ่ยถึงเรื่องดุลย์การค้าที่เราต้องเสียให้กับต่างประเทศแล้ว ระยะนี้เรามักจะได้ยินใครต่อใครวิพากวิจารณ์อยู่บ่อย ๆ มิใช่เพียงแต่ฯพณฯ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการจะห่วงใยแต่ผู้เดียวเท่านั้น ประ–ชาชนชาวไทยทุกคนย่อมตระหนักว่า ถ้าขืนปล่อยให้เป็นไปอย่างนี้อยู่

เรื่อย ๆ โดยไม่รีบหาทางแก้ไขอะไรจะเกิดขึ้น แต่นั่นแหละครับ การเสียดุลย์การค้าของประเทศที่กำลังอยู่ในระหว่างพัฒนา ย่อมเป็นเรื่องธรรมดา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศที่มีการขยายตัวเร็วเกินไป

อย่างที่ท่านนายกสมาคมฯ ได้กล่าวในวันสัมมนาว่า หัวข้อนี้ทันสมัยมาก ทุกวันนี้แม้แต่สตรี ก็ยังพยายามจะตีผ่าวงล้อมนา ๆ ประ–การ เข้ามามีบทบาทในการช่วยแก้ดุลย์การค้า ก็ทำไมเล่า สถาบันที่รู้ตัวเองว่า มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเงินโดยเฉพาะ จะนิ่งดูดายอยู่ได้ สิ่งที่ทำกันอย่างง่าย ๆ หากรัฐบาลท่านคิดจะช่วยกันจริง ๆ ก็เพียงแต่ออกกฎ–หมายว่า การนำสินค้าเข้าประเทศโดยกรมศุลกากรจะพิจารณาเฉพาะรายที่ทำประกันภัยไว้กับ บริษัท ประกันภัย ที่จด ทะเบียนในประเทศไทยเท่านั้น (ปัจจุบันกรมศุลกากรเพียงแต่ขอให้มีการทำประกันก็พอ จะเป็นบริษัทนอกหรือในประเทศได้ทั้งนั้น) เท่านี้แหละ เราก็จะสามารถประหยัดเงินตราต่างประเทศได้อีกปีละประมาณ 60 ถึง 70 ล้านบาท นับว่าเป็นตัว–เลขที่สูงพอดู ผลประโยชน์ที่จะได้รับ ไม่เพียงแต่รัฐบาลหากยังเป็นการส่งเสริมให้บริษัทประกันภัยในประเทศมีรายได้เพิ่มสูงขึ้นอีกโสดหนึ่งด้วย – นี่คืองานก้าวแรกที่แก้กันได้ง่าย ๆ ต่อไปค่อยพิจารณาปัญหาเปราะอื่น

2. **เรื่องการรับประกันต่อร่วมในประเทศ**

ข้าพเจ้าจำได้ว่า ท่านผู้อำนวยการกองประกันภัย เคยได้กล่าวถึงเรื่องนี้เป็นเวลานานมาแล้วว่า ท่านประสงค์อยากจะให้บริษัท ประกันภัยทั้งหมด จัดตั้ง ศูนย์การรับประกันต่อร่วมกัน (REINSURANCE POOL) เพราะว่า

ปัจจุบัน บริษัทรับประกันวินาศภัย ส่วนมากได้มีสัญญาประกันต่อให้กับบริษัทต่างประเทศของตัวเอง จำนวนทุนประกันที่รับมา หลังจากหักที่เหลือไว้ในส่วนที่บริษัทต้องรับผิดชอบแล้ว ส่วนที่เกินก็จะต้องต่อให้กับบริษัทต่างประเทศตามสัญญาปีหนึ่ง ๆ ต้องส่งเบี้ยประกันไปให้ฝรั่งเสียมากต่อมากหากจัดตั้งเป็น "ศูนย์ร่วม" (POOL) โอกาสที่เงินตราจะรั่วไหลออกนอกประเทศก็จะน้อยลงซึ่งเรื่องนี้ ทางสมาคม ฯ ก็ได้มอบให้คณะอนุกรรมการรับไปศึกษาพิจารณาเพื่อจัดวางระเบียบแล้ว

จริงอยู่ การที่จะรวมบริษัทประกันภัยที่มีอยู่ทั้งหมด 50 บริษัท ให้เอาจำนวนทุนประกันที่ตนรับมาได้ มาเฉลี่ยให้บรรดาสมาชิกอื่น ๆ เพื่อร่วมกันเสี่ยงภัยเช่นนี้ เป็นการถูกต้องด้วยหลักทฤษฎี ซึ่งขณะนี้หลายประเทศในทวีปเอเซียก็ทำกันอยู่ และกำลังขยายขอบเขตจากภายในประเทศเป็นการรับประกันต่อร่วมกันระหว่างประเทศ นี่ก็ประจักแล้วว่า ประเทศต่าง ๆ ในเอเซียได้สนใจต่อความสำคัญนี้แล้ว ในทางปฏิบัติเป็นที่คาดหมายว่าต้องมีอุปสรรค์เป็นธรรมดา เพราะภัยที่รับไว้นั้นมากน้อยไม่เหมือนกัน และนโยบายการรับประกันของแต่ละบริษัทก็ไม่เหมือนกันอีกด้วย

ก่อนที่จะเขียนต่อไป ข้าพเจ้าใคร่ขอหยิบยกเอา " ศูนย์ร่วมรับประกันต่อกิจการโรงสีไฟ (RICE MILL POOL) มากล่าว ณ ที่นี้อีกครั้งหนึ่งเพื่อเป็นตัวอย่างว่า ศูนย์ร่วมรับประกันต่อกิจการโรงสีไฟนี้ได้ถูกจัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2499 โดยการริเริ่มของ 5 บริษัท คือ 1. บริษัทเอเชียทรัสท์ประกันภัย จำกัด 2. บริษัท ไทยสมุทรพาณิชย์ประกันภัย จำกัด 3, บริษัท สินสวัสดิ์ประกันภัย จำกัด 4. บริษัท ไพบูลย์ประกันภัย จำกัด และ 5. บริษัท บูรพาประกันภัย จำกัด จุดประสงค์ก็เพื่อที่จะพยุงกอบกู้สถานการณ์ที่เลวร้ายของการประกันภัย กิจการประเภทนี้ให้คงอยู่ต่อไปในอันที่จะได้รับใช้ประชาชน

โรงสี ต้องนับว่าเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญที่สุดของประเทศไทยตราบเท่าที่เรารู้ดีว่าข้าวสารเป็นสินค้าที่ส่งออกจำหน่ายต่างประเทศ นำเงินตรามาสู่ประเทศมากที่สุด รวมถึงเรื่องภาษี (พรีเมี่ยม) หากว่าบริษัทประกันภัยทั้ง 5 ดังกล่าวมาแล้วไม่ร่วมกันจัดตั้งเป็น "ศูนย์" (POOL) ในขณะนั้นแล้ว โรงสีก็จะไม่มีใครกล้ารับประกัน เพราะทนต่อการขาดทุนไม่ไหวเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว โรงสีก็จะขาดหลักประกัน และหากมีอัคคีภัยเกิดขึ้น มิเพียงแต่เจ้าของโรงสีต้องสิ้นเนื้อประดาตัว เศรษฐกิจของชาติมิต้องพลอยกระทบกระทั่งด้วยหรือ อีกอย่างหนึ่ง ช่างดูกระไรอยู่ ที่บริษัทประกันภัย ผู้ซึ่งทำการค้าชนิดเสี่ยงภัยแทนผู้เอาประกันอยู่แล้ว จะมาปฏิเสธรับประกันโรงสี ซึ่งแม้ขณะนั้น ก็มีหลายบริษัทประกาศไม่ยอมรับ เพราะทนขาดทุนไม่ไหว เป็นการสมควรแล้วหรือ ที่พวกเราพากันทอดทิ้งอุตสาหกรรมที่สำคัญที่สุดของเทศชาติ แต่แล้ว "ศูนย์" ดังกล่าวซึ่งยึดหยัดต่อสู้ได้พ้นผ่าอุปสรรค์มาเป็นเวลา 15 ปี จากสมาชิก 5 บริษัทเพิ่มขึ้นมาเป็น 9 บริษัท ก็ต้องมีอันเป็นไป โดยสาเหตุเพียงเล็กน้อย ซึ่งเรายังมีโอกาสที่จะแก้ไขปรับปรุงให้ดีได้ ข้าพเจ้าจึงขอถือโอกาสกล่าวเตือน ณ ที่นี้ด้วยความหวังดีว่า "ศูนย์" (POOL) จะอยู่ได้ตลอดรอดฝั่งก็ต้องอาศัยการร่วมมือร่วมใจของเหล่าสมาชิก การเสียเปรียบได้เปรียบบ้างก็ควรหาทางออมชอม ทั้งนี้เพื่อเห็นแก่ส่วนรวม

นอกจากการจัดตั้ง "ศูนย์" (POOL) แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าการจัดตั้งเป็นรูปบริษัท จำกัด (REINSURANCE CORPORATION) เพื่อทำหน้าที่รับประกันต่อจากบริษัทประกันภัยต่าง ๆ ในส่วนที่เกินขอบเขตของตน แต่อย่างเดียว บริษัทนี้ห้ามมิให้ออกกรมธรรม์แก่ผู้เอาประกันโดยตรง โดยเปิดโอกาสให้บริษัท ประกันภัยต่าง ๆ เป็นผู้ถือหุ้น หากทำได้ใน

ลักษณะนี้จะเป็นการดีมาก เพราะบริษัทรับประกันต่อนี้ เป็นบริษัทเอกเทศมีการดำเนินกิจการตามมติของผู้ถือหุ้น (บริษัทประกันภัย) มีคณะกรรมการบริหารงานต่างหาก และเมื่อภัยที่เสี่ยงเกินกว่าอัตรากำลังของตัวเอง ก็จัดการช่วงต่อให้บริษัทต่างประเทศบ้างตามสมควร เมื่อรวมกำลังได้เป็นปึกแผ่นเช่นนี้ไม่เพียงแต่ทำให้ฐานะของบริษัทรับประกันต่อ มั่นคงประหยัดเงินตราที่ต้องส่งออกไปให้ต่างประเทศแล้ว ซ้ำยังจะมีโอกาส เป็นผู้รับประกันช่วงจากต่างประเทศ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนและนำเงินตราเข้าสู่ประเทศของเราอีกด้วย

นี่ก็คืออีกวิธีหนึ่ง ที่จะช่วยแก้ปัญหาเรื่องเสียดุลย์การค้าได้อย่างดี

3. **ปัญหาการขจัดข้อขัดแย้งระหว่างผู้รับประกันกับผู้เอาประกัน**

ปัญหาขัดแย้งที่ทำให้เป็นเรื่องพิพาทนี้ เกิดขึ้นได้จากบุคคล 3 ฝ่ายด้วยกันคือ

1) ความไม่รอบคอบของเจ้าหน้าที่บริษัทประกันภัยในการพิจารณารับประกัน

2) ความไม่เข้าใจในหลักที่ต้องปฏิบัติของผู้เอาประกัน

3) การขาดหลักวิชาของตัวแทนและนายหน้า

ความไม่รอบคอบของบริษัทประกันภัย ในการพิจารณารับประกัน รู้สึกว่าจะเป็นปัญหาเรื้อรังจนเกือบจะกลายเป็นประเพณีเสียแล้ว ในด้านการประกันอัคคีภัยโดยทั่ว ๆ ไป ทรัพย์สินที่เอาประกันส่วนมากคือ

ก. สต๊อกสินค้า ข. สิ่งปลูกสร้าง

ค. เฟอร์นิเจอร์ ง. เครื่องจักร

โดยปกติ หลักพิจารณาการรับประกันภัย จะพิจารณาตามรายละเอียดที่ตัวแทนหรือนายหน้ายื่นเสนอมา นอกจากบางรายที่มีทุนประกันสูง หรือมีข้อสงสัยเท่านั้น ที่บริษัทประกันภัยจะส่งเจ้าหน้าที่ออกไปสำรวจก่อนรับประกัน เพราะหากว่าจะต้องไปสำรวจก่อนรับประกันทุก ๆ รายแล้ว ย่อมต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก เพราะแต่ละรายที่มาขอเอาประกันนั้น ตั้งอยู่ทั่วทุกทิศของประเทศ อาจจะอยู่ตามจังหวัดที่ไกลมากเช่น จังหวัดปราจีนบุรี, จังหวัดพิษณุโลก, จังหวัดเชียงใหม่, จังหวัดชุมพร, หรือจังหวัดสงขลาเป็นต้น ดังนั้น การมาขอเอาประกัน ผู้เอาประกันย่อมต้องมีความสุจริตใจเป็นที่ตั้งด้วย บริษัทประกันภัยจะมาสำรวจก็เมื่อเกิดเหตุเสียแล้ว ปัญหาขัดแย้งจึงมักจะเกิดขึ้น ข้าพเจ้าจะแยกกล่าวเป็นข้อ ๆ ดังนี้

ก). **การประกันสต๊อกสินค้า** ตามเงื่อนไขของกรมธรรม์ (ซึ่งทั่วโลกใช้กันอยู่ในขณะนี้) ผู้เอาประกันจะต้องมีบัญชีรายละเอียดของสินค้า เก็บรักษาไว้ในตู้เอกสารที่ปลอดภัย แต่ส่วนมาก ผู้เอาประกันมักไม่ค่อยปฏิบัติตาม จะมีอย่างมากก็บัญชีที่ทำขึ้นมาเพื่อเป็นหลักฐานเสียภาษี (ที่มีบัญชีไว้ครบถ้วนเป็นส่วนน้อย) ดังนั้น เมื่อเกิดเหตุขึ้น การพิจารณาชดใช้ค่าสินไหม จึงต้องทำแบบวิธีเหมา เพราะปราศจากหลักฐานอ้างอิงประกอบการตกลงโดยวิธีเหมานี้ หากเจ้าหน้าที่ของบริษัทประกันภัยคำนวณเกิน ผู้เอาประกันก็ยิ้มแฉ่งไป เพราะตัวเองเป็นเจ้าของสินค้าย่อมรู้ดีว่า มีอะไรบ้าง มูลค่าเท่าไร หากเจ้าหน้าที่ของบริษัทประกันภัยคำนวณน้อยไป ผู้เอาประกันก็จะไม่พอใจ บางรายถึงกับร้องเรียนกับเจ้าหน้าที่กองประกันภัย หรือสื่อมวลชน เมื่อข่าวแพร่สพัด จึงทำให้วงการประกันภัย ต้องกระทบกระเทือนไม่มากก็น้อย

เหตุผลของการที่ต้องมีบัญชีสินค้า เพื่อประกอบการพิจารณาการชดใช้ค่าสินไหม ก็เพราะว่าสินค้านั้น เป็นทรัพย์ที่เคลื่อยย้ายได้ วันนี้มีมาก แต่วันเกิดเหตุอาจจะมีน้อยหรือวันนี้มีน้อย แต่เผอิญวันเกิดเหตุมีมาก หลักของการประกันภัยนั้นคือ ให้ผู้เอาประกันได้คืนมาในสิ่งที่เสียหายจริงเท่านั้น มิให้หวังผลกำไรจากการเอาประกันแต่อย่างไร

ข.) การประกันสิ่งปลูกสร้าง เราได้พูดกันมาแล้วว่า สินค้าเป็นทรัพย์ที่เคลื่อนย้ายได้ หากผู้เอาประกันไม่เข้าใจในหลักอันแท้จริงของการประกันแล้ว จึงมักจะมีการขัดแย้งเรื่องสินไหมทดแทน เมื่อมีอัคคีภัยเกิดขึ้น แต่การรับประกันสิ่งปลูกสร้างนั้น ไม่น่าจะมีข้อพิพาท เพราะสิ่งปลูกสร้างเป็นวัตถุคงที่ เท่าที่สังเกตุการรับประกันมักจะอยู่ในจำนวนทุนที่ค่อนข้างสูง บางครั้งทั้ง ๆ ที่รู้ดีแก่ใจ จึงต้องนับว่า เป็นการกระทำที่ไม่สมควรอย่างยิ่ง ดังตัวอย่างเช่น สิ่งปลูกสร้างบริเวณสวนมะลิ อำเภอป้อมปราบฯ จังหวัดพระนคร ที่สร้างใหม่ และบริเวณวังบูรพา อำเภอพระนคร จังหวัดพระนคร ตึกแถว 3 ชั้น ขนาดกว้าง 3.75 เมตร ลึก 14 เมตร ซื้อมาห้องละประมาณสามแสนถึงสี่แสนบาท ผู้เอาประกันส่วนมากจะขอเอาประกันในจำนวนทุนที่ซื้อมา เพราะถือว่าไหน ๆ จะเอาประกันก็ต้องประกันให้คุ้มราคา หากจะมีการท้วงติง ตัวแทนหรือผู้เอาประกันก็จะไม่พอใจ หารู้ไม่ว่า ค่าก่อสร้างของตึกดังกล่าวอย่างมากก็ไม่เกิน 100,000.– บาท ถึง 150,000.– บาท

ค.) การประกันเครื่องเฟอร์นิเจอร์ หลักปฏิบัติที่ทำกันในปัจจุบัน การประกันเครื่องเฟอร์นิเจอร์มีทุนประกันที่สูงมาก เพราะค่าเงินกินเปล่าก็ถูกรวมอยู่ด้วย การรวมเงินกินเปล่าเข้าไปในรายการประกันเครื่องเฟอร์นิเจอร์นี้ รู้สึกว่าจะไม่ถูกหลักและมักจะเป็นบ่อเกิดแห่งการ

พิพาท ในกรณีที่ไฟไหม้ไปบางส่วนหรือ 50–60 เปอร์เซ็นต์ของตัวอาคาร บริษัทประกันภัย มักจะถามลูกค้าว่า เครื่องเฟอร์นิเจอร์ที่เสียหายไปนั้นมีอะไรบ้าง ซึ่งหากจะว่ากันตามตัวอักษรแล้ว เมื่อบวกราคาของโต๊ะ,ตู้,เก้าอี้ และเครื่องใช้สรอยต่าง ๆ ยังไง ๆ ก็ไม่ครบถึงจำนวนทุนประกันเพราะเป็นที่รู้ ๆ กันอยู่ มันรวมถึงค่าเงินกินเปล่าที่มองไม่เห็นตัวตน ส่วนเจ้าของที่ดินหรืออาคารนั้นเมื่อสพโอกาสเช่นนี้ มักจะสั่งให้รื้อถอน เพื่อสร้างใหม่ และเรียกเก็บเงินกินเปล่าอีก เป็นผลกำไรต่อเนื่องหากบริษัทประกันภัยจะเข้มงวดตามเงื่อนไขกรมธรรม์ จะชดใช้ให้ตาม**เครื่องเฟอร์นิเจอร์** ที่เสียหายจริง ไม่รวมเงินกินเปล่าแล้ว จึงต้องเป็นข้อขัดแย้งกันอยู่เนือง ๆ

ปัญหานี้ เจ้าหน้าที่กองประกันภัย ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า ควรจะแก้ไขเสีย โดยแยกทุนประกันของเครื่องเฟอร์นิเจอร์, เครื่องตกแต่งสถานที่และเครื่องใช้สรอยต่าง ๆ ออกจากจำนวนเงินกินเปล่า และให้ออกกรมธรรม์อีกชนิดหนึ่งคุ้มครองเฉพาะความเสียหายในสิทธิการเช่า (กินเปล่า) นับว่าเป็นวิธีการที่ดีมาก เพราะไหน ๆ บริษัทประกันภัยก็ยอมรับค่าสิทธิการเช่าแฝงรวมอยู่ในรายการเครื่องเฟอร์นิเจอร์อยู่แล้ว ก็จงทำให้สมบูรณ์แบบเสียเลยจะดีกว่า เชื่อว่า ข้อโต้แย้งในเรื่องนี้คงจะหายไปได้

การประกันรถยนตร์ ก็เป็นปัญหาอีกอย่างหนึ่งที่มักจะปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ เกี่ยวกับกรณีค่าชดใช้ การตีราคาชิ้นส่วนที่เสียหายชำรุด ของแต่ละอู่ซ่อมรถยนตร์ย่อมไม่เหมือนกัน แต่จุดที่สำคัญที่สุดก็คือการจะเปลี่ยนอาหลั่ย หรือจะซ่อมใช้ให้ ตามหลักของการประกัน บริษัทจะซ่อมในกรณีที่ชิ้นส่วน อาหลั่ยยังอยู่ในสภาพที่ใช้ได้ และแน่นอนที่สุดหลังจากซ่อมแล้ว ชิ้นส่วนบางอย่างอาจจะแลดูไม่สวยงามเหมือนสภาพเดิม

ที่เดียว หรืออาจจะไม่ทนทานเหมือนเดิม แต่ทั้งนี้ บริษัทก็จะพิจารณาตามอรรถภาพว่า ควรจะเปลี่ยนให้ใหม่หรือซ่อมใช้ให้

ข้าพเจ้าชอยกเอาตัวอย่างง่าย ๆ มาเล่าสู่กันฟังว่า "กันชน" ของรถ มักจะเป็นชิ้นส่วนที่เสียหายได้ง่าย ถ้าหากกันชนหักหรือมีรอยฉีก การเชื่อมให้ติดกันนั้น ย่อมเป็นตำหนิที่แนวเชื่อมและอาจจะหักได้ง่าย ในกรณีย์เช่นนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่า บริษัทประกันภัยจะตีเปลี่ยนให้อย่างแน่นอน แต่ในกรณีย์ "บุบ" บริษัทก็จะเคาะใช้ให้ เพราะเมื่อเคาะให้เข้าทรงเดิมแล้ว ก็จะใช้ได้เหมือนเดิมทุกประการ ผิดกันที่ว่าโครเมี่ยมที่ชุบใหม่ ไม่คงทนเหมือนโครเมี่ยมที่ชุบมาจากโรงงานในต่างประเทศเมื่อใช้ไปนาน ๆ มักจะลอกและเป็นรอยด่าง ในกรณีเช่นนี้หากกันชนที่ "บุบ" เป็นของรถใหม่บริษัทน่าจะพิจารณาเปลี่ยนให้ หากเป็นของรถเก่า การขอร้องให้เปลี่ยนของผู้เอาประกัน จึงไม่ชอบด้วยเหตุผล

การเลือกอู่ซ่อม ก็มักจะเป็นปัญหาโต้แย้งกันบ่อย ๆ ผู้เอาประกันบางคน เมื่อรถยนตร์ที่เอาประกันเกิดอุบัติเหตุเสียหาย จะขอร้องให้นำไปซ่อมที่อู่เดิมของเอเย่นต์ยี่ห้อนั้น ๆ เช่นรถเพี้ยตก็ขอให้ซ่อมที่อู่บริษัทกรรณสูตร รถโอเป็น ก็ขอให้ซ่อมที่อู่บริษัท บ๊ตเลอร์ เป็นต้น อันความจริงการเลือกอู่บริษัทเอย่นต์ เป็นอู่ซ่อมของผู้เอาประกัน ก็ใช่ว่าจะไม่มีเหตุผล ข้าพเจ้ารู้สึกเห็นใจในการเรียกร้องเช่นนี้

เป็นที่รู้ดีอยู่ว่า เอเย่นต์บริษัทรถยนตร์ต่างก็ต้องการให้รถยนตร์ที่ตนเป็นตัวแทนจำหน่ายอยู่ในสภาพคงทน แลดูสวยงาม ดังนั้น เมื่อมีการขอร้องให้ซ่อม จึงมักจะตีเปลี่ยนชิ้นส่วนต่าง ๆ ดังนั้น ราคาจึงแพงกว่าอู่อื่น ราคาค่าแรงก็จะสูงขึ้นเล็กน้อยอีกด้วย ฉนั้นการเอาประกัน

ถ้าหากผู้เอาประกันต้องการจะซ่อมที่อู่เอเย่นต์บริษัทรถยนตร์เดิม จึงควรทำการตกลงกับบริษัทประกันภัยเสียแต่แรกเริ่ม และให้หมายเหตุลงในกรมธรรม์เป็นหลักฐาน เพื่อประหยัดเวลาต่อรองกันในภายหลัง แต่อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าเชื่อว่า หากสถานการณ์ของการประกันภัยรถยนตร์ดีขึ้น ผู้เอาประกันเข้าใจหลักที่ต้องปฏิบัติ และให้ความร่วมมือกับบริษัทประกันภัยเท่าที่ควร การให้บริการแก่ผู้เอาประกันก็จะดีขึ้นกว่าปัจจุบันเป็นธรรมดา ซึ่งคณะอนุกรรมการประกันภัยยานยนตร์ ของสมาคมฯ ก็กำลังเร่งรีบค้นหาวิธีแก้ไขอยู่ในขณะนี้

มูลเหตุที่เป็นสมุห์ฐานการขัดแย้งระหว่าง บริษัทผู้รับประ กันภัยกับประชาชนผู้เอาประกันดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของปัญหาที่มีอยู่ทั้งหมด ยังมีปัญหาอีกเยอะแยะที่ ไม่สามารถนำมาลงเพราะหากจะลงกันครบถ้วนทุกซอกทุกมุม ข้าพเจ้าเชื่อว่า คงต้องขียนไปอีกหลายหน้ากระดาษ เพราะแต่ละปัญหาที่เกิดขึ้น มักจะผิดเพี้ยนไปบ้างด้วยวิธีต่าง ๆ ตามแต่เหตุการจะอำนวย

ตัวแทนและนายหน้า ซึ่งเป็นสื่อกลาง ชักจูงให้ประชาชนมาซื้อประกันกับ บริษัทประกันภัย ก็คือตัว จักรกลที่ มีบทบาท สำคัญ ต่อวงการประกันภัย เพราะการมาพึ่งบริการของบริษัทประกันภัย เราจะหวังให้ผู้เอาประกัน เดินมาซื้อกรมธรรม์ที่บริษัทด้วยตัวเอง ย่อมเป็นไปไม่ได้ หรือจะให้ผู้จัดการของแต่ละบริษัทฯ ออกไปติดต่อลูกค้าเป็นราย ๆ ไปนั้นก็ทำได้ไม่ทั่วถึง และเป็นการสิ้นเปลืองเวลาด้วยเหตุนี้ตัวแทนและนายหน้าจึงเป็นบุคคลประเภทหนึ่ง ที่มีอาชีพควบคู่ไปกับบริษัทฯ ประกันภัย แทบกล่าวได้ว่า จะขาดเสียมิได้ในต่างประเทศการที่จะเป็นนายหน้า ต้องเป็นผู้ที่ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ในวิชาประกันภัยอย่างดี กิจการของบริษัท

นายหน้าในต่างประเทศ มักจะไม่น้อยหน้ากว่าบริษัทประกันภัยแต่ในประเทศไทย การมีมาตรการควบคุมนายหน้าและตัวแทนก็ยังอยู่ในจุดเริ่มต้น จะเข้มงวดนักย่อมทำไม่ได้ จึงจำเป็นต้องค่อยทำค่อยไป

ผู้เอาประกัน เราเชื่อได้ว่า ส่วนมากไม่เข้าใจในหลักที่ตนต้องปฏิบัติ และจะเชื่อแต่ตัวแทนหรือนายหน้าที่ตนรู้จัก ข้าพเจ้าเคยประสพมากับตัวเองว่า การอธิบายหรือชักเหตุผลต่าง ๆ ผู้เอาประกันมักจะไม่ยอมเข้าใจ สู้ตัวแทนหรือนายหน้าไม่ได้ เพราะใกล้ชิดและสนิทกว่า ดังนั้นหากจะมีการเปิดอบรม ตัวแทนหรือนายหน้า เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับเงื่อนไขต่าง ๆ และหน้าที่ ๆ ควรยึดถือในการที่จะเป็นสื่อกลางระหว่างบริษัทประกันภัยกับผู้เอาประกัน ก็จะบังเกิดผลดีต่อวงการประกันภัย และสังคมอย่างมหาศาล

4. **ปัญหาเรื่องภาษีอากรซ้อน** ข้าพเจ้าชื่อว่า ปัญหานี้ไม่เพียงแต่จะเกิดขึ้นแก่บริษัทประกันภัยแม้ในวงการค้าอื่น ๆ ก็ต้องประสพกับปัญหายุ่งยากเหล่านี้ ดังเช่น คุณยุตติ ล่ำซำได้ยกตัวอย่างในวันสัมมนาว่า บริษัทบุญรอดบริวเวอร์รี่ จำกัด ถูกกรมสรรพากรยื่นฟ้องต่อศาลว่า ไม่ยอมชำระค่าภาษี ซึ่งทางบริษัท บุญรอดฯ จ่ายแทนลูกจ้างเป็นค่าภาษี โดยกรมสรรพากรอ้างว่า เงินค่าภาษีซึ่งทางบริษัท บุญรอดฯ จ่ายแทนลูกจ้างนั้นควรถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของรายได้ของลูกจ้าง และต้องนำมาคำนวณเสียภาษีด้วย ซึ่งเรื่องนี้ ศาลได้ตัดสินให้บริษัท บุญรอดบริวเวอร์รี่ จำกัด เป็นผู้ชนะในที่สุด แต่ทางกรมสรรพากรก็รีบอุดช่องโหว่นี้โดยการแก้กฎหมาย เน้นความให้ชัดกว่าเก่า เพื่อประชาชนจะได้ ไม่มีทางต่อล้อต่อเถียงในภายหลังอีก

กฎหมายอยู่ในมือของรัฐบาล กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ จึงได้เปรียบในการแก้กฎหมายเพราะจุดมุ่งหมายของกรมสรรพากรมีเพียงอย่างเดียวคือ ขอให้เก็บมากที่สุดเท่าที่จะเก็บได้ เคยเห็นจากหน้าหนังสือพิมพ์ออกข่าวว่า ท่าน ร.ม.ต. ว่าการกระทรวงการคลังให้สัมภาษณ์ว่า ระยะ 6 เดือนเก็บภาษีได้เท่านั้นเท่านี้ล้านบาท ซึ่งมากกว่าระยะเดียวกันของปีที่แล้ว จึงถือเป็นผลงานที่ดีเด่นเพราะเก็บได้มาก ดังนั้นกรมสรรพากรจึงจำเป็นต้องอาศัยกฎหมายในมือ ตั้งหน้าตั้งตาเอาแต่เก็บภาษีเข้ารัฐเท่าที่ตัวบทกฎหมายจะอำนวย ทั้งนี้ก็น่าเห็นใจ เพราะรัฐบาลจะเอาเงินจากที่ไหนมาเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานประเทศชาติ หากไม่อาศัยภาษีอากร ดังนั้นการเหลื่อมล้ำบ้างจึงเป็นเรื่องธรรดา เพราะรัฐย่อมเป็นฝ่ายได้เปรียบกว่าประชาชน

อย่างไรก็ดี สมาคมฯ ก็ควรทำหนังสือเพื่อขอความเป็นธรรมจากทางการ โดยแก้ไปให้เหมาะสมเสียใหม่ ในกรณีที่ภาษีอากรต้องเสียซ้ำ ๆ ซาก ๆ ซึ่งเป็นการเพิ่มรายจ่ายของบริษัทประกันภัยโดยใช่เหตุ หรืออีกนัยหนึ่งทำให้เบี้ยประกันที่บริษัทประกันภัยเรียกเก็บนั้น ไม่เพียงพอกับภัยที่ต้องเสี่ยง

5. **ปัญหาการตรวจสอบ และการยื่นแบบฟอร์ม** ซึ่งดำเนินการอภิปรายโดยเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่กองประกันภัย ข้าพเจ้าไม่สามารถจะเขียนให้ละเอียดมากนัก เพราะว่ามีการตรวจสอบและยื่นแบบฟอร์มหลายอย่าง ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าละเอียดมากเกินไป แต่เจ้าหน้าที่กองประกันภัยอธิบายว่ามีความจำเป็นต้องดำเนินไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย เหตุผลนี้เราก็รู้สึกเห็นใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะแรก ๆ ที่กฎหมายเริ่มประกาศมีผลบังคับ ทั้งนี้เพื่อจะได้รู้แน่ชัดว่า บริษัทไหนมีฐานะและนโยบายดำเนิน

กิจการอย่างไร ควรจะตักเตือน เพื่อให้ปรับปรุงตัวเองหรือแก้ไขอย่างไร แต่มีอยู่อย่างหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าอดที่จะหยิบยกขึ้นมากล่าวไม่ได้ก็คือ การยื่นแบบฟอร์มรับประกันอัคคีภัยที่ต้องยื่นภายใน 3 วัน นับจากวันทำสัญญา ข้าพเจ้าใคร่ขอความกรุณาว่า หากกองประกันภัยจะอนุโลมให้ยืดเวลาจาก 3 วันเป็น 7 วัน หรือช่วยหาวิธีอื่นที่ดีกว่านี้ เพื่อปลดเปลื้องภาระอันหนักใจ ซึ่งบริษัทประกันภัยต้องปฏิบัติในระยะเวลาอันสั้นนี้แล้ว ก็จักเป็นพระคุณอย่างสูง

ข้าพเจ้าขอกล่าวสรุปว่า การกระทำใด ๆ ที่จะบรรลุผลได้ต้องได้รับความร่วมมือจากทุก ๆ ฝ่าย บางครั้งทั้ง ๆ ที่เรารู้ดีแก่ใจว่าจำนวนทุนประกันที่ผู้เอาประกันต้องการนั้น สูงกว่าทรัพย์สินที่มีจริง แต่อาศัยตัวแทนหรือนายหน้าที่มีความสนิทมักคุ้นกัน ครั้นจะปฏิเสธก็เกรงจะกระเทือนน้ำใจไมตรีต่อกัน อีกอย่างหนึ่ง แม้ว่าบริษัทหนึ่งจะไม่ยอมรับ เมื่อตัวแทนหรือนายหน้าไปถามบริษัทฯ อื่น ก็จะถูกรับไว้เช่นกัน จึงทำให้เราไม่มีทางเลือก นอกจากขอร้องให้ลดทุนประกันน้อยลงและหากไม่ยอมก็ต้องจำใจรับเอาไว้เท่านั้นเอง หาใช่ว่าบริษัทประกันภัยต้องการแต่จะได้เบี้ยประกันคราวละมาก ๆ ดังที่บางคนเข้าใจกัน

ข้าพเจ้าใคร่ขอกล่าวย้ำ ณ ที่นี้ว่า ถึงเวลาแล้วที่บุคคลผู้มีอาชีพและหน้าที่เกี่ยวข้องกับกิจการประกันภัยควรหันหน้าเข้าหากัน ทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน ร่วมมือกันสร้างสรรค์ให้วิชาชีพนี้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมอารยะประเทศ ในขณะที่เศรษฐกิจของชาติกำลังก้าวหน้า ขอให้เราจงมาพัฒนาเพื่อให้อุตสาหกรรมประกันภัยมีบทบาทเข้มข้นยิ่งขึ้น ทั้งด้านสังคม ดุลย์การค้าและเศรษฐกิจของประเทศชาติ.

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์กรุงศิลป์ 34/1 จุฬาซอย 3 ถนนบรรทัดทอง พระนคร
โทร. 54434 นายสุชาติ ศิริเทพวัฒนา ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 2513